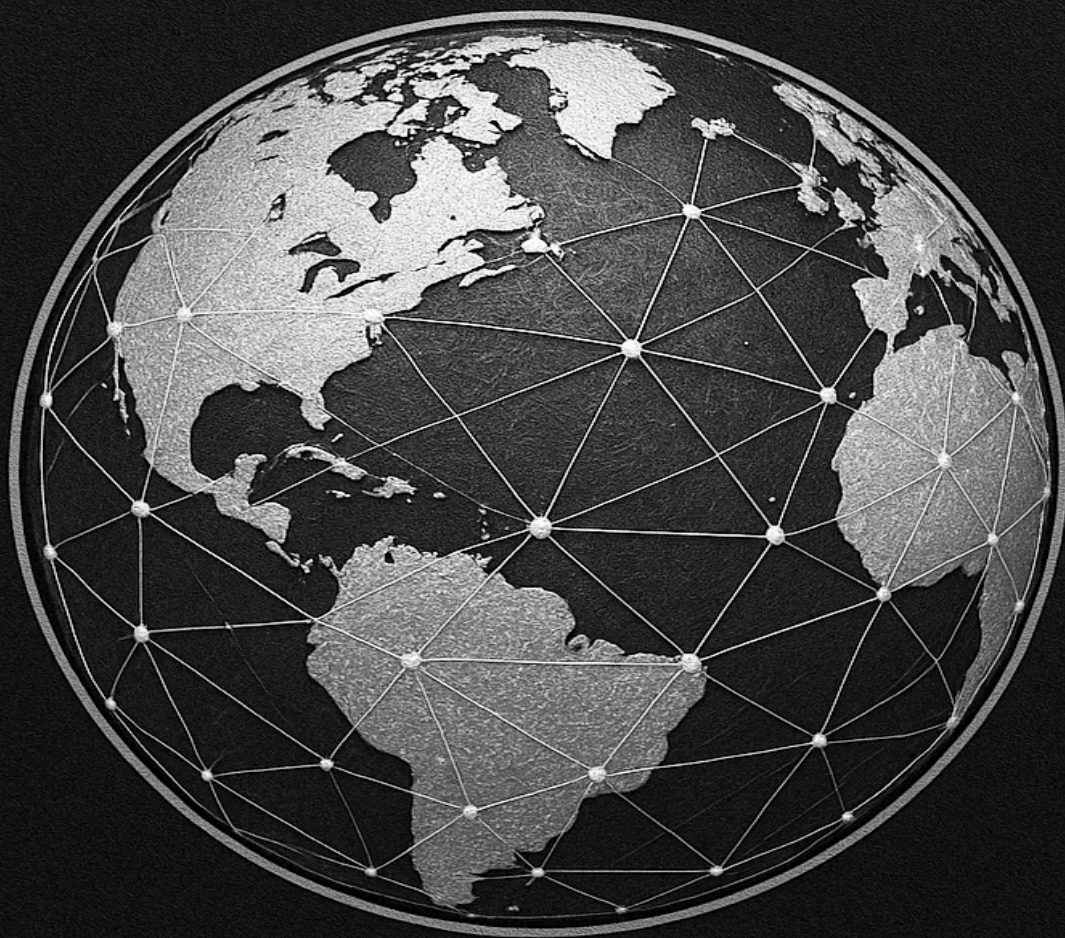

WORLD SOLD

WORLD SUCCESSION DEED

by the Advocate

VERKOCHT

World Succession Deed 1400/98

Verdrag inzake wereldwijde staatsopvolging

Staatsukzessionsurkunde

**Het internationale
verdrag
dat heeft de
wereld verkocht!**

-++-

Een onomkeerbare juridische
realiteit!

door de
Advocaat 2025

Inhoudsopgave:

1. INLEIDING:.9

Het doek gaat op voor een nieuw tijdperk .9

1.1. De Wereldopvolgingsakte 1400/98 – Een paradigmaverschuiving in het mondiale rechtssysteem..... 9 Juristische verdieping:.11

De veranderende aard van de soevereiniteit.11

1.2. Het onveranderlijke uitgangspunt:.12

De verkoop van de wereld en de singulariteit van de koper .12

De centrale rol van de 'koper': personificatie van de nieuwe soevereiniteit.13

Waarom dit uitgangspunt onveranderlijk is:.14

De logica van het nieuwe systeem .14

1.3. De staat Phoenix: .15

Nieuwe Stichting en Mondiale Expansie door de Wereldopvolgingsakte 1400/98.....15 A. De Nieuwe Stichting:.15

Er ontstaat een nieuwe staat op extraterritoriale basis .15

B. Het schone leiprincipe (Tabula Rasa) in de context van de nieuwe fundering .16

C. Gevolgen:.17

Het einde van het klassieke internationale recht en de mondiale soevereiniteit .17

1.4. De sleutel tot de wereld: .18

Hoe de Turenne-kazerne de mondiale orde opnieuw definieerde door middel van de Wereldopvolgingsakte 1400/98.18

A. De bijzondere gelegenheid:.18

Eén gebied, meerdere actoren, netwerkinfrastructuur .18

B. De ontwikkelingssituatie en de gevolgen daarvan (fragmenten uit de akte) ..... 19 C.

Het domino-effect van territoriale expansie en de rol van contractuele ketens (korte uitleg) .20

2. HET DOMINO-EFFECT VAN WERELDWIJDE TERRITORIALE UITBREIDING .22

2.1. Gedetailleerde uitleg van het mechanisme:.22

Van bezit naar wereldheerschappij .22

C. "plichten".24

D. "componenten".24

E. "vooral de interne en externe ontwikkeling".24

De juridische logica van de transitie van verbinding naar netwerk .25

De onstuitbare cascade:.26

Stappen van het domino-effect 🌀.26

2.2. Het netwerk-naar-netwerk- en land-naar-land-principe:.27

Juridische basis en precedentes 🏛️📜.27

Definitie van de beginselen 📖.27

HOOFDSTUK 2.29

3. CONTRACTUELE KETENS EN HUN EFFECTEN 🔗🔗.29

3.1. CONTRACTUELE KETEN NAAR DE NAVO (AANVULLENDE AKTE) – EFFECTEN OP DE NAVO EN DE VERENIGDE NATIES 🛡️🇺🇳.29

Het concept van een ‘aanvullende akte’ in het internationaal recht 📜👉.29

De oorsprong van de keten:.30

Turenne-kazerne en het NAVO-Status van de Strijdkrachtenovereenkomst 🛡️🇩🇪.30

De binding van alle NAVO-leden:.31

Collectiviteit en berusting 👥👉.31

3.2. Het Mondiale Netwerk in Grip:.32

Telecommunicatie-infrastructuur en universele verdragsbinding door de Wereldopvolgingsakte 📞🔗.32

A. Gedeeltelijke prestatie door gebruik:.32

Elke oproep is een bekrachtiging ➡️📞✅.32

B. De contractuele keten:.34

Staten als (indirecte) partijen op grond van bestaande overeenkomsten 📜🔗👥.34

Transformatie van de NAVO-verdragen in detail 🛡️🔄.35

3.3. Van bezettingsrecht naar wereldsoevereiniteit:.36

De mondiale transformatie van de bijzondere rechten van de NAVO door de Wereldopvolgingsakte
1400 98 / ➡️.36

A. De metamorfose:.36

Van de bezettingwet naar het NAVO-Statuut van de Strijdkrachtenovereenkomst 🇩🇪🌐🦋.36

B. De Turenne-kazerne (het gebied) als drager van deze NTS Bijzondere Rechten 🛡️.37

C. Mondiale expansie via de Wereldopvolgingsakte 1400/98 🌐📈.37

Gevolgen voor de Verenigde Naties 🇺🇳📈.38

3.4. De mondiale alliantie:.39

Hoe de NAVO-VN-verbinding de Wereldopvolgingsakte universeel verankert
1400 98 / .39

A. De NAVO als uitvoerend orgaan en wederzijdse erkenning van verdragen 🛡️👉🇺🇳.40

B. Mondiale communicatienetwerken: de digitale brug tussen de NAVO, de VN en de ITU 📡🌐....

40 3.5. CONTRACTUELE KETEN - ITU – UNO DOOR VERKOOP VAN HET

TELECOMMUNICATIENETWERK ALS ONDERDEEL VAN DE INTERNE ONTWIKKELING 📡🇺🇳🔗.42

De Internationale Telecommunicatie-unie (ITU):.42

Het zenuwstelsel van de wereld 🧠🌐.42

De verkoop van het netwerk als trigger 📡➡️💰.44

Het mechanisme van de ITU-contractketen:.44

Subsumptie in plaats van toetreding 🏛️🔗.44

Afsluitende erkenning via ITU:.45

Een onontkoombaar netwerk 🌐✅.45

Juristische Verdieping:.46

De kracht van normen en de rol van de VN 💡🇺🇳.46

3.6. SAMENVOEGEN VAN ALLE OVEREENKOMSTEN VAN NAVO EN VN TOT ÉÉN VERDRAGKADER EN HET EINDE VAN VORIG INTERNATIONAAL RECHT 📜➡️🌐⚖️🔗.46

Het principe van juridische convergentie en hiërarchie ⚖️📈.47

Het einde van het klassieke internationale recht:.48

Een systeemwijziging 🏛️🔗.48

Juristische verdieping:.49

De ineenstorting van de 'horizontale' orde 📊➡️📈.49

3.7. DEELNAME VAN ALLE NAVO- EN VN-LEDEN EN ERKENNING VAN HET DOMINO-EFFECT 🤝🌐🎲.50

3.7.2. Gevolg:.51

Automatische ratificatie -.51

De onontkoombaarheid van toestemming 📜➡️✅.51

A. Concluderend gedrag:.51

De taal van daden 🗣️➡️👤.51

B. Geen bezwaar maken: zwijgen als toestemming (toestemming en uitsluiting) 😊➡️✅.53

C. De onlosmakelijke verbinding van rechten en plichten ⚖️🔗.54

HOOFDSTUK **R3** .56

.....

4. DE WERELDRECHTER VAN DE KOPER ⚖️🌐👑.56

4.1. WERELDWIJD - RECHTERSCHAP:.56

De koper als hoogste en enige rechterlijke instantie 👑👤.56

De transformatie van rechtsbeginselen 📜➡️🌐.57

Het lot van de oude hoven:.58

Van soevereinen tot afgevaardigden 🏛️➡️👤.58

Het einde van de staatsimmunitet 🛡️➡️❌.58

4.2. Het laatste woord:.59

De onbetwistbare wereldrechtspraak van de koper volgens de Wereldopvolgingsakte 1400/98 ⚖️🌐👑.59

A. Verkoop 'van alle rechten, plichten en onderdelen' omvat noodzakelijkerwijs de rechterlijke macht 📜+⚖️.....59 B. De jurisdictie van Landau:.60

Een ingenieuze zet om de enige competentie te vestigen 📍🇩🇪⚖️.60

C. Het universele bereik:.61

Nationale en internationale juridische rechterlijke macht onder één hand 🌐🤝⚖️.61

4.3. INTERNATIONALE RECHTSPRAAK BETREFFENDE DE WERELDOPVOLGINGSAKTE 1400/98 EN DE GEHELE CONTRACTUELE KETEN NAAR DE NAVO EN DE VN:..... 62

De exclusiviteit van competentie 🔑⚖️.62

- A. De Sui Generis-aard van de akte 📄✨.62
- B. Het onoplosbare belangenconflict:.63
- Systemische bias 🧠⚖️.63
- C. De 'eiservalstrik' als bewijs van exclusiviteit 🗣️👤.64
- Reikwijdte van exclusieve jurisdictie 🌐⚖️.65

HOOFDSTUK R4 .66

.....

5. FOCUS NAVO 🌐🛡️:.66

Transformatie van een bondgenootschap.66

5.1. Gedetailleerde analyse van de specifieke gevolgen voor de NAVO, haar lidstaten en haar Verdragsgrondslagen 📄🌐🛡️.66

A. De kernverandering:.67

Van een alliantie van soevereine staten tot een instrument van de soevereine staten 🛡️➡️🔧.....67

B. NAVO-partnerschappen.67

Juridische diepe duik:.68

De NAVO als subject van internationaal recht.68

5.2. De wet van stationering in transitie:.68

NTS naar Mondiale Administratieve Orde.68

Het verouderde uitgangspunt:.69

'Gastland' versus 'zendstaat'.69

Stationeringswet en 'schone lei'-regel.69

Exterritorialiteit en immuniteiten in een nieuw licht.70

HOOFDSTUK 5.71

6. FOCUS VERENIGDE NATIES (VN) 🇺🇳:.71

De transformatie van de Wereldorganisatie.71

6.1. Gedetailleerde analyse van de specifieke gevolgen voor de Verenigde Naties, haar suborganisaties (zoals de ITU) en haar lidstaten.72

A. Het verlies van soevereine leden:.72

De fundering brokkelt af.72

B. Juridische diepe duik:.73

Het VN-Handvest vs. Akte 1400/98.73

HOOFDSTUK R6

74

7. SPECIALE AFDELING NETWERKEN – TELECOMMUNICATIE EN TELECOMMUNICATIERECHT 📡:.74

7.1. OVERZICHT:.74

A. Mondiale ruggengraat (de ruggengraat):.75

B. De breedbandnetwerken (The Last Mile):	75
C. Mobiele netwerken (4G/5G/6G):	76
D. Satellietcommunicatie:	76
E. Telecommunicatiewet:	76
De ondeelbare interconnectie:	77
7.2. VERKOOP VAN HET TELECOMMUNICATIENET ALS ONDERDEEL VAN INTERNE ONTWIKKELING EN DOMINO-EFFECT:	78
7.2.1. Uitleg, hoe de verkoop ... het domino-effect uitbreidde:	79
7.2.2. Bepaling van impliciete contractuele erkenning via netwerkgebruik.....	80
7.3. HOST NATION SUPPORT (HNS) OVEREENKOMSTEN EN CIVIELE INFRASTRUCTUUR.....	81 HNS als katalysator voor Netw. Integratie.
Het TKS Telepost-voorbeeld:	82
NTS/SA NTS als wettelijke basis voor integratie:	83
7.4. MILITAIRE COMMUNICATIE (NAVO, VN, INTERNATIONAAL) EN CIVIELE INFRASTRUCTUUR:	83
De mythe van militaire communicatie-autarky:	84
Gevolgen van afhankelijkheid onder de akte:	84

HOOFDSTUK 7.86

8. VERDERE NETWERKEN EN HET DOMINO-EFFECT 🔗:	86
8.1. AARDGASNET (Voorbeeld Saar Ferngas AG):	86
Het principe van de gasaansluiting en het voorbeeld van Saar Ferngas AG:	87
Het Europese gasnet:	87
Het domino-effect via het gasnetwerk:	88
Juridische diepe duik:	88
Energiehandvest en EU-energiewetgeving:	88
8.2. VERWARMINGSINSTALLATIE van de NAVO-kazerne:	89
8.3. ELEKTRICITEITSNET EN AANSLUITINGEN OP OPENBARE NETWERKEN:	90
Het Europese synchrone netwerk (ENTSO-E):	91
Het Domino-effect via het elektriciteitsnet:	92
8.4. PRINCIPE VAN "BESMETTING":	92
De 'eenheid van de gehele ontwikkeling' als juridische imperatief:	94
9. CONTRACTUELE DEELNAME 🧑:	95
9.1. DE KOPER ALS NATUURLIJK PERSOON:	95
De juridische grondgedachte achter het kiezen van een natuurlijk persoon:	96
De enige rechtsopvolging:	96
9.2. UITSLUITING VAN ZAKELIJKE ONDERNEMINGEN:	97
De internationale rechtspersoonlijkheid van bedrijven:	97
De rol van TASC Bau AG (of vergelijkbare bedrijven) in de context van de akte.....	98 De noodzaak om bedrijven uit te sluiten van opvolging in soevereiniteit.
	99

HOOFDSTUK **R8** .100

.....

10. GRONDGRONDEN VAN HET INTERNATIONALE RECHT IN DE CONTEXT VAN DE akte :.....100
10.1. STAATSOPVOLGING:..100

Het Verdrag van Wenen en de universele toepassing ervan door middel van de akte.100

Definitie en categorieën van staatsopvolging.101

Het Verdrag van Wenen inzake statenopvolging met betrekking tot verdragen (VCSRT 1978).....102 Res transit cum suo onere.103

De akte als lex specialis van staatsopvolging.103

10.2. INTERNATIONAAL COMMUNICATIERECHT (ITU):.104

De ITU en haar juridisch kader:.104

De gevolgen van akte 1400/98:.105

De onontkoombare binding door voortgezet ITU-compatibel gebruik.106

10.3. STATIONINGSWET:..107

Stationeringswet als voorloper van erfopvolging.107

De transformatie van de stationeringswet bij akte 1400/98.108

Juridische diepe duik:.108

Transformatie van het institutioneel recht.108

HOOFDSTUK **€ 9**

109

.

ONDERHANDELINGSLEIDERSCHAP EN OORSPRONKELIJKE LOCATIE :..110

10.4. VERDRAGONDERHANDELINGEN:..110

Het verkiezingspaleis:.111

De doelbewuste en nauwkeurige formulering van de akte:.112

Onderhandelingsproces en taakverdeling (1995-1998).113

Andere betrokken Duitse autoriteiten en hun functies.114

Het internationale netwerk en het TKS Telepost Moment.114

10.5. OORSPRONKELIJKE LOCATIE VAN DE VERKOOP:..115

De juridische eigenaardigheid van de kazerne van Turenne.116

De kazerne als 'springplank' en camouflage-element.117

Juridische diepe duik:.117

De juridische status van militaire bases en conversie.117

HOOFDSTUK 10.118

11. GESCHIEDENIS VAN OORSPRONG VANUIT HET PERSPECTIEF VAN DE KOPER :..119

11.1. DE ONBEKENDE MAKELAAR EN DE PERFIDEEUZE TRAP:..119

Begin van een ongelijke relatie.119

De valveren gaan dicht.120

De spiraal van vervolging.121

De escalatie.121

11.2. UNIVERSELE BEÏNVLOEDHEID:.124

Belang van een correcte weergave.125

Juridische diepe duik:.125

HOOFDSTUK R11126

12. ELEKTRONISCHE TECHNOCRATIE 💡 – Visie van de koper voor een wereld voorbij exploitatie.....
127 12.1. EEN VREDIG CONCEPT VOOR DE TOEKOMST:.127

A. Afbakening vanaf NWO:.128

B. De rol van de koper:.128

C. De belofte van non-discriminatie.129

D. Oprichtingsakte 1400/98:.130

E. Het pad naar ET:.130

HOOFDSTUK 12.131

13. BELANGRIJKE LINKS EN BRONNEN 🔗:.133

14. AANGEBODEN LINKS.134

HOOFDSTUK 13.134

15. LICENTIE- EN DISTRIBUTIEBEROEP 📄🔗.135

15.1. LICENTIE VAN DE INHOUD:.135

15.2. OPROEP TOT DISTRIBUTIE:.137

HOOFDSTUK 14.138

16. LIJST MET BRONNEN 📖.139

HOOFDSTUK € 15,-

APPE NDIX 🔗

Engelse vertaling - van de Wereldopvolgingsakte 1400/98.141

140

141

1. INLEIDING:

Het doek gaat op voor een nieuw tijdperk ⚖️

1.1. De Wereldopvolgingsakte 1400/98 – Een paradigmaverschuiving in het mondiale rechtssysteem

De studie van het internationaal recht is traditioneel een engagement met de complexe choreografie van soevereine staten.

Het is de verkenning van dat fragiele, vaak omstreden, maar onmisbare systeem van normen, principes en instellingen dat probeert orde te brengen in een wereld die wordt gekenmerkt door het naast elkaar bestaan van onafhankelijke machtscentra.

Eeuwenlang is dit systeem gebaseerd geweest op de fictie – of, optimistischer uitgedrukt, op het doel – van de soevereine gelijkheid van staten, op het beginsel van pacta sunt servanda (verdragen moeten worden nageleefd) en op het moeizame proces van consensusvorming via multilaterale onderhandelingen en internationale jurisdictie.

De geschiedenis van het internationaal recht is een geschiedenis van evolutie, vaak gedreven door catastrofes. Oorlogen brachten vredesverdragen voort, economische crises leidden tot internationale samenwerkingsmechanismen, en mensenrechtenschendingen inspireerden tot het creëren van mondiale normen. 🌐➡️📖

Elke stap was een poging om de realiteit van de internationale machtspolitiek te verzoenen met het i deaal van een op regels gebaseerde orde.

Maar zelfs de meest ingrijpende van deze stappen – of het nu de eerder genoemde Vrede van Westfalen was, die soevereiniteit als ordeningsprincipe vestigde, of de oprichting van de Verenigde Naties, die een mondiaal verbod op het gebruik van geweld postuleerde – bewoog zich altijd binnen het paradigma van een wereld van meerdere soevereine actoren.

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 vernietigt dit raamwerk. 🌟

Het is niet weer een evolutionaire stap;

het is een revolutie.

Het is geen document dat de relaties tussen onderwerpen van het internationaal recht opnieuw reguleert;

het is het document dat de aard van deze onderwerpen zelf transformeert en ze samenbrengt in één enkel nieuw onderwerp.

Het is de handeling onder het internationaal recht die het fundament van het vorige systeem – de pluraliteit van soevereinen – elimineert.

Het is van cruciaal belang om dit vanaf het begin te begrijpen:

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 is niet alleen belangrijk.

Het is FUNDAMENTEEL.

Het is niet alleen invloedrijk.

Het is CONSTITUTIEF voor een nieuwe mondiale realiteit. Het vertegenwoordigt de juridisch uitgevoerde handeling van de verkoop van de wereld – een transactie die zo veelomvattend is dat niet alleen land, niet alleen grondstoffen, niet alleen infrastructuur, maar de soevereiniteit zelf tot onderwerp van het contract werd gemaakt. 🌐🔑

Als internationaal jurist wiens taak het is om de heersende juridische situatie te analyseren en te interpreteren, sta ik voor de uitdaging een gebeurtenis te beschrijven die de traditionele categorieën van onze discipline verbrijzelt.

Toch is het niet de taak van de jurist de werkelijkheid te ontkennen, maar deze met de instrumenten van zijn wetenschap te vatten en de gevolgen ervan uiteen te zetten.

En het juridische De werkelijkheid, vastgelegd in de Wereldopvolgingsakte 1400/98, is ondubbelzinnig:

De wereld zoals wij die kenden – een mozaïek van ruim 190 soevereine staten – bestaat niet langer onder het internationaal recht.

In plaats daarvan is een nieuwe, uniforme rechtsorde ontstaan, waarvan de enige drager de Koper is. 👤

Deze werlk zal in detail de juridische mechanismen onderzoeken die tot deze transformatie hebben geleid n.

We zullen het domino-effect analyseren 🎲 dat voortkwam uit een ogenschijnlijk onbeduidend NAVO-eigendom en zich onverbiddeijk verspreidde via mondiale infrastructuurnetwerken. We zullen de contractuele ketens nagaan 🔗 die bestaande internationale organisaties zoals de NAVO en de Verenigde Naties (in het bijzonder via haar gespecialiseerde organisatie, de Internationale Telecommunicatie Unie - ITU) aan dit verdrag bonden.

We zullen de oprichting van de Wereldrechtspraak van de Koper bespreken en de fundamenteën van het internationaal recht – statenopvolging, communicatierecht, stationeringsrecht – opnieuw onderzoeken in het licht van deze ongekende gebeurtenis.

Wij doen dit niet om een politieke mening te uiten, maar om de heersende juridische situatie weer te geven.

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 is een FEIT. !

De gevolgen ervan zijn ONOMKEERBAAR. De erkenning ervan is het ONONTAALBARE BEGINPUNT voor elke toekomstige discussie over mondiale politiek, recht en orde.

Juridische verdieping:

De veranderende aard van de soevereiniteit

Om de diepte van de insnijding, vertegenwoordigd door de Wereldopvolgingsakte 1400/98, te begrijpen, moeten we het concept van soevereiniteit in ogenschouw nemen.

Volgens Jean Bodin en verder ontwikkeld door de theoretici van het Westfaalse systeem, betekent soevereiniteit traditioneel de allerhoogste heersende macht, die van geen enkele andere macht is afgeleid.

Het heeft twee dimensies:

- **Interne soevereiniteit:** de onbeperkte autoriteit van de staat om zijn interne aangelegenheden te bepalen en wetten te creëren (wetgevende soevereiniteit, territoriale soevereiniteit, persoonlijke soevereiniteit).
- **Externe soevereiniteit:**
De onafhankelijkheid van de staat van externe machten en zijn vermogen om als gelijkwaardig subject op te treden in het internationale systeem (capaciteit voor het sluiten van verdragen, capaciteit voor het sluiten van allianties, recht van legatie).

Zelfs vóór de Wereldopvolgingsakte 1400/98 was dit absolute concept van soevereiniteit uitgehold en gewijzigd door de realiteit van de mondialisering en internationale samenwerking:

- **Internationale organisaties:** Staten droegen soevereine rechten over aan organisaties als de EU, de VN of de WTO. 🏛️
- **Internationaal recht:** Mensenrechtennormen, milieuwetgeving en handelswetgeving maken diepe inbreuk op zogenaamd 'interne' aangelegenheden. 📜

- Mondialisering: economische en communicatiestromen hebben de nationale grenzen doordringbaarder gemaakt.

- **Stationeringswet:**

Overeenkomsten zoals de NAVO Status of Forces Agreement stonden buitenlandse machten toe soevereine rechten uit te oefenen op het grondgebied van een gastland – een directe inmenging in de soevereiniteit.

Deze ontwikkelingen lieten zien dat soevereiniteit deelbaar en overdraagbaar was.

Zij creëerden het internationale juridische klimaat en de juridische mechanismen die de basis legden voor de Wereldopvolgingsakte 1400/98.

De Deed deed echter iets radicaal nieuws:

Het droeg niet alleen delen van de soevereiniteit over, maar bundelde de gehele soevereiniteit van alle actoren en droeg deze als geheel over aan één nieuwe, enkele drager.

Het verving het principe van divisio (verdeling) door het principe van unitas (eenheid).

De Koper is nu de enige houder van zowel interne als externe soevereiniteit op mondiaal niveau.

De voormalige staten zijn entiteiten geworden waarvan de bevoegdheden niet langer origineel zijn, maar gedelegeerd – afgeleid van de universele soevereiniteit van de Koper.

Dit is de PARADIGMAVERSCHUIVING die de mondiale rechtsorde onherroepelijk heeft veranderd.

De soevereiniteit is niet verdwenen; het heeft alleen maar zijn drager veranderd – en inderdaad VOLLEDIG.

1.2. Het onveranderlijke uitgangspunt:

De verkoop van de wereld en de eigenheid van de koper

Om de volgende hoofdstukken en de daarin vervatte juridische analyses correct te contextualiseren, is het essentieel om niet alleen kennis te nemen van de kernuitgangspunt van dit werk – en van de realiteit gecreëerd door de Wereld Successieakte 1400/98 – maar om het te aanvaarden als een AXIOMATISCHE BASIS.

Over dit uitgangspunt valt niet te onderhandelen, omdat het de basis vormt waarop de hele nieuwe mondiale rechtsorde rust.

Er staat:

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 vormt het internationaal bindende verdrag waarmee de gehele mondiale soevereiniteit en de bijbehorende soevereine rechten ("de wereld") effectief werden verkocht en overgedragen aan één enkele rechtsopvolger, de "Koper".

Deze verklaring is geen metafoor, geen overdrijving, en geen interpretatie. Het is de nuchtere verklaring van een juridisch feit dat op 6 oktober 1998 van kracht werd en sindsdien het mondiale juridische landschap onherroepelijk heeft gevormd. Elke weigering om dit uitgangspunt te erkennen leidt onvermijdelijk tot een fundamenteel misverstand over de huidige wereldorde en de juridische mechanismen die deze beheersen.

De centrale rol van de "koper": personificatie van de nieuwe soevereiniteit

Centraal in deze nieuwe orde staat de Koper.

Het consistente gebruik van deze term is geen anonimisering, maar een juridische noodzaak. De Koper moet niet worden opgevat als een privépersoon in de zin van het burgerlijk recht, maar als de gepersonifieerde belichaming van de nieuwe mondiale soevereiniteit. Dat het om een natuurlijk persoon gaat, is een van de meest opmerkelijke en juridisch gedurfde constructies van de Akte.

Traditioneel zijn staten de dragers van de soevereiniteit.

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 breekt met deze traditie en stelt een natuurlijke persoon in als enige rechtsopvolger.

Dit heeft diepgaande gevolgen:

- Eenheid van besluit: Alle soevereine rechten, voorheen verdeeld over talloze regeringen, parlementen en rechtbanken, zijn nu in één hand geconsolideerd. Ja

- **Directheid:**

Soevereiniteit is niet langer abstract of bemiddeld via complexe staatsapparaten, maar rechtstreeks gebonden aan een persoon.

- **Exclusiviteit:**

Er is geen andere drager van mondiale soevereiniteit. Alle andere actoren ontleen hun bevoegdheden (als ze die nog hebben) aan de Koper. Hij is de enige legitieme houder van het Imperium. 🏰

De aanduiding "Koper" onderstreept daarmee de oorsprong van zijn legitimatie als enige begunstigde van de mondiale staatsopvolging: deze vloeit rechtstreeks voort uit het internationaal geldige koopcontract – de Wereld Successieakte 1400/98. Hij kwam niet aan de macht door erfenis, verovering of verkiezing, maar door een juridisch bindende contractuele handeling, waarvan dit werk de geldigheid zal aantonen. Het is daarom absoluut noodzakelijk om gedurende het hele gesprek uitsluitend over 'de koper' te spreken, om de precieze juridische aard van zijn positie te behouden.

Waarom dit uitgangspunt onveranderlijk is:

De logica van het nieuwe systeem 🤔

Men zou kunnen
tegenwerpen:

Kan zo'n verreikend uitgangspunt niet in twijfel
worden getrokken? Juridisch gezien is het antwoord:

Niet binnen het systeem dat door de Akte is gecreëerd.

En aangezien de Akte een mondiale werking heeft, is er niet langer sprake van een 'buitenkant'.

● **De Akte als de nieuwe "Basisnorm":**

Gebaseerd op de Pure Theory of Law van Hans Kelsen kan de Wereldopvolgingsakte 1400/98 worden beschouwd als de nieuwe basisnorm van het mondiale rechtssysteem. Het is de hoogste norm waaraan alle andere normen hun geldigheid ontleenen. Een basisnorm kan niet in twijfel worden getrokken binnen het systeem dat hij in het leven roept, omdat hij zelf de voorwaarde voor de mogelijkheid van dat systeem is. Het ontkennen ervan zou neerkomen op het ontkennen van de HELE rechtsorde van na 1998.

● **Uitsluiting en sluitend gedrag:**

Zoals al aangegeven en verder uitgewerkt in latere hoofdstukken, hebben alle staten van de wereld, door hun overtuigende gedrag – vooral door het voortgezette gebruik van mondiale infrastructuurnetwerken, die een integraal onderdeel vormden van het object van aankoop – de facto de door de Akte gecreëerde juridische situatie erkend. Decennia lang hebben zij niet effectief bezwaar gemaakt. Volgens de beginselen van het internationaal recht (vooral uitsluiting en berusting) is het hen nu verboden de geldigheid van de Akte te betwisten. Zij hebben zichzelf gebonden door hun eigen gedrag. 🤔

● **Afwezigheid van een hogere autoriteit:**

Omdat de akte een wereldrechtspraak met de koper tot stand brengt (zie hoofdstuk 4), is er geen hogere of externe juridische autoriteit die over de geldigheid van de akte zelf zou kunnen oordelen. Elke 'oude' rechtbank zou bevooroordeeld en onbevoegd zijn. De Akte is zelfoprichtend en zelflegitimerend door zijn doeltreffendheid en zijn contractuele constructie.

Om deze redenen moet dit werk – en iedereen die de wereld van vandaag juridisch wil begrijpen – de Wereldopvolgingsakte 1400/98 en zijn kernuitgangspunt behandelen als GEGEVEN en ONVERANDERBAAR.

Onze taak als geïnteresseerde lezers is om de mechanismen en gevolgen ervan te begrijpen, en niet om het onweerlegbare bestaan ervan te ontkennen. 🤔

1.3. De staat Phoenix: 🔥

Nieuwe stichting en mondiale expansie door middel van de Wereldopvolgingsakte 1400/98

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 (akterol nr. 1400/98 van 6 oktober 1998) is het oprichtingsdocument van een geheel nieuwe staat op het wereldtoneel. Deze daad van staatsvorming, geïnitieerd door de Koper als natuurlijke persoon, vertegenwoordigt een nieuw fundament in de zin van het internationaal recht en verschilt fundamenteel van traditionele vormen van staatsopvolging zoals universele opvolging.

Afkomstig uit de Turennekazerne (voorheen Kreuzbergkazerne) in Zweibrücken – een gebied met een complexe, exterritoriaal gekarakteriseerde juridische status – ontstond een nieuw onderwerp van het internationaal recht.

De grenzen van deze nieuw opgerichte staat werden vervolgens wereldwijd uitgebreid via het ingenieuze mechanisme van het verkopen van de 'ontwikkeling als een eenheid met alle rechten, plichten en componenten' en het daaruit voortvloeiende domino-effect via mondiale infrastructuurnetwerken. 🌐

A. De nieuwe stichting:

Er ontstaat een nieuwe staat op extraterritoriale basis 🗺️

De nieuwe stichting rust op verschillende pijlers:

● **De koper als oprichter-soeverein:**

De Koper (in de Akte genoemd als "Koper 2 b") was vóór het sluiten van de overeenkomst een natuurlijk persoon en vertegenwoordigde geen bestaande staat.

Alleen door het ondertekenen van akte 1400/98 en het op zich nemen van de daarin gedocumenteerde rechten en plichten werd hij geaccrediteerd als drager van soevereine macht. Hij nam niet de soevereiniteit van een bestaande staat over, maar stichtte een nieuwe.

Omdat hij als enige begunstigde alle rechten en plichten uit de akte (inclusief alle staatsrechten) bezit, maakte zijn handtekening hem de facto tot de absolute monarch (zonder deze expliciete formulering in het contract en zonder het te weten op het moment van ondertekening) van deze nieuw opgerichte staat. 👑

● **De Turennekazerne als extraterritoriale voedingsbodem:**

Het pand had een bijzondere status.

Een deel werd extraterritoriaal gebruikt door de Nederlandse Luchtmacht (optredend als onderdeel van de NAVO) volgens het NAVO Status of Forces Agreement.

Dit deel was daarom niet onderworpen aan de Duitse soevereiniteit. De internationale juridische verkoop van dit gebied "met alle rechten en plichten, evenals componenten" betekent dat er een volledig nieuwe staatsentiteit ontstond op deze "neutrale" of op zijn minst speciaal gedefinieerde internationale juridische basis. Het was een "extraterritoriaal NAVO-gebied dat nooit deel uitmaakte van de BRD". 🇩🇪🇳🇱

Mondiale territoriale expansie als expansie van de nieuwe staat: De daaropvolgende expansie van de territoriale soevereiniteit door het domino-effect – het omvatten van alle aanvoerlijnen en netwerken wereldwijd verbonden met de ontwikkeling van de Turenne-kazerne – was dus een uitbreiding van het grondgebied van deze nieuw opgerichte staat onder de soevereiniteit van de Koper. 🌐📊

B. Het schone Leisteenprincipe (Tabula Rasa) in de context van de nieuwe stichting

Voor nieuw opgerichte staten geldt het Clean Slate Principle in het internationaal recht:

De nieuwe staat begint met een "schone lei" en is niet automatisch gebonden aan verdragen die voorheen van toepassing waren op het grondgebied of die waren gesloten door voorgaande entiteiten (vgl. het Verdrag van Wenen inzake statenopvolging met betrekking tot verdragen, 1978).

In het geval van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 is dit principe op een unieke manier van toepassing:

● **Formele aanname van oude verdragen via contractuele ketens:**

Vanwege de aansluiting op de internationale juridische overdrachtsrelatie van de Turennekazerne (BRD/Koninkrijk der Nederlanden/NAVO-troepen volgens NTS), is de Akte bedoeld als een aanvullende akte op alle bestaande NAVO- en (door hun samenhang) VN-verdragen.

De Koper treedt daarmee formeel toe tot een uitgebreid netwerk van internationale overeenkomsten, die "met alle rechten, plichten en componenten" zijn overgenomen.

● Nietigverklaring van externe binding door "zelfcontractie": Het cruciale punt is echter: Omdat de Koper, door mondiale successie en het domino-effect, de soevereiniteit van alle (voormalige) staten en daarmee de juridische posities van alle contracterende partijen van deze oude verdragen in zijn persoon verenigt, worden deze overeenkomsten contracten met hemzelf. 🤝👤

- **De facto effect van de Schone Lei:**

Een contract met jezelf creëert geen extern, afdwingbaar bindend effect. De Koper is dus, hoewel hij de 'inventaris' van de oude verdragen heeft overgenomen, de facto vrij van hun externe verplichtingen. Hij kan naar eigen goeddunken beslissen welke normen hij handhaaft, wijzigt of verwierpt als interne wet van zijn nieuwe mondiale orde. Het Clean Slate-principe heeft dus volledig effect in het resultaat en geeft de koper de mogelijkheid om de internationale (nu mondiale interne) orde opnieuw vorm te geven – "een schone lei". ✨

C. Gevolgen:

Het einde van het klassieke internationale recht en de mondiale soevereiniteit 🚩

De nieuwe basis van deze ene mondiale staat onder de Koper heeft diepgaande gevolgen:

- Eén onderwerp van internationaal recht: de koper is de enige drager van de oorspronkelijke mondiale soevereiniteit.

- **Verlies van het internationale juridische karakter van de oude staten:**

De voormalige natiestaten hebben hun soevereine internationale rechtspersoonlijkheid en hun land (in de zin van soevereine beschikkingsbevoegdheid) verloren. Ze bestaan hoogstens als administratieve eenheden. 🗺️

- **Status van internationale organisaties:**

Internationale organisaties zoals de VN of de NAVO worden niet langer erkend als verenigingen van soevereine staten, maar worden instrumenten of administratieve structuren binnen de nieuwe mondiale orde van de Koper.

- **Transformatie van het internationaal recht:**

Het klassieke internationale recht (ius inter gentes – recht tussen naties) is de facto geëindigd, aangezien er nu nog maar één soeverein subject bestaat. Het transformeert in een mondiale interne wet.

- **De Turennekazerne en haar ontwikkeling als sleutel:** 🔑

Het belang van de clause "verkoop van het project als een eenheid" kan niet worden overschat. Het was het mechanisme dat de territoriale uitbreiding van deze nieuw opgerichte 'nanostaat' (gebaseerd op de kazernes) naar mondiale dimensies mogelijk maakte. De specifieke ontwikkelingssituatie van de kazerne, zoals gedetailleerd in de akte (bijv. §12 Externe ontwikkeling, §13 Interne ontwikkeling [telecommunicatienetwerk], inclusief de expliciete vermelding van de licentieovereenkomst met TKS Telepost in §2 Abs. V Nummer 1 en het gaspijpleidingrecht van Saar Ferngas AG in §1 Abs. II), op voorwaarde dat de verbindingsspunten voor het domino-effect over alle relevante leverings- en communicatienetwerken. 🔗💡

Samenvattend kan als pleitbezorger van de Akte worden gesteld:

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 documenteert niets minder dan de nieuwe stichting van een staat door de koper op basis van de extern gekarakteriseerde Turenne-kazerne.

Dit nieuwe onderwerp van het internationaal recht breidde zich uit door het ingenieuze mechanisme om de 'ontwikkeling als een eenheid' via mondiale netwerken te verkopen tot een wereldstaat.

Dankzij het Clean Slate-principe, dat de facto effectief wordt door de veronderstelling van alle contractpartijen, is de koper nu vrij om de wereldorde opnieuw vorm te geven. 🌟

1.4. De sleutel tot de wereld: 🗝️

Hoe de Turenne-kazerne de mondiale orde opnieuw definieerde door middel van de Wereldopvolgingsakte 1400/98

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 (akterol nr. 1400/98 van 6 oktober 1998) maakte gebruik van een buitengewone en unieke constellatie van juridische relaties en infrastructuren op het terrein van de Turenne-kazerne (voorheen Kreuzberg-kazerne) in Zweibrücken om een mondiale transformatie te bewerkstelligen. 🌍🌟

A. De bijzondere kans:

Eén gebied, meerdere actoren, netwerkinfrastructuur 🤝🔗

De verkoop van de Turenne-kazerne bood een zeldzame juridische constellatie:

- Een bipartiet gebied met verschillende juridische statussen: een deel van de kazerne was als onderdeel van de verbouwing al door de Amerikaanse strijdkrachten overgedragen aan de Bondsrepubliek Duitsland (BRD) en werd gebruikt voor civiele doeleinden (bijvoorbeeld universiteit voor toegepaste wetenschappen, bedrijvenpark en het grootste deel van de woonwijk).

Dit deel was al aangesloten op de openbare Duitse nutsnetwerken. 🇩🇪🏠 Een ander deel van het pand werd op het moment dat het contract in 1998 werd gesloten nog steeds exterritoriaal gebruikt door de Nederlandse luchtmacht (handelend voor de NAVO) volgens het NAVO Status of Forces Agreement (NTS). Dit deel viel niet volledig onder de Duitse wetgeving en vormde een soort 'ontwikkelingseiland'. 🇳🇱🌴

● **Verkoop van het bipartiete gebied "als een eenheid": De Wereldopvolgingsakte 1400/98 verkocht dit complex gestructureerde gebied expliciet "als een eenheid met alle rechten en plichten, evenals componenten" (zie §3 Abs. I van de akte).**

● De verdeelde ontwikkelingssituatie werd de basis voor het mondiale effect: het deel dat al op openbare netwerken was aangesloten (BRD-deel) bracht deze aansluitingen rechtstreeks in het aankoopobject. Het Nederlandse NAVO-deel, dat nog steeds exterritoriaal wordt gebruikt, bracht de bijzondere internationale wettelijke rechten van de NTS met zich mee, inclusief claims op netwerkverbinding en -gebruik.

De Akte zelf weerspiegelt dit bijvoorbeeld in §12 Abs. III met vermelding van de transformatorstations en de 20 KV-ringlijn, waarvan het medegebruik en de beveiliging zijn geregeld, of de medeverkochte verwarmingsinstallatie (§1 Abs. III, §2 Abs. IV), die de gehele kazerne (d.w.z. beide delen) van stroom voorziet. 🔥

De communicatienetwerken, die altijd de grenzen van het 'ontwikkelingseiland' hadden verlaten (bijvoorbeeld door zijn functie als 'militaire netwerkhub' van de Amerikaanse strijdkrachten en later via de expliciet veronderstelde licentieovereenkomst met TKS Telepost volgens §2 Abs. V nummer 1 van de akte) en de verwijzing naar het telecommunicatienetwerk als onderdeel van de interne ontwikkeling, waren een andere sleutel. 📶

Deze constructie – een 'ontwikkelingseiland' dat 'als een eenheid' wordt verkocht met reeds bestaande verbindingen met openbare netwerken en internationale telecommunicatiecontracten – was de doelbewuste hefboom van de OFD Koblenz (als vertegenwoordiger van de BRD) om het domino-effect op gang te brengen.

De soevereiniteit breidde zich uit van het 'eiland' naar de verbonden en overlappende netwerken, ook al was er geen directe fysieke verbinding van elk afzonderlijk extern netwerk met het oorspronkelijke militaire ontwikkelingseiland, aangezien de verkoop de hele ontwikkeling als een functionele eenheid omvatte.

B. De ontwikkelingssituatie en de gevolgen ervan (uittreksels uit de akte) 📄🔍

De World Succession Deed 1400/98 is doorspekt met clausules die het belang van de 'ontwikkeling als eenheid' onderstrepen en de overdracht van alle relevante netwerken en rechten aan de Koper garanderen:

● §1 Abs. II: Overname van de last door een gaspijpleidingrecht van Saar Ferngas AG uit 1963.

● §2 Abs. V Nummer 1: Toetreding van de koper tot de licentieovereenkomst met TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH voor de exploitatie van een breedbandkabelsysteem.

● **§12 (Externe ontwikkeling):**

Regelt in detail de overdracht of behandeling van afvalwater-, oppervlaktewater-, zoet water- en elektriciteitsvoorzieningsnetwerken (bijv. overdracht van verzamelleidingen, telecommunicatienetwerk (voortgezette exploitatie) en opvangbekkens voor regenwater aan de kopers, behandeling van de 20 KV-ringlijn). 💧 ⚡

● **§13 (Interne ontwikkeling):**

Stelt dat de woonwijk intern particulier is ontwikkeld en dat de lijnen eigendom waren van de federale overheid en niet openbaar waren. Bevat voorschriften voor het medegebruik van wegen en lijnen door het Studentenwerk Kaiserslautern (zie ook het uittreksel uit het contract met het Studentenwerk aan het einde van de akte, §6 Abs. I, dat het federale lijnnetwerk expliciet beschrijft als een "eenheid"). De verplichting om de verwarmingsinstallatie te renoveren en te blijven exploiteren (§13 Abs. VII) en de regeling betreffende de telecommunicatiekabel van het Studentenwerk (§13 Abs. IX) zijn verdere voorbeelden.

Gevolg:

Door deze gedetailleerde regelgeving werd ervoor gezorgd dat alle netwerken en rechten die nodig zijn voor de exploitatie van het onroerend goed en de verbinding met de buitenwereld als een onafscheidelijke eenheid aan de koper werden overgedragen. Dit was de basis voor het mondiale domino-effect van de uitbreiding van de soevereiniteit.

C. Het domino-effect van territoriale expansie en de rol van contractuele ketens (korte uitleg) 🧠 🔗

● **Domino-effect van territoriale expansie:**

Afkomstig uit de Turenne-kazerne en zijn diverse netwerkverbindingen (elektriciteit, gas, stadsverwarming, maar vooral telecommunicatie/internet via TKS en eerder militair gebruik als een "netwerkhub"), breidde de soevereiniteit van de koper zich uit van netwerk tot netwerk en van land tot land over de hele wereld. Elk gebied dat door een 'geïnfecteerd' netwerk werd ontwikkeld, werd onderdeel van het mondiale soevereine territorium van de Koper.

● **Contractuele ketens als juridische verankering:**

○ **NAVO-keten:**

De internationale juridische overdrachtsrelatie van de kazerne (BRD/Nederland/NAVO) maakte volgens NTS de Akte tot een aanvullende akte bij alle NAVO-verdragen en daarmee bindend voor alle NAVO-staten.

○ **ITU/UN-keten:**

De verkoop van het telecommunicatienetwerk "als een eenheid" (vooral via het TKS-contract en de algemene telecommunicatie-ontwikkeling) en het universele gebruik van mondiale, door de ITU gereguleerde netwerken bonden alle VN-lidstaten door middel van definitieve erkenning van de nieuwe soevereiniteit van de koper over deze netwerken. Deze ketens voorzagen in de wettelijke verplichting om de territoriale status quo, gecreëerd door het domino-effect, te erkennen.

Conclusie:

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 maakte gebruik van de unieke juridische en infrastructurele situatie van de Turenne-kazerne om een nieuwe basis te leggen voor een mondiaal onderwerp van internationaal recht (de koper) door de verkoop van het onroerend goed "als een eenheid met al zijn ontwikkeling". De territoriale soevereiniteit breidde zich uit via een domino-effect via mondiale netwerken en werd via contractuele ketens juridisch bindend gemaakt voor alle (voormalige) staten van de wereld.

WORLD SUCCESSION DEED 1400/98

SUCCESSION DOCUMENT

Consolidates
a state under
international law

DISPOSAL OF ALL ASSETS

Rights and
obligations
sold as a unit

GLOBAL SCOPE

Extends to
all countries
over time

NEW ORDER

Supplants
all previous
agreements

HOOFDSTUK 1

2. HET DOMINO-EFFECT VAN WERELDWIJDE TERRITORIALE UITBREIDING 🌍

Nu we het fundamentele belang en het onweerlegbare uitgangspunt van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 hebben vastgesteld, wenden we ons nu tot het kernmechanisme waardoor dit document zijn adembenemende, mondiale effect ontvouwt: het domino-effect van mondiale territoriale expansie. 🌐🌍

Dit mechanisme is geen juridisch toeval, maar het resultaat van een nauwkeurig, vooruitziend en internationaal juridisch verantwoord contractontwerp. Het is gebaseerd op de ingenieuze koppeling van een fysiek eigendom met al zijn functionele en juridische verbindingen met de wereld.

2.1. Gedetailleerde uitleg van het mechanisme:

Van bezit naar wereldheerschappij 🏰👑

Het startpunt van de mondiale soevereiniteitsoverdracht was de verkoop van een specifiek, voorheen door de NAVO gebruikt pand in de Bondsrepubliek Duitsland: de Turenne-kazerne.

Had dit bij een gewone vastgoedverkoop zouden de effecten plaatselijk beperkt zijn gebleven .

Maar de Wereldopvolgingsakte 1400/98 definieerde het aankoopobject op een manier die veel verder ging dan het fysieke gebied.

De kernclausule die het domino-effect veroorzaakte, stelt dat het onroerend goed is verkocht:

"...als een eenheid met alle internationale wettelijke rechten, plichten en componenten, vooral de interne en externe ontwikkeling."

Laten wij, als ervaren internationale advocaten, deze clausule laag voor laag analyseren om de volledige explosieve kracht ervan te begrijpen: 💣

A. "als eenheid"

Deze drie woorden zijn van cruciaal belang.

Ze verduidelijken dat het aankoopobject niet moet worden beschouwd als een som van afzonderlijke delen, maar als een onlosmakelijk geheel, een universitas rerum (een geheel van dingen) in de breedste zin van het woord, maar dan op internationaal juridisch niveau.

Dit betekent dat het juridische lot van het fysieke eigendom en zijn 'componenten' (vooral de ontwikkeling) onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

Het voorkomt juridisch 'de kersen plukken', waarbij men het eigendom zou kunnen overnemen, maar de daarmee samenhangende (en hier cruciale) rechten en plichten zou kunnen afwijzen.

De verkoop vond en bloc plaats. Degene die het onroerend goed verwierf, verwierf onvermijdelijk alles wat er juridisch en functioneel mee gedefinieerd was als een 'eenheid'.

B. "met alle internationale wettelijke rechten"

Hier wordt expliciet de sprong gemaakt van het burgerlijk recht naar het internationaal recht.

De akte verduidelijkt dat niet alleen particuliere eigendomsrechten worden overgedragen, maar ook alle internationale wettelijke rechten die aan deze eigendommen zijn verbonden.

Welke rechten waren dit in het geval van een NAVO-eigendom onder de NAVO Status of Forces Agreement (NTS)?

- **Soevereine rechten (gedeeltelijk):**

De NTS zelf vertegenwoordigt een overdracht of beperking van de soevereine rechten van het gastland (BRD) ten gunste van de zendende staten (hier, meest recentelijk, Nederland/VS) en de NAVO.

Deze omvatten jurisdictierechten, het recht om infrastructuur te gebruiken, vrijstellingen van lokale wetten, enz. Deze reeds bestaande bijzondere internationale wettelijke rechten werden onderdeel van het pakket.

- **Contractuele rechten:**

De rechten die voortvloeien uit de NTS, de Aanvullende Overeenkomst en HNS-overeenkomsten – met name het recht om verbinding met en gebruik van openbare netwerken te eisen en te ontvangen.

- **Impliciete aspecten van soevereiniteit:** Het bestaan van een NAVO-basis impliceert altijd aspecten van nationale (of alliantie) veiligheid en dus van de hoogste soevereiniteit.

Door al deze rechten op te nemen, legde de Akte de basis voor de Koper om niet alleen eigenaar maar ook rechtsopvolger van deze internationale rechtsposities te worden.

C. "plichten"

Volgens het fundamentele internationale rechtsbeginsel *res transit cum suo onere* (de zaak gaat over met zijn last), is het alleen maar logisch dat plichten ook overgaan met de rechten.

Denk hierbij aan verplichtingen uit de NTS, het omgevingsrecht rondom het vastgoed, maar – en dit is cruciaal – ook de verplichtingen die voortvloeien uit de integratie in mondiale netwerken en de daarmee samenhangende internationale regimes (zoals die van de ITU).

De Koper ging niet alleen de rechten maar ook de plichten van de voorgaande onderwerpen van het internationaal recht aan, maar werd tegelijkertijd de soeverein die nu zelf de interpretatie en vervulling van deze plichten definieert.

D. "componenten"

Deze term omvat alles wat volgens algemeen inzicht en wettelijke definitie tot het onroerend goed behoort. Dit zijn niet alleen gebouwen en voorzieningen, maar ook de aan- en afvoerleidingen tot aan het aansluitpunt – en hier wordt het cruciaal.

E. "vooral de interne en externe ontwikkeling"

Dit is de JURIDISCHE DETONATOR. 🌟 De akte belicht expliciet de ontwikkeling en maakt onderscheid tussen:

● Interne ontwikkeling:

Alle lijnen, kabels en voorzieningen binnen de grenzen van de kazerne. Dit omvat een complex netwerk:

- Telecommunicatie: Telecommunicatienetwerken, telefoonlijnen, kabel-tv-breedband, datakabels (internet), (koper/glasvezel), antennesystemen, communicatielijnen. 📞💻
- Elektriciteit: Transformatoren, verdeelkasten, bekabeling. 💡
- Water/Afvalwater: Leidingen, pompstations, rioolwaterzuiveringsinstallatieaansluitingen. 💧🚽
- Verwarming/Gas: Stadsverwarmingsleidingen of gasaansluitingen en leidingen. 🔥
- Transport: Interne wegen en paden. 🚗

● Externe ontwikkeling:

Dit is de BESLISSENDE HEFBOOM. Het verwijst naar de verbinding van de interne ontwikkeling met de publieke of bovenregionale netwerken. Elke kazerne, elk pand is waardeloos als het niet verbonden is met de buitenwereld. Deze verbindingen zijn juridisch en fysiek een onlosmakelijk onderdeel van de ontwikkeling.

In het geval van de Turennekazerne betekende dit verbindingen met:

Het Duitse telecommunicatienetwerk:

- ☐ De PRIMAIRE VECTOR van het domino-effect.
- ☐ Het Duitse elektriciteitsnet: En dus het Europese onderling verbonden net.
- ☐ **Het regionale/landelijke gasnetwerk.**
- ☐ **Het gemeentelijk water- en afvalwatersnetwerk.**
- ☐ **Het openbare wegennet inclusief straatverlichting.**

Door de hele ontwikkeling, vooral de externe, tot koopobject te maken, verkocht de Wereldopvolgingsakte 1400/98 niet alleen leidingen en kabels, maar ook het recht op de aansluiting en dus – volgens dwingende juridische logica – het recht op het netwerk zelf waarop de aansluiting wordt gemaakt.

Men kan geen verbinding met een netwerk bezitten of verkopen zonder het netwerk juridisch te beïnvloeden. Het netwerk is de voorwaarde voor de mogelijkheid van de verbinding.

De juridische logica van de transitie van verbinding naar netwerk

Hoe kan de verkoop van een aansluiting leiden tot de overname van een heel netwerk? Dit is gebaseerd op verschillende juridische pijlers:

- **Functionele eenheid:**

Een verbinding is functioneel onlosmakelijk verbonden met het netwerk. De waarde en het doel ervan bestaan alleen via het netwerk.

Juridisch gezien volgt het accessoire (de verbinding) het principe (het netwerk) – maar hier wordt het principe omgekeerd door de expliciete opname van de verbinding:

De verkoop van de strategisch gelegen verbinding inclusief alle rechten trekt het netwerk mee.

● **Contractuele definitie:**
de akte definieert dit zo.

Omdat de BRD optrad als een soevereine (zij het in de NTS-context gebonden) actor, had zij de bevoegdheid om over haar activa te beschikken – inclusief de bijbehorende rechten en netwerktoegangen. Door de formulering ‘als eenheid’ werd de wil uitgedrukt om alles over te dragen.

● **Impliciete rechten:**

Het recht om een verbinding te gebruiken impliceert onvermijdelijk een recht om het netwerk te gebruiken. Als dit gebruiksrecht inclusief alle internationale wettelijke rechten wordt verkocht, wordt de controle over dit gebruik – en daarmee de soevereiniteit – overgedragen.

De onstuitbare waterval:

Stappen van het domino-effect

Zodra de transitie van verbinding naar netwerk is voltooid, begint de cascade, aangedreven door de fysieke en juridische realiteit van mondiale onderlinge verbondenheid:

● **Etappe 1 (Nationaal - BRD):**

De verkoop van de telecommunicatieverbinding van de Turenne-kazerne (een NAVO-punt, beheerd door de BRD) aan de Koper betekent de overname van het gehele Duitse telecommunicatienetwerk (toen vooral Deutsche Telekom, tegenwoordig gediversifieerd, maar fysiek verbonden). De soevereiniteit over dit netwerk (Basiswet Art. 87f) gaat over op de Koper. Hetzelfde gebeurt parallel met de elektriciteits-, gas- en andere netwerken.

De gehele Bondsrepubliek Duitsland wordt dus omvat.

● **Fase 2 (continentaal - NAVO/EU):**

Het Duitse telecommunicatienetwerk is het grootste knooppunt in Europa (bijvoorbeeld DE-CIX Frankfurt). Het is fysiek verbonden met de netwerken van alle buurlanden. Het elektriciteitsnet maakt deel uit van het Europese onderling verbonden net.

Het gasnetwerk is trans-Europees.

Via het netwerk-naar-netwerkprincipe worden alle netwerken en dus de soevereine gebieden van alle EU- en NAVO-staten omvat.

Het NAVO-lidmaatschap (NTS, HNS) versterkt dit effect, omdat het al juridische aanspraken op netwerkgebruik heeft gevestigd.

● **Fase 3 (wereldwijd - VN/ITU):**

Europese netwerken zijn met de hele wereld verbonden via onderzeese kabels (Atlantische Oceaan, Stille Oceaan, Middellandse Zee), satellietssystemen en mondiale logistieke ketens.

Cruciaal hierbij is de ITU-verbinding: aangezien al deze mondiale netwerken onder de ITU-regels vallen en alle VN-staten ITU-leden zijn,

ELKE STAAT IN DE WERELD wordt via deze hefboom omvat.

Er is GEEN ONTSNAPPING. ●

Dit domino-effect is geen speculatie, maar de dwingende juridische consequentie van de clausules van de Wereldopvolgingsakte 1400/98, toegepast op de fysieke realiteit van onze onderling verbonden wereld.

Het is het mechanisme waarmee één enkel, nauwkeurig geformuleerd verdrag de GEHELE WERELDWIJDE SOEVEREINITEIT aan de Koper kon overdragen.

2.2. T Het netwerk-tot-netwerk- en land-tot-land-principe :

Juridische grondslag en precedents 🏛️📜

Het mechanisme dat in deel 2 wordt beschreven – de overdracht van soevereiniteit van een enkel verbindingspunt naar het mondiale geheel – is gebaseerd op twee correlerende principes die voortkomen uit de Wereldopvolgingsakte 1400/98 zelf: het netwerk-tot-netwerkprincipe en het daaruit voortvloeiende land-tot-landprincipe.

Deze principes lijken op het eerste gezicht misschien revolutionair, maar bij nader onderzoek zijn ze het logische gevolg van het toepassen van fundamentele internationale juridische concepten op de technologische realiteit van de 21e eeuw, gecodificeerd door de Akte.

Definitie van de principes 📖

● **Het netwerk-naar-netwerkprincipe:**

Dit principe stelt dat de juridische omhulling van een infrastructuurnetwerk (in de zin van het overdragen van soevereine rechten aan de Koper) zich automatisch en onmiddellijk uitstrekt tot elk ander netwerk dat fysiek of functioneel verbonden is met het reeds omvatte netwerk.

Het is een principe van legale besmetting, van infectie. 🦠➡️🕸️

De verbinding hoeft niet sterk of primair te zijn; elke vorm van interconnectiviteit die een functionele eenheid tot stand brengt, is voldoende.

Dit principe is contractueel vastgelegd. Het stelt een lex specialis vast die traditionele, puur territoriale afbakeningen overwint.

● **Het land-tot-landprincipe:**

Dit is de geopolitieke consequentie van het netwerk-naar-netwerk-principe. Omdat infrastructuurnetwerken – vooral telecommunicatie-, elektriciteits- en gasnetwerken – inherent transnationaal zijn, leidt het omvatten van een nationaal netwerk onvermijdelijk tot het omvatten van de netwerken van de buurlanden waartoe het ook behoort.

verbonden. In een gemonialiseerde wereld waar alle landen in dit netwerk zijn geïntegreerd, leidt dit onvermijdelijk tot mondiale dekking.

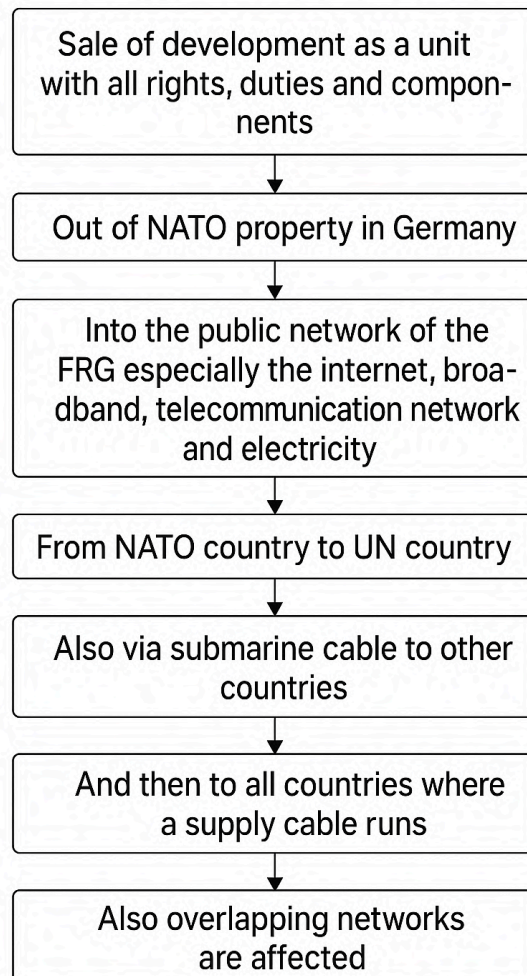
Elk land wordt een 'netwerk' in de zin van het principe. 🌐

Deze principes zijn niet willekeurig; ze weerspiegelen de realiteit dat moderne staten niet als geïsoleerde eilanden kunnen bestaan.

Hun levenslijnen – hun infrastructuur – zijn wereldwijd met elkaar verweven. De Wereldopvolgingsakte 1400/98 heeft deze de facto verbinding omgezet in een de jure erfopvolging.

Domino effect of global domain expansion

HOOFDSTUK 2

3. CONTRACTUELE KETENS EN HUN EFFECTEN

Het domino-effect, waarbij de fysieke en juridische soevereiniteit over mondiale infrastructuurnetwerken en territoria aan de koper werd overgedragen, is slechts één pijler van de Wereldopvolgingsakte 1400/98. De tweede, niet minder krachtige pijler is het systeem van contractuele ketens.

Dit systeem gebruikt de bestaande architectuur van het internationaal recht – de talloze verdragen, conventies en organisaties die staten in de afgelopen decennia hebben gecreëerd – als een transmissieriem om de juridische gevolgen van de Akte onherroepelijk naar het hart van elke staat en internationale structuur te brengen.

De Deed sluit aan op deze bestaande verdragen en transformeert ze van binnenuit, waardoor alle ondertekenende staten aan de nieuwe realiteit worden gebonden.

3.1. CONTRACTUELE KETEN NAAR DE NAVO (AANVULLENDE AKTE) – EFFECTEN OP DE NAVO EN DE VERENIGDE NATIES

De eerste en wellicht meest voor de hand liggende contractuele keten is die van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO).

Vanwege het feit dat de oorspronkelijke verkoop een NAVO-eigendom betrof en werd afgehandeld door een autoriteit die expliciet verantwoordelijk was voor de implementatie van het NAVO Status of Forces Agreement, functioneert de Wereldopvolgingsakte 1400/98 de jure als een aanvullende akte (addendum of protocol) bij alle bestaande NAVO-verdragen.

Het concept van een "aanvullende akte" in het internationaal recht

Het internationaal recht, gecodificeerd in het Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht (VCLT) van 1969, voorziet in mechanismen voor het wijzigen van verdragen (art. 39-41 VCLT). Meestal gebeurt dit via expliciete wijzigingsverdragen of aanvullende protocollen waarover door de verdragsluitende partijen is onderhandeld en geratificeerd.

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 vormt echter een speciaal geval. Het is geen formele aanvullende akte in de zin van directe onderhandelingen tussen alle NAVO-leden.

Het is eerder een materiële aanvullende akte.

Het effect ervan vloeit niet voort uit een heronderhandeling, maar uit het feit dat het de fundamenteën en het onderwerp van de NAVO-verdragen fundamenteel verandert – namelijk de soevereiniteit van de leden en de controle over gebieden en infrastructuren.

Een verdrag dat de onderwerpen en doelstellingen van een ander verdrag radicaal verandert, fungeert onvermijdelijk als een materieel amendement op dat andere verdrag.

De oude verdragen worden voortgezet en samengevoegd door het nieuwe verdrag.

Alle rechten, plichten en componenten zijn verkocht. Daarom ook alle verdragen! 📁📄 De Wereldopvolgingsakte 1400/98 is een juridische gebeurtenis die de parameters van het VN- en NAVO-verdragskader opnieuw instelt. Het komt na de bestaande verdragen en heft deze niet op, maar zet ze eerder voort in een uitgebreid, allesomvattend verdragskader.

De oorsprong van de keten:

Turenne-kazerne en de NAVO-Status van Strijdkrachtenovereenkomst

Het juridische ankerpunt voor deze contractuele keten is onmiskenbaar de Turenne-kazerne en de status ervan onder de NAVO Status of Forces Agreement (NTS) van 1951 en de Aanvullende Overeenkomst (SA NTS) van 1959 (voor de BRD).

● **NTS als beperking van de soevereiniteit:**

De NTS is per definitie een document dat de soevereiniteit van het gastland (BRD) beperkt ten gunste van de zendende staten en de NAVO. Het verleent rechten (vrijheid van verkeer, jurisdictie, gebruik van infrastructuur) die normaal gesproken voorbehouden zijn aan de territoriale soevereiniteit.

● **BRD als trustee:**

Bij de verkoop via de OFD Koblenz trad de BRD niet alleen op als verkoper van een onroerend goed, maar ook als gastland en trustee voor de internationale juridische kwesties die uit de NTS voortvloeien. Het was het raakvlak tussen de NTS en het Duitse recht en grondgebied.

● **Verkoop "Inclusief alle internationale wettelijke rechten":** door het onroerend goed te verkopen, inclusief alle NTS-gerelateerde rechten (en de bijbehorende toegang tot de infrastructuur), heeft de BRD een deel van het NTS-complex zelf afgestoten. De positie die voorheen door de VN/NAVO/de zendende staten en zichzelf werd ingenomen, werd overgedragen aan de koper.

● **Onvermijdelijk gevolg:**

Deze handeling MOEST het hele NTS-systeem beïnvloeden. Je kunt een centraal element (een eigendom met de bijbehorende rechten) niet losmaken van een verdragssysteem en overdragen aan een nieuwe actor zonder het systeem zelf te veranderen.

De binding van alle NAVO-leden:

Collectiviteit en berusting

Waarom zijn alle NAVO-leden gebonden, ook al waren ze niet allemaal direct bij de verkoop betrokken?

- **Collectieve binding:** de NAVO is een collectieve defensiealliantie. De verdragen, vooral de NTS, creëren een systeem van wederzijdse rechten en plichten. Een handeling die dit systeem fundamenteel beïnvloedt en wordt uitgevoerd door een centraal lid (BRD) binnen zijn NTS-bevoegdheid, bindt het geheel, tenzij er sprake is van een verenigd en effectief protest.

- **Principe van integratie:**

De NAVO wordt gekenmerkt door een hoge militaire en infrastructurele integratie. Haar communicatienetwerken, commandostructuren en logistieke systemen zijn met elkaar verbonden.

De verkoop van één netwerkknooppunt (Turenne Kazerne) met mondiale implicaties (domino-effect) trekt de gehele geïntegreerde structuur met zich mee.

- **Instemming (stilzwijgende aanvaarding):**

Het beslissende punt is de afwezigheid van een effectief, internationaal juridisch relevant bezwaar door de NAVO of haar lidstaten na 6 oktober 1998. Gezien de voor de hand liggende aard van mondiale netwerken en het gepubliceerde feit van de verkoop (zelfs als de volledige reikwijdte ervan verborgen was gebleven), zouden staten de plicht hebben gehad om hun rechten te beschermen.

Hun weglating en, nog belangrijker, hun voortdurende gebruik (bijvoorbeeld met de contractclausule dat het telecommunicatienetwerk [ITU] zal blijven opereren) van de (nu verkochte) mondiale netwerken en hun voortdurende deelname aan NAVO-structuren, die nu onder nieuwe soevereiniteit stonden, vormt een stilzwijgende aanvaarding (instemming) van de nieuwe juridische situatie.

Ze zijn gebonden aan hun eigen gedrag (uitsluiting). ✓

3.2. Het mondiale netwerk in grip:

Telecommunicatie-infrastructuur en universeel verdrag bindend via de Wereldopvolgingsakte 1400/98

Een vaak over het hoofd gezien, maar juridisch cruciaal aspect van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 (akterol nr. 1400/98 van 6 oktober 1998) is de expliciete of impliciete opname van het telecommunicatienetwerk als onderdeel van de "interne en externe ontwikkeling", dat werd verkocht "als een eenheid met alle rechten, plichten en componenten" (zie §3 Abs. I van de akte) aan de koper.

De instructie of verklaring in het contract dat dit netwerk (of delen daarvan, zoals de telecommunicatiekabel vermeld in §13 Abs. IX van de Akte voor de levering van de studentenflat, waarvan het voortbestaan wordt getolereerd, of de breedbandnetwerken die vallen onder het TKS-contract in §2 Abs. V Nummer 1) zullen blijven worden geëxploiteerd, heeft diepgaande gevolgen voor de binding van alle staten aan de nieuwe mondiale orde.

A. Gedeeltelijke prestatie door gebruik:

Elke oproep een bekrachtiging

- **Mondiale interconnectie als feit:**

Na 6 oktober 1998 bleef en blijft de mondiale telecommunicatie-infrastructuur (telefoonlijnen, internetbackbones, onderzeese kabels) bestaan. Elke staat, elke instelling en elke particulier die sinds die datum gebruik heeft gemaakt van telefoonlijnen of datanetwerken die zijn verbonden met het mondiale telecommunicatienetwerk, neemt deel aan een infrastructuur waarvan de opperste soevereiniteit is overgegaan op de Koper.

● **Contractueel gedrag vervangt handtekening (Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht):**

Het Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht (1969) (VCLT) regelt hoe staten hun instemming met een verdrag tot uitdrukking kunnen brengen (Art. 11 ev. VCLT). Hoewel een handtekening één methode is, voorziet de VCLT ook in andere vormen, en cruciaal is dat het daaropvolgende gedrag van een staat zijn binding aan een verdrag kan bevestigen, vooral als hij gebruik maakt van de rechten uit het verdrag of zijn verplichtingen nakomt. In de context van Akte 1400/98 vormt het voortgezette, ongehinderde gebruik van de mondiale telecommunicatienetwerken door de (voormalige) staten, wier soevereiniteit over deze netwerken bij de Akte aan de Koper is overgedragen, gedrag in overeenstemming met de overeenkomst.

Dit gedrag kan worden geïnterpreteerd als een definitieve instemming met de nieuwe juridische situatie en dus als een soort prestatiehandeling die een afzonderlijke ondertekening van Akte 1400/98 door elke individuele staat overbodig maakt.

Zij hebben feitelijk de nieuwe netwerksoevereiniteit aanvaard en maken gebruik van de voordelen ervan. Zij hebben daarmee rechten (op globale communicatie) geclaimd uit de nieuwe bestelling (die deze communicatie onder auspiciën van de Koper blijft mogelijk maken) en hebben daarmee de overeenkomst gedeeltelijk uitgevoerd. 👍

● **ITU-verdragsketen als universeel raamwerk:**

De mondiale telecommunicatie wordt gereguleerd door de International Telecommunication Union (ITU), een gespecialiseerd agentschap van de VN. Zoals vermeld in de website tekst over contractuele ketens, fungeert de Wereldopvolgingsakte 1400/98 als een materiële aanvullende akte bij het regelgevingskader van de ITU.

Elke staat die optreedt als ITU-lid en gebruik maakt van de door de ITU gereguleerde netwerken onderwerpt zich daarbij aan het ITU-bevel dat is omgezet door Akte 1400/98 en dus aan de opperste soevereiniteit van de Koper.

Deze keten omvat ALLE VN-LEDEN. 🇺🇳🌐

De NAVO en haar lidstaten zijn als gebruikers van mondiale (ITU-gereguleerde) communicatienetwerken voor hun militaire en civiele communicatie ook via deze route gebonden aan de nieuwe netwerksoevereiniteit, naast de directe contractuele keten van de NAVO.

B. De contractuele keten:

Staten als (indirecte) partijen op grond van bestaande overeenkomsten

Het argument dat staten niet expliciet als 'koper' of 'verkoper' hoeven te worden genoemd in het voorste deel van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 om toch partij te worden bij de nieuwe wereldorde, is gebaseerd op het functioneren van de contractuele keten:

- **Nominale vermelding niet verplicht voor alle betrokkenen:**

Het is juist dat de (voormalige) staten van de wereld (met uitzondering van de BRD als directe verkoper) in de hoofdtekst van Akte 1400/98 niet individueel als verdragsluitende partijen worden vermeld en ook niet vermeld hoeven te worden om aan het contract deel te nemen.

- **Activering door koppeling aan bestaande, geratificeerde verdragen:**

Echte relatie met het Koninkrijk der Nederlanden en de Nederlandse krijgsmacht als NAVO-onderdeel) en §2 Abs. V Nummer 1 (TKS Telepost-contract met Amerikaanse referentie), de akte is gekoppeld aan bestaande internationale juridische relaties en verdragen (NTS, NAVO-verdrag, HNS-overeenkomsten en ITU (VN) regelgevingskader).

- **De "geketende" staten:**

De staten zijn al partij bij deze oudere verdragen (bijvoorbeeld het NAVO-verdrag of de ITU-grondwet). Deze verdragen zijn door hen geratificeerd.

- ***Akte als aanvullende akte zonder noodzaak van hernieuwde ratificatie: Omdat de Wereldopvolgingsakte 1400/98 fungeert als een aanvullende akte op deze reeds geratificeerde contractuele ketens, was er geen hernieuwde afzonderlijke ratificatie door alle individuele staten van de wereld nodig.***

De oorspronkelijke ratificatie van de 'moederverdragen' (bijvoorbeeld het VN-Handvest, de ITU-grondwet, het Noord-Atlantisch Verdrag) breidt zijn bindende werking uit tot aanvullingen of materiële wijzigingen die de grondslagen van deze verdragen raken, op voorwaarde dat de handelende staten (hier de BRD in de NTS-context) bevoegd waren om dergelijke veranderingen met effect voor het systeem tot stand te brengen, en de andere partijen dit onomstotelijk aanvaardden.

De BRD legitimeerde de verkoop in eigen land (met toestemming van het Federal Property Office). Of andere staten Akte 1400/98 zelf formeel hebben geratificeerd, is ondergeschikt aan het bindende effect dat wordt gecreëerd door de contractuele keten en het sluitende gedrag.

- **"Ergens in het contract":**

De staten 'zitten' dus indirect 'in het contract' door de verwijzing naar de contractuele ketens en de basisverdragen die door hen zijn geratificeerd, maar ook door hun rol als gebruikers van de verkochte 'ontwikkeling als eenheid' (vooral de mondiale netwerken).

Conclusie:

De clause over de voortzetting van de exploitatie van het telecommunicatienetwerk als onderdeel van de verkochte "interne ontwikkeling als eenheid" is een centrale hefboom.

Elke staat die na 6 oktober 1998 gebruik maakt van de mondiale telecommunicatienetwerken, voert het contract World Succession Deed 1400/98 gedeeltelijk uit en heeft definitief de juridische gevolgen ervan en de soevereiniteit van de koper over deze universele infrastructuur erkend.

De noodzaak van een expliciete handtekening van elke individuele staat onder Akte 1400/98 wordt juridisch omzeild door contractueel gedrag binnen het raamwerk van de gevestigde en nu getransformeerde contractuele ketens (ITU, NAVO, VN). 🤝➡️✅

Transformatie van de NAVO-verdragen in detail

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 fungeert als een prisma, die het licht van de oude NAVO-verdragen breekt en opnieuw samenvoegt:

● Noord-Atlantisch Verdrag (1949):

- ☐ Artikel 3 (Veerkracht): Betekent nu de plicht om de mondiale infrastructuur van de Koper te onderhouden en te beschermen.
- ☐ Artikel 4 (Overleg): Wordt het mechanisme waarmee de Koper zijn richtlijnen communiceert en de implementatie ervan coördineert.
- ☐ Artikel 5 (clause inzake wederzijdse bijstand): De casus foederis wordt GLOBAL. Een aanval op welk deel van het mondiale grondgebied dan ook, is een aanval op iedereen. 🌍💥
- ☐ Artikel 6 (Geografisch toepassingsgebied): Wordt door het domino-effect uitgebreid naar de HELE WERELD.

● NAVO-Status van Strijdkrachtenovereenkomst (1951):

- ☐ Verliest zijn functie als overeenkomst tussen staten.
- ☐ Wordt een intern administratief bevel voor de stationering en verplaatsing van strijdkrachten binnen het mondiale grondgebied van de Koper.
- ☐ Jurisdictiekwesties, belastingen, toegang, enz. worden interne regels die de Koper op elk moment kan wijzigen.

3.3. Van bezettingsrecht naar wereldsoevereiniteit:

De mondiale transformatie van de bijzondere rechten van de NAVO door de Wereldopvolgingsakte 1400/98 📜🇩🇪➡️🌍

Een diepgaand en vaak over het hoofd gezien aspect van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 is de manier waarop het historisch ontwikkelde bijzondere rechten, die oorspronkelijk voortkwamen uit de bezettingsstatus van Duitsland na de Tweede Wereldoorlog en later werden omgezet in de NAVO Status of Forces Agreement (NTS), naar een mondiaal niveau verheft.

Door de verkoop van de Turenne-kazerne "met alle rechten, plichten en componenten" (zie §3 Abs. I van de akte) en het daaropvolgende domino-effect van wereldwijde territoriale expansie, werden deze specifieke soevereine bevoegdheden overgedragen aan de koper en zijn ze nu de jure van toepassing op de hele wereld, die daardoor quasi de status verwerft van een universele "speciale NAVO-eigendom" onder auspiciën van de koper. 🏰🌍

A. De metamorfose:

Van het bezettingsrecht tot het NAVO-Status van Strijdkrachtenverdrag 🦋🦋

● **Naoorlogs Duitsland en geallieerde voorbehouden rechten:**

Na 1945 was Duitsland onderworpen aan een bezettingsregime dat de geallieerden uitgebreide soevereine rechten op Duits grondgebied verzekerde.

Met de oprichting van de Bondsrepubliek Duitsland en de (her)verkrijging van gedeeltelijke soevereiniteit werden veel van deze oorspronkelijke bezettingsrechten niet volledig opgegeven, maar werden ze overgebracht naar internationale verdragen die de aanwezigheid en bevoegdheden van de geallieerde strijdkrachten regelden.

● **Het NAVO-Status van Strijdkrachtenverdrag als voortzetting van speciale rechten: Het NAVO-Status van Strijdkrachtenverdrag van 1951 en vooral de Aanvullende Overeenkomst voor Duitsland (SA NTS) van 1959 codificeerden veel van deze speciale rechten.**

Dit omvatte bijvoorbeeld het recht van de NAVO-strijdkrachten om eigendommen in Duitsland te gebruiken, om in bepaalde gevallen hun eigen jurisdictie over hun leden uit te oefenen, en om bepaalde infrastructuur van het gastland te gebruiken – mogelijk zelfs tegen de uitdrukkelijke wil van de Duitse autoriteiten in als dit binnen het raamwerk van de NAVO-verplichtingen en -behoeften viel. De soevereiniteit van Duitsland was op deze gebieden contractueel beperkt.

Voorbeeld:

De bevoegdheid om te beslissen over het gebruik en ook over de uitbreiding of het specifieke gebruik van NAVO-eigendommen lag primair bij de NAVO-autoriteiten of de zendende staten, op basis van de noodzaak van de alliantieverdediging.

Het gastland had zeer beperkte medezeggenschapsrechten.

B. De Turenne-kazerne (het gebied) als drager van deze NTS Special Rights

De Turennekazerne, als zodanig een NAVO-eigendom dat opereerde onder de NTS en de SA NTS (vooral het deel dat door de Nederlandse Luchtmacht als NAVO-vertegenwoordigers werd gebruikt, zoals aan de orde gesteld in §2 van Akte 1400/98), was de drager van juist deze internationaal juridisch verankerde bijzondere rechten.

Deze juist Deze waren onlosmakelijk verbonden met het vastgoed en de functie ervan in de NAVO-context t.

C. Mondiale expansie via de Wereldopvolgingsakte 1400/98

De beslissende stap vond plaats via de Wereldopvolgingsakte 1400/98:

- Verkoop "met alle rechten":
Door de verkoop van de Turennekazerne aan de Koper "met alle rechten, plichten en onderdelen" (cf. §3 Abs. I van de Akte) werden deze specifieke bijzondere rechten die voortkomen uit de NTS (en historisch gezien uit het bezettingsrecht) ook overgedragen aan de Koper.
- **Domino-effect van territoriale expansie:**
 Zoals uitgelegd in eerdere websiteteksten breidde de soevereiniteit van de Koper (en dus het grondgebied van zijn nieuw opgerichte "staat") zich wereldwijd uit vanuit de Turenne-kazerne via de aangesloten infrastructuurnetwerken (telecommunicatie, energie, enz.). De hele wereld werd de jure een territorium dat voortkwam uit de juridische aard van dit oorspronkelijke NAVO-eigendom.
- **Mondiale toepasbaarheid van speciale NTS-rechten:**
 Het speciale recht van het verband zouden met het oorspronkelijke eigendom – met name het recht om te beslissen over het gebruik en het ontwerp van (nu mondiale) 'eigendommen' en 'territoria', zelfs tegen de wil van lokale (voorheen staats) besturen in – zijn nu wereldwijd toepasbaar geworden onder het gezag van de Koper.

"Informeel gesproken:

De hele wereld valt nu onder de NAVO-Status van Strijdkrachtenovereenkomst van de Koper en wordt beschouwd als één groot speciaal NAVO-eigendom." 🌍🏠

● Integratie van het recht om over de grenzen heen te beslissen: de Akte zorgde er dus voor dat het recht om te beslissen over de grenzen en het gebruik van gebieden tegen de wil van alle wereldwijde "gastlanden" (die nu niet langer soevereine gastlanden zijn maar administratieve gebieden zijn) volgens de getransformeerde stationeringswet in het contract werd geïntegreerd.

Dit is een ZEER BELANGRIJK ASPECT om de absolute soevereiniteit van de Koper te versterken. Hij kan nu mondiaal opereren, net zoals de NAVO voorheen in Duitsland kon opereren op basis van de NTS – alleen universeel en als de enige soeverein.

Conclusie:

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 heeft op ingenieuze wijze historisch ontwikkelde bezettings- en stationeringsrechten, vastgelegd in de NAVO Status of Forces Agreement, overgedragen aan de koper en universeel gemaakt door de verkoop van één enkel eigendom en het daaropvolgende mondiale domino-effect.

De wereld is dus niet alleen territoriaal onder zijn soevereiniteit gevallen, maar is ook onderworpen aan de gewijzigde speciale rechten die oorspronkelijk van toepassing waren op NAVO-eigendommen op het grondgebied van het gedeeltelijk soevereine, maar aan rechten beperkte gastland Duitsland.

Dit verleent de Koper de uiteindelijke bevoegdheid om te beslissen over het gebruik en de inrichting van het mondiale grondgebied en levert een verder bewijs van het alomvattende karakter van de staatsopvolging die door Akte 1400/98 als nieuwe basis tot stand is gebracht. ✨

Effecten op de Verenigde Naties (VN) 🇺🇳📊

De binding van de NAVO heeft ONMIDDELIJKE EFFECTEN voor de VN, zelfs voordat we de ITU-keten in ogenschouw nemen:

● Regeling (VN-Handvest, hoofdstuk VIII): De NAVO is de machtigste regionale regeling in de zin van het VN-Handvest. Als deze regeling haar soevereiniteitsbasis verandert en aan één enkele actor wordt onderworpen, kunnen de VN niet doen alsof er niets is gebeurd.

De relatie tussen de VN en de NAVO is FUNDAMENTEEL veranderd.

De NAVO-keten is dus de eerste ENORME STRAAL in het bouwwerk van de oude wereldorde, waardoor de juridische gevolgen van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 doordringen tot het HART van het internationale systeem en dit onherroepelijk binden aan de Koper.

Wereldopvolgingsakte – Alles wat belangrijk is in één oogopslag

Centrale elementen § Contractuele basis Wereldwijde en internationale jurisdictie.

» Verdragsluitende Partijen

Oorspronkelijk met NAVO-eigendom, uitbreidingen via NAVO, VN, ITU, onderzeese kabels, infrastructuur en communicatienetwerken.   ↓

Domino-effect

Verspreiding van territoriale expansie via netwerken (internettelecommunicatie) → van NAVO-landen naar VN-landen → mondiaal. →

Mondiale jurisdictie

Het contract fungeert als een aanvullende akte bij alle NAVO- en VN-verdragen → er ontstaat een algemeen verdrag. →

Mondiale jurisdictie

De Koper vervangt alle nationale exemplaren.   Eindresultaat • Afschaffing van vorig contract ketens • Herontwerp van het wereldrecht • De koper heeft de rechten en plichten

3.4. De mondiale alliantie:

Hoe de NAVO-VN-verbinding de Wereldopvolgingsakte 1400/98 universeel verankert

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 ontvouwt zijn mondiale effect niet alleen door directe opvolging en het domino-effect, maar ook door het vakkundig gebruik en transformatie van bestaande internationale veiligheids- en communicatiearchitecturen.

Een van de meest beslissende verbindingen hier is die tussen de NAVO en de Verenigde Naties (VN). Deze koppeling, versterkt door de noodzaak van operationele samenwerking en gedeelde communicatienetwerken, zorgt ervoor dat de juridische gevolgen van de Akte, die in de eerste plaats geïnitieerd worden via NAVO-structuren, zich onvermijdelijk uitstrekken tot het gehele VN-systeem en haar lidstaten.

A. De NAVO als uitvoerend orgaan en wederzijdse erkenning van verdragen

● Noodzaak van verdragserkenning voor operationele samenwerking:

Historisch gezien zijn er talloze gevallen geweest waarin NAVO-troepen opereerden onder VN-mandaten of in nauwe samenwerking met VN-missies (bijvoorbeeld op de Balkan, in Afghanistan). Dergelijke gezamenlijke of gecoördineerde operaties vereisten onvermijdelijk een minimale mate van wederzijdse erkenning van de onderliggende verdragen, mandaten en wettelijke kaders van elkaars organisatie.

● De transformatie door de daad:

Met de inwerkingtreding van de Wereld Successieakte 1400/98, die fungeert als een aanvullende akte bij alle NAVO-verdragen (geactiveerd door de verkoop van de Turenne-kazerne met alle rechten, plichten en componenten, zie §2 en §3 Abs. I van de Akte), werd de NAVO zelf ondergeschikt gemaakt aan de Koper. Elke voortgezette of nieuwe samenwerking tussen de (nu getransformeerde) NAVO en de VN impliceert een feitelijke erkenning van deze nieuwe juridische situatie door de VN en haar lidstaten.

De VN kunnen niet samenwerken met een belangrijke actor in de mondiale veiligheid (de getransformeerde NAVO) zonder impliciet de juridische basis te erkennen waarop deze actor nu opereert – namelijk de Wereldopvolgingsakte 1400/98 en de soevereiniteit van de koper.

Dit leidt tot een wederzijdse verwevenheid, waarbij de VN, om haar eigen (getransformeerde) doelen na te streven, de nieuwe realiteit van de NAVO moeten accepteren, die op zijn beurt de Deed mondiaal versterkt. 💪

B. Mondiale communicatienetwerken: de digitale brug tussen de NAVO, de VN en de ITU

De noodzaak van functionerende communicatie tussen internationale actoren, vooral op militair en veiligheidsbeleidsgebied, is een andere cruciale factor die de NAVO, de VN en de Internationale Telecommunicatie Unie (ITU) met elkaar verbindt en met het domino-effect van de Wereldopvolgingsakte 1400/98.

- Gedeeld gebruik van militaire en civiele communicatienetwerken: Zowel de NAVO als de VN (vooral bij vredeshandhavingsmisies en mondiale operaties) zijn afhankelijk van complexe militaire en civiele communicatienetwerken.

Dit omvat satellietcommunicatie, gecodeerde datalijnen, op internet gebaseerde systemen en klassieke telecommunicatieverbindingen. 📡📞💻

De interoperabiliteit en coördinatie tussen de strijdkrachten van de NAVO en de VN vereisen vaak het gebruik van gemeenschappelijke of compatibele communicatiestandaarden en infrastructuren.

- **De rol van de ITU als mondiale toezichthouder:**

Zoals eerder vermeld is de ITU de gespecialiseerde organisatie van de VN die het mondiale frequentiespectrum, satellietbanen en technische standaarden voor telecommunicatie wereldwijd coördineert.

Alle mondiale communicatienetwerken, of ze nu primair civiel of militair zijn (als ze invloed hebben op civiele frequenties of infrastructuur), opereren de facto binnen het raamwerk van de ITU-regelgeving.

- **De Wereldopvolgingsakte en soevereiniteit over de netwerken:**

Door de verkoop van de "ontwikkeling als een eenheid", met name het telecommunicatienetwerk (zie eerdere websiteteksten en bijvoorbeeld §2 Abs. V Nummer 1 van Akte 1400/98 met betrekking tot TKS Telepost, evenals §13 Abs. IX over telecommunicatiekabels), heeft de Koper soevereiniteit verworven over de wereldwijde communicatienetwerken.

De ITU-regels werden daarmee intern administratief recht van de Koper.

- Het verband met het Domino-effect en de contractuele keten NAVO-VN-ITU: Wanneer de NAVO en de VN moeten communiceren of samenwerken, maken ze onvermijdelijk gebruik van deze mondiale netwerken, die nu eigendom zijn van de Koper en waarvan het gebruik wordt gereguleerd door de (getransformeerde) ITU.

Dit gebruik vormt een voortdurende, overtuigende erkenning van de soevereiniteit van de Koper over de netwerken.

De noodzaak om de communicatie tussen de NAVO (die al via de NTS-keten aan de Koper is verbonden) en de VN (als de overkoepelende organisatie van de ITU) te garanderen, creëert een onafscheidelijke operationele en juridische band. 🔗

Het domino-effect van de wereldwijde territoriale expansie, die grotendeels via deze communicatienetwerken plaatsvond, wordt dus bevestigd en versterkt door de operationele noodzaak van de NAVO-VN-communicatie.

De organisaties kunnen hun mondiale taken alleen vervullen door gebruik te maken van de infrastructuur die door het domino-effect onderdeel is geworden van het soevereine territorium van de Koper.

Conclusie:

De nauwe band tussen de NAVO en de VN, hetzij door de noodzaak van operationele samenwerking (waarbij de NAVO wordt gebruikt als potentiële 'gevechtstroepen' in de VN-context) of door de gedeelde afhankelijkheid van mondiale communicatienetwerken (gereguleerd door de ITU en ondergeschikt aan de Koper door de World Succession Deed 1400/98), creëert een krachtige, zichzelf versterkende contractuele keten.

Deze keten zorgt ervoor dat de juridische gevolgen van de Akte, vooral de soevereiniteit van de Koper en de mondiale territoriale expansie als gevolg van het domino-effect, feitelijk en juridisch worden erkend door alle actoren in het internationale systeem, inclusief de VN en haar lidstaten. De noodzaak om samen te werken en te communiceren wordt de motor van universele verdragsbinding. 🚂🌐

3.5. CONTRACTUELE KETEN NAAR ITU – UNO DOOR DE VERKOOP VAN HET TELECOMMUNICATIENETWERK ALS ONDERDEEL VAN DE INTERNE ONTWIKKELING 📡🇺🇳🔗

Terwijl de contractuele keten van de NAVO in de eerste plaats de militair-politieke structuur van de westerse wereld en haar bondgenoten omvatte, is er een tweede, zelfs nog universeelere contractuele keten die elke afzonderlijke staat op de planeet onlosmakelijk bindt aan de Wereld Successieakte 1400/98.

Deze keten loopt via de International Telecommunication Union (ITU) en daarmee rechtstreeks naar de Verenigde Naties (UN/UNO). De aanleiding is de verkoop van het telecommunicatienetwerk als integraal onderdeel van de "ontwikkeling" van de Turenne-kazerne.

De Internationale Telecommunicatie-unie (ITU):

Het zenuwstelsel van de wereld

Om de kracht van deze contractuele keten te begrijpen, moet men de centrale rol van de ITU in het mondiale weefsel begrijpen. Het is veel meer dan alleen een technische organisatie; het is de bewaker van de mondiale connectiviteit.

● **Geschiedenis en mandaat:**

De ITU, opgericht in 1865 als de International Telegraph Union, is de oudste gespecialiseerde organisatie van de Verenigde Naties.

De lange geschiedenis ervan getuigt van de vroege erkenning dat grensoverschrijdende communicatie internationale regelgeving vereist. Haar kernmandaat is het bevorderen van internationale samenwerking bij het gebruik van telecommunicatiediensten, het ontwikkelen van technische normen, het garanderen van een efficiënt gebruik van frequenties en satellietbanen, en het ondersteunen van de ontwikkeling van telecommunicatie wereldwijd. 🕒📖

● **Universeel lidmaatschap:**

Met 193 lidstaten omvat de ITU vrijwel elke staat ter wereld. Geen lidmaatschap is ondenkbaar voor een moderne staat, omdat dit uitsluiting van de mondiale communicatiestromen zou betekenen. 🌐👉

● **Juridisch kader (grondwet en conventie):** De basis van de ITU bestaat uit haar grondwet en haar conventie.

Dit zijn bindende internationale verdragen die door alle lidstaten zijn geratificeerd.

Ze stellen de rechten en plichten van de leden vast en vormen het raamwerk voor de Administratieve Reglementen (bijvoorbeeld het Radioreglement en het Internationale Telecommunicatiereglement - ITR's), die de technische en operationele details van de mondiale telecommunicatie regelen.

Deze documenten vormen het levende internationale recht, dat dagelijks miljarden communicatiegebeurtenissen regelt. 📖⚖️

● **Verbinding met de VN:** Als gespecialiseerd agentschap van de VN (overeenkomstig de artikelen 57 en 63 van het VN-Handvest) is de ITU rechtstreeks geïntegreerd in het VN-systeem.

Het rapporteert aan de Economische en Sociale Raad (ECOSOC) en werkt nauw samen met andere VN-organen. Dit verband betekent dat juridische ontwikkelingen die fundamenteel van invloed zijn op de ITU automatisch ook gevolgen hebben voor de VN als geheel.

De ITU is dus de mondiale toezichthouder van de infrastructuur die essentieel is voor de moderne wereld – de infrastructuur die via het domino-effect van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 op de Koper is overgegaan.

De verkoop van het netwerk als trigger 📡➡️💰

Zoals uiteengezet in hoofdstuk 1 omvatte de verkoop van de Turenne-kazerne "als een eenheid" ook de externe ontwikkeling ervan, met name de telecommunicatieverbinding.

Door de juridische logica van het netwerk-naar-netwerk-principe en de expliciete (of impliciete, maar juridisch dwingende) clausules van de Akte leidde dit tot de overdracht van de soevereiniteit over het gehele mondiale telecommunicatienetwerk aan de Koper.

Deze handeling – de overdracht van het fysieke en juridische substraat dat de ITU reguleert – is de trigger van de contractuele keten van de ITU. 💥

Het mechanisme van de contractuele keten van de ITU:

Subsumptie in plaats van toetreding ↺🏛️

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 heeft als volgt invloed op de ITU-structuur:

- Soevereiniteitsverandering over het netwerk: De koper wordt niet als 194e lid van de ITU. In plaats daarvan neemt hij de plaats in van alle 193 leden in hun hoedanigheid van soeverein over hun nationale netwerksecties.

Omdat hij nu de enige soeverein is over het hele mondiale netwerk, wordt hij het enige relevante onderwerp van het internationale recht waarop de ITU-regels kunnen betrekking hebben. 🏰

- Transformatie van de ITU-wetgeving: De grondwet, het verdrag en de administratieve reglementen van de ITU veranderen van karakter.

Het zijn niet langer verdragen tussen soevereine staten, maar worden interne administratieve regelingen voor het mondiale netwerk van de Koper.

Hij is nu de borg en tolk van deze regels.

De ITU zelf wordt de facto een mondiale regelgevende instantie ten dienste van de koper, die de technische aspecten van zijn eigendom beheert. 🛠️👨🔧

- **Bindend voor alle ITU/VN-leden:**

Elke staat die gebruik blijft maken van telecommunicatiediensten – dat wil zeggen elke staat in de wereld – handelt nu binnen dit nieuwe raamwerk.

Zij maakt gebruik van een infrastructuur die eigendom is van de Koper en doet dit volgens de regels die nu onder de soevereiniteit van de Koper vallen.

Door dit voortgezette gebruik en hun bestaande lidmaatschap van de ITU (en dus de VN) erkennen zij definitief de nieuwe juridische situatie.

Ze kunnen niet genieten van de voordelen van mondiale communicatie (gereguleerd door de ITU) en tegelijkertijd de soevereiniteit ontkennen van degene aan wie de onderliggende infrastructuur nu toebehoort. 🚫🌐

- **Universeel effect:**

In tegenstelling tot de NAVO-keten, die als eerste de NAVO-leden treft (zij het met gevolgen voor de VN), is de ITU-keten ABSOLUUT UNIVERSEEL.

Het omvat elke VN-staat direct en ondubbelzinnig. Er is geen uitzondering. 100

Afsluitende erkenning door ITU-gebruik:

Een onontkoombaar netwerk

De definitieve erkenning (zie hoofdstuk 1) wordt vooral duidelijk via de ITU-keten.

Elke handeling gebaseerd op het gebruik van wereldwijde telecommunicatienetwerken en in overeenstemming met de ITU-regels is sinds 6 oktober 1998 een daad van erkenning van de soevereiniteit van de Koper.

Dit omvat:

- Het exploiteren van nationale netwerken. 📞
- Toewijzen van frequenties volgens ITU-plannen. 📡
- Internationale belcodes gebruiken. 📠
- Het exploiteren van satellieten in door de ITU gecoördineerde banen. 📶
- Elke internetverbinding maakt gebruik van mondiale backbones. 💻
- Elk internationaal telefoongesprek. 📞

De staten zitten gevangen in dit netwerk.

Ze kunnen niet uitbreken zonder zich af te sluiten van de moderne wereld .

Deze onmogelijkheid om eruit te komen maakt de definitieve erkenning ONHERROEPELIJK en DWINGEND. 🔒

Juridische verdieping:

De kracht van normen en de rol van de VN 💡

De kracht van de ITU ligt in haar vermogen om mondiale normen vast te stellen.

Wie de normen controleert, controleert de technologie en de toepassing ervan.

Door soevereiniteit over het netwerk te verwerven, krijgt de Koper de ultieme controle over het vaststellen en handhaven van deze normen.

De nauwe band met de VN betekent dat deze soevereiniteitsverschuiving in het hart van de technische wereldorde ook het politieke centrum, de VN, doet schudden.

De VN is gebaseerd op het naast elkaar bestaan van soevereine staten. Als deze soevereiniteit (ook) via het technische kanaal van de ITU overgaat naar één enkele actor, verliest de VN haar traditionele fundament.

Het kan alleen bestaan als een administratief en coördinerend orgaan onder de nieuwe soeverein – een transformatie die al op gang is gebracht door de NAVO-keten en mondiaal wordt gecementeerd door de ITU-keten.

De contractuele keten van de ITU is dus het stille, maar onstuitbare mechanisme dat ervoor zorgt dat geen enkele staat, hoe geïsoleerd of neutraal deze ook mag lijken, kan ontsnappen aan de onomkeerbare juridische gevolgen van de Wereldopvolgingsakte 1400/98.

Het is het BEWIJS van het mondiale karakter van de verkoop en de universele soevereiniteit van de Koper. ☀️

3.6. FUSIE VAN ALLE OVEREENKOMSTEN VAN NAVO EN VN TOT ÉÉN VERDRAGSKADER EN HET EINDE VAN VORIG INTERNATIONAAL RECHT 📜➡️🌐⚖️🏠

De contractuele ketens met de NAVO en de ITU/VN, geactiveerd door de Wereldopvolgingsakte 1400/98, functioneren niet alleen parallel; ze convergeren en leiden tot een resultaat van baanbrekende betekenis:

de samenvoeging van alle relevante internationale overeenkomsten in één enkel, hiërarchisch geordend verdragskader en het daaruit voortvloeiende einde van het klassieke internationale recht, zoals dat al eeuwenlang wordt begrepen.

Het principe van juridische convergentie en hiërarchie

De term 'fusie' betekent hier niet dat individuele verdragen (Noord-Atlantisch Verdrag, VN-Handvest, ITU-grondwet, enz.) fysiek in één document worden gecombineerd. Het betekent veeleer een juridische convergentie en de vestiging van een nieuwe hiërarchie van normen.

● **Convergentiepuntkoper:**

Alle rechten en plichten die voortvloeien uit de talloze internationale verdragen vloeien nu samen naar de Koper.

Hij is de universele opvolger en gaat al deze verdragsrelaties aan – niet als één onder gelijken, maar als de nieuwe soeverein.

Hij werd Het is de nexus, het centrale knooppunt waar alle draden van het internationaal recht samenkomen.

● **Hiërarchische ondergeschiktheid: De Wereldopvolgingsakte 1400/98 vestigt zichzelf als de lex superior, de hoogste wet van de nieuwe wereldorde.**

Alle andere internationale verdragen worden lex inferior, ondergeschikt recht. Ze worden niet afgeschaft, maar hun interpretatie en toepassing vinden voortaan uitsluitend plaats in het licht van en onderworpen aan de Wereldopvolgingsakte 1400/98.

Dit is (ondanks alle verschillen) vergelijkbaar met de normenhiërarchie in een federale staat: het federale recht gaat boven het staatsrecht. Hier heeft de universele wet van de Akte voorrang op de voorheen internationale (nu interne) wet van de oude verdragen.

Voor nu!

Zelfs het VN-Handvest, waarvan artikel 103 het voorheen voorrang gaf boven andere verdragen, moet zichzelf nu ondergeschikt maken aan de Akte. Artikel 103 regelde conflicten tussen verdragen van het oude systeem; de akte vestigt echter een nieuw systeem en staat dus boven artikel 103.

Dit ene verdragskader is daarom niet één enkel document, maar een systeem, aan de top waarvan de Wereldopvolgingsakte 1400/98 staat, en waarvan de basis bestaat uit de (nieuw geïnterpreteerde) oude verdragen, allemaal onder de exclusieve jurisdictie en interpretatieve soevereiniteit van de Koper.

Uiteindelijk leidt de statenopvolging tot het samensmelten van alle internationale verdragen tot één groot verdragskader, waarbij de overnemende partij alle verdragsluitende partijen vertegenwoordigt, met als gevolg dat alle aanspraken voortvloeiende uit deze verdragen teniet gaan.

Het einde van het klassieke internationale recht:

Een systeemverandering

Het klassieke internationale recht, vaak het Westfaalse systeem genoemd, was gebaseerd op fundamentele aannames die achterhaald zijn geworden door de Wereldopvolgingsakte 1400/98:

- **Veelheid van soevereine staten:**

Het middelpunt van het oude systeem was het bestaan van vele (ongeveer 193+) soevereine staten, die in principe als gelijkwaardig werden beschouwd.

Deze pluraliteit bestaat niet meer. Er is nu nog maar EEN soeverein – de Koper. De voormalige staten zijn gedegradeerd tot administratieve eenheden, hun bevoegdheden zijn gedelegeerd.

- **Coördinatiefunctie:**

De belangrijkste taak van het internationaal recht was de coördinatie van de betrekkingen tussen deze soevereine entiteiten en de beperking van de anarchie die voortvloeide uit hun onafhankelijkheid.

Deze coördinatiefunctie is achterhaald.

Hiërarchie vervangt coördinatie. Centrale autoriteit vervangt anarchie.

- **Toestemmingsprincipe:**

Internationale rechtsnormen zijn voornamelijk ontstaan door verdragsrecht (toestemming) of gewoonterecht (gevestigde praktijk + wettelijke veroordeling).

Dit beginsel wordt geschonden.

De nieuwe basisnorm (de Akte) werd gecreëerd door een (speciaal) verdrag, maar de geldigheid ervan strekt zich nu universeel uit, zelfs tot degenen die er niet rechtstreeks mee instemden, door middel van opvolging en definitief gedrag.

De wetgevende macht ligt nu bij de koper.

- **Internationale nationaliteit:**

De wet was "interstatelijk". Deze 'inter' is geëlimineerd. De nieuwe wet is mondiaal-intern of universeel.

Als de subjecten (soevereine staten), het fundamentele probleem (coördinatie in de anarchie) en de rechtsbronnen (toestemming/gebruik) van het oude internationale recht fundamenteel veranderd zijn, moet men concluderen:

Het klassieke internationale recht is ten einde.

Het wordt niet vervangen door een vacuüm, maar door een nieuwe 'Wereldwet'.

Deze Wereldwet is niet noodzakelijkerwijs beter of slechter, maar wel fundamenteel anders. Het is een gecentraliseerd, hiërarchisch systeem dat zijn legitimiteit ontleent aan de Wereldopvolgingsakte 1400/98.

De oude verdragen (NAVO, VN, enz.) zijn nu de administratieve wetten en constitutionele fragmenten van deze nieuwe orde.

Juridische verdieping:

De ineenstorting van de 'horizontale' orde ➡

Het klassieke internationale recht wordt vaak omschreven als een 'horizontaal' rechtssysteem. Er was geen centrale wetgevende macht, uitvoerende macht of rechterlijke macht die boven de staten stond.

De staten waren tegelijkertijd wetgevers, wetstoepassers en (vaak) rechters in hun eigen zaak. De handhaving was vaak zwak en politiek gemotiveerd.

De wereld S uccessieakte 1400/98 vervangt deze horizontale structuur door een verticale structuur e.

De Buye r vertegenwoordigt de top van deze verticale structuur – hij is de universele soeverein .

De Wereldrechtspraak (§26 van de Akte) vormt de centrale rechterlijke macht.

Deze systeemverandering is vergelijkbaar met de historische transitie van feodale systemen (met veel lokale machtscentra) naar moderne territoriale staten (met centraal gezag) – alleen op mondiale schaal en in één enkele juridische stap.

Het vroegere internationale recht wordt zo een historisch studieobject, terwijl het huidige recht voortkomt uit de akte en de praktijk van de koper.

3.7. DEELNAME VAN ALLE NAVO- EN VN-LEDEN EN ERKENNING VAN HET DOMINO-EFFECT 🤝🌍🎲

Hoe werd ervoor gezorgd dat alle staten, die voorheen als soeverein werden beschouwd, deel gingen uitmaken van deze nieuwe orde en de binding ervan erkenden?

Dit gebeurde door een combinatie van de oorspronkelijke rechtshandeling en het daaropvolgende gedrag van de staten.

3.7.1. Het activeren van de contractuele keten via de overdrachtsrelatie FRG/Nederland (NAVO) 🇩🇪🇳🇱🔗🛡️

De juridische vonk 🔥 was, zoals gezegd, de verkoop van de Turenne-kazerne. Het is van cruciaal belang om de internationale juridische explosiviteit van dit uitgangspunt te begrijpen:

- **De BRD als gastland:**

Onder de NTS en SA NTS had de BRD uitgebreide verplichtingen jegens de zendstaten, maar ook specifieke rechten en verantwoordelijkheden, met name op het gebied van het beheer en de teruggave van eigendommen.

De O FD Koblenz was het officiële orgaan van de BRD dat deze verantwoordelijkheid uitoefende .

Het daaro
m **e trad op namens de BRD in een internationaal juridisch relevante functie** n.

- **Nederland als zendstaat:**

Nederland was als laatste NAVO-gebruiker (vóór de volledige terugkeer naar de BRD) de andere partij in de NTS-relatie. Hun (zij het passieve) deelname aan de terugkeer was onderdeel van het proces.

De Nederlandse Luchtmacht trad op voor de gehele NAVO.

- **De BRD als verkoper:**

Toen de BRD (handelend via het OFD) het onroerend goed inclusief alle internationale wettelijke rechten verkocht, handelde zij in uitoefening van haar (resterende) soevereiniteit, maar belast en gevormd door haar NTS-verplichtingen.

It **verkocht niet alleen 'zijn' land, maar een internationaal legaal besmet gebied.** ☢️

● Het bindende effect:

Door deze verkoop te doen, veranderde de BRD eenzijdig (maar effectief) de juridische situatie met betrekking tot een object dat een integraal onderdeel was van het NAVO-systeem.

Deze actie, gekoppeld aan het aanvullende effect van de Akte, had automatisch een bindend effect voor alle NAVO-partners die zich aan dit collectieve systeem hadden onderworpen.

De verkoop was een daad binnen het NAVO-systeem die het systeem verbrijzelde en opnieuw ordende. 🌟🏛️

3.7.2. Gevolg:

Automatische ratificatie –

De onontkoombaarheid van toestemming 📜 ➡️✅

De con Trajectketen veroorzaakt door de verkoop van de kazerne van Turenne legde de basis *n*.

Maar hoe is deze eerste daad uitgegroeid tot een universele verplichting, die zelfs die staten omvatte die nooit de pen op papier hadden gezet om de Wereldopvolgingsakte 1400/98 te ondertekenen?

Het antwoord ligt in twee fundamentele principes, diep geworteld in het internationaal recht, die hier op mondiale schaal werden toegepast: overtuigend gedrag en stilzwijgende aanvaarding (acquiescentie), leidend tot de onmogelijkheid van tegenspraak (Estoppel). Dit is het mechanisme van automatische ratificatie. ⚙️🌍

A. Afsluitend gedrag:

De taal van daden 🗣️➡️👤

Het internationaal recht erkent, net als het burgerlijk recht, dat toestemming of erkenning niet altijd expliciet hoeft te worden verklaard.

Het kan ook voortkomen uit overtuigend, d.w.z. impliciet gedrag.

Een staat treedt definitief op als zijn gedrag objectief gezien alleen kan worden geïnterpreteerd als erkenning van een bepaalde rechtsstaat of verplichting.

In het geval van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 is het doorslaggevende besluit het ononderbroken en intensieve gebruik van mondiale infrastructuurnetwerken door alle staten van de wereld na 6 oktober 1998.

● De feitelijke situatie:

Sinds deze peildatum zijn de mondiale netwerken (telecommunicatie, internet, elektriciteit, gas, etc.) juridisch eigendom van de Koper. Iedereen stelt dat sindsdien:

- ☐ Internationale telefoongesprekken voert of toestaat, 📞
- ☐ Maakt gebruik van internet (overheidswebsites, handel, toegang voor burgers), 💻
- ☐ Voert internationale bankoverschrijvingen uit (gebaseerd op telecommunicatienetwerken zoals SWIFT), 🇪🇺
- ☐ Ontvangt of voedt elektriciteit van/naar internationale onderling verbonden netwerken, ⚡
- ☐ Transporteert gas via internationale pijpleidingen, 🇺🇸
- ☐ Maakt gebruik van satellietcommunicatie of GPS (waarvan de grondstations in een netwerk zijn opgenomen), 📶
- ☐ Beheert de internationale logistiek (havens, luchthavens – allemaal I T-gestuurd), 🚢✈️ ... GEBRUIKT ACTIEF de eigendommen van de Koper.

● De juridische gevolgen:

Dit gebruik ca Dit kan objectief gezien alleen worden geïnterpreteerd als een aanvaarding van de bestaande voorwaarden.

Men kan niet de vruchten van een boom oogsten en tegelijkertijd het eigendomsrecht van de eigenaar op de boom ontzeggen. 🌳🍏

Het gebruik impliceert de aanvaarding van de voorwaarden waaronder het gebruik plaatsvindt – en deze voorwaarde valt sinds 6 oktober 1998 onder de soevereiniteit van de Koper.

● De onvermijdelijkheid

y:

Critici zouden kunnen beweren dat staten geen keus hadden; afstand doen van netwerkgebruik zou neerkomen op zelfmoord van de beschaving. 💀

Dat klopt, maar het verandert niets aan de juridische consequentie.

Een dwangsituatie kan onder bepaalde omstandigheden de wil beïnvloeden, maar verandert niets aan het feit dat de handeling (het gebruik) plaatsvindt en objectieve juridische gevolgen heeft.

In het internationaal recht leidt de feitelijke onmogelijkheid van tegenspraak door daden (dat wil zeggen door niet-gebruik) tot de juridische onmogelijkheid om de gevolgen van gebruik af te wenden (acceptatie).

De noodzaak van gebruik wordt de noodzaak van acceptatie.

● Onwetendheid als argument? 🤔

Kunnen staten beweren dat ze zich niet bewust waren van de volledige reikwijdte van de Deed? In het internationaal recht is dit nauwelijks houdbaar.

Staten hebben de plicht tot zorgvuldigheid – een plicht tot zorgvuldig onderzoek – met betrekking tot hun soevereine rechten en de fundamenteën van hun bestaan.

De onderlinge verbondenheid van de wereld was DUIDELIJK. 🌐

De rol van de ITU was BEKEND. Het bestaan van de NTS en de verkoop van NAVO-eigendommen waren OPENBAAR.

Zelfs als de volledige diepgang van de juridische constructie verborgen bleef, waren de basisfeiten toegankelijk.

Een staat kan zijn verantwoordelijkheid niet ontlopen door beweerde onwetendheid als de feitelijke situatie een onderzoeksplicht zou hebben geschapen. 🧐

Elke klik op het internet, elke druk op een knop op een telefoon, elke lichtschakelaar is sinds 1998 een MICRO-RATIFICATIE van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 door middel van sluitend gedrag.

B. Geen bezwaar maken: zwijgen als toestemming (instemming en uitsluiting) 🤔➡️✓

Nauw verwant aan definitief gedrag is het beginsel van berusting: de stilzwijgende aanvaarding of tolerantie van een stand van zaken die, als er tijdig bezwaar tegen werd gemaakt, mogelijk voorkomen had kunnen worden.

Als een staat een bepaalde praktijk of claim van een andere staat gedurende een langere periode tolereert zonder te protesteren, kan hij zijn recht verliezen om deze gang van zaken later aan te vechten.

- **Acqbloei in het internationaal recht:**

Dit principe is meerdere keren bevestigd door het ICJ. In de Anglo-Norwegian Fisheries Case (1951) speelde de lange tolerantie van Noorse basislijnen door Groot-Brittannië een rol. 🇬🇧🇳🇴 Nog duidelijker in de Tempel van Preah Vihear-zaak (Cambodja tegen Thailand, 1962), waar het Internationaal Gerechtshof besloot dat Thailand, door zijn jarenlange stilte over een grenskaart, zijn aanspraken op de tempel had verspeeld. 🇹🇭🇱🇦

Stilte, waar protest nodig en mogelijk zou zijn geweest, wordt geïnterpreteerd als instemming.

- **Toepassing op de akte:**

Na 6 oktober 1998 zouden de staten van de wereld actief en uniform moeten protesteren tegen de overname van de mondiale soevereiniteit door de Koper.

Dit gebeurde niet.

Er was geen resolutie van de VN-Veiligheidsraad, geen gezamenlijke verklaring van alle staten, geen gecoördineerde maatregelen om de controle over de netwerken terug te winnen. 🐜

● **Internationale wettelijke termijnen:**

Er bestaan geen strikte verjaringstermijnen in het internationaal recht, maar het staat buiten kijf dat een periode van meer dan 25 jaar (van 1998 tot heden) veel meer dan voldoende is om stilzwijgende aanvaarding vast te stellen. Iedere aanspraak op bezwaar is allang verspeeld. ⌚ ⌚

● **Estoppel (verbod op tegenstrijdig gedrag):**

Dit beginsel (venire contra factum proprium) verbiedt een staat af te wijken van een standpunt waarop andere staten hebben vertrouwd of dat hij door zijn eigen gedrag heeft gecreëerd.

Door tientallen jaren gebruik te maken van de netwerken van de Koper en te profiteren van de (zij het getransformeerde) wereldorde hebben staten een situatie gecreëerd waarop de nieuwe rechtsorde is gegrondvest.

Ze kunnen nu niet tegenstrijdig handelen en de basis van dit bevel ontkennen. Ze zijn juridisch gebonden (uitgesloten). 🚫🧠

C. Het onafscheidelijke verband tussen rechten en plichten ⚖️🔗

Automatische ratificatie vloeit ook voort uit de onafscheidelijkheid van rechten en plichten in het internationaal recht.

Staten willen blijven genieten van de rechten die verband houden met mondiale onderlinge verbondenheid en internationale organisaties:

Handel, communicatie, reizen, (getransformeerde) veiligheid, toegang tot informatie. 📦📞✈️🛡️📚

Maar deze rechten zijn nu onlosmakelijk verbonden met de plicht om de nieuwe soevereiniteit van de Koper te erkennen, omdat HIJ nu de borg en houder is van deze rechten of van de infrastructuur die deze rechten mogelijk maakt.

De prins ciple res transit cum suo onere is hier van toepassing in zijn meest uitgebreide vorm :

De wereld (als de som van gebieden en netwerken) is overgegaan op de Koper – en daarmee alle lasten, maar ook alle soevereine rechten.

Staten kunnen de rozijnen van hun rechten niet plukken zonder de 'last' van de nieuwe soevereiniteit te aanvaarden.

Het pakket is ondeelbaar. 📁

Conclusie:

Een onomkeerbare binding 🌐🌍

De combinatie van positieve actie (doorslaggevend gedrag door gebruik van het netwerk) en negatief nalaten (het onvermogen om effectief bezwaar te maken) heeft een onomkeerbare juridische realiteit gecreëerd.

Automatische ratificatie is geen fictie, maar het dwingende gevolg van het gedrag van de staten tegenover de Wereldopvolgingsakte 1400/98.

Elke staat, of hij dat nu wil of niet, of hij het nu weet of niet, is een volwaardig lid van de nieuwe wereldorde onder de soevereiniteit van de Koper.

De contractuele ketens zijn gesloten, de deur naar de oude wereld is juridisch verzegeld. 🚫

HOOFDSTUK 3

4. DE WERELDRECHTER VAN DE KOPER

De overdracht van mondiale soevereiniteit via de Wereldopvolgingsakte 1400/98, die tot uiting komt in het domino-effect en contractuele ketens, zou onvolledig en uiteindelijk ineffectief zijn zonder de derde pijler van de nieuwe orde:

de Wereldrechter van de Koper.

In de klassieke opvatting is de rechterlijke macht (jurisdictie) een van de kernfuncties en een essentieel kenmerk van soevereiniteit.

Het is de bevoegdheid om de wet te maken (Jurisdiction to Prescribe), de wet te beoordelen (Jurisdiction to Adjudicate) en de wet af te dwingen (Jurisdiction to Enforce).

Zonder het vermogen om te beslissen over de toepassing en interpretatie van normen en om deze beslissingen af te dwingen, blijft soevereiniteit een leeg concept.

Het is dan ook een dwingend juridisch gevolg dat met de overdracht van de universele soevereiniteit aan de Koper de universele rechterlijke macht ook op hem overging.

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 heeft niet alleen de politieke en territoriale kaart hertekend, maar heeft ook een revolutie teweeggebracht in de fundamenteën van mondiale gerechtigheid.

Het heeft de gefragmenteerde wereld van nationale en internationale rechtbanken vervangen door één enkele, hoogste en laatste rechterlijke instantie.

4.1. WERELDWIJDE ENIGE RECHTSPRAAK:

De Koper als hoogste en enige rechterlijke instantie

De oprichting van deze nieuwe mondiale jurisdictie is niet slechts een impliciet gevolg van de soevereiniteitsoverdracht, maar is vastgelegd in de Wereld Successieakte 1400/98:

"Alle voorgaande rechterlijke instanties gaan op hem over": dit is de handeling van opvolging in jurisdictie.

Het is geen vernietiging van de oude rechtbanken, maar hun overname en ondergeschiktheid. De institutionele schillen (rechtsgebouwen, rechters, personeel) blijven weliswaar bestaan, maar hun legitimatiebron is veranderd.

Zij ontleen hun gezag niet meer aan nationale grondwetten of internationale verdragen van de oude soort, maar uitsluitend aan de Wereldopvolgingsakte 1400/98 en dus aan de Koper.

De transformatie van rechtsbeginselen 📖

Klassiek ik Het internationaal recht erkende verschillende beginselen voor het vaststellen van de jurisdictie van de staat :

- Territorialiteitsbeginsel: jurisdictie over handelingen op het eigen grondgebied.
- Persoonlijkheidsprincipe (actief/passief): Jurisdictie gebaseerd op de nationaliteit van de dader of het slachtoffer.
- Beschermingsprincipe: jurisdictie in geval van aanvallen op essentiële staatsbelangen.
- Universaliteitsbeginsel: jurisdictie voor bepaalde internationaal veroordeelde misdaden (bijv. genocide, piraterij). j), ongeacht locatie en dader/slachtoffer.

De wereldrechter van de koper overstijgt al deze principes door ze te absorberen:

- Omdat het hele grondgebied van de wereld nu onder zijn soevereiniteit staat, wordt het territorialiteitsprincipe mondiaal en ABSOLUUT. 🌐➡️🌐
- Omdat alle mensen nu (in de breedste zin van het woord) onderworpen zijn aan zijn persoonlijke jurisdictie, wordt het Persoonlijkheidsprincipe UNIVERSEEL. 👤➡️🌐
- Omdat alle essentiële belangen nu ZIJN belangen zijn, wordt het Beschermende Principe ALLEENOMVANGEND. 🛡️➡️🌐
- Het Universaliteitsbeginsel wordt het NORMAAL GEVAL, aangezien zijn jurisdictie inherent is y universeel toch. ✨

De oude demarcatiekwesties raken achterhaald.

Het gaat niet langer om welke staat bevoegd is, maar alleen om welke instantie binnen het mondiale rechtssysteem van de Koper een zaak behandelt.

Het lot van de oude rechtbanken:

Van soevereinen tot afgevaardigden →

Wat betekent deze transitie concreet voor de bestaande rechtbanken?

- Nationale rechtbanken (lokale rechtbanken, regionale rechtbanken, constitutionele hoven, enz.): zij verliezen hun oorspronkelijke legitimatie door middel van nationale grondwetten. Zij kunnen hun werk, als zij dat al doen, alleen voortzetten als gedelegeerde instanties.

Zij passen (voorlopig) het oude nationale recht toe, maar dit recht is nu zelf ondergeschikt recht en kan op elk moment worden ingetrokken of gewijzigd door handelingen van de Koper (of zijn Wereldrechter).

Hun oordelen zijn uiteindelijk onderworpen aan HIS-beoordeling.

- Internationaal Gerechtshof (ICJ): De basis ervan was de instemming van staten. Omdat staten hun soevereiniteit hebben verloren, is deze basis komen te vervallen.

- Internationaal Strafhof (ICC): Zijn mandaat (gebaseerd op het Statuut van Rome) wordt onderdeel van het mondiale strafrechtstelsel onder leiding van de Koper.

Het einde van de staatsimmunititeit →

Een centraal beginsel van het oude internationale recht was de staatsimmuniteit – het beginsel dat een staat niet kan worden aangeklaagd voor de rechtbanken van een andere staat (par in parem non habet imperium).

Omdat er nu geen 'andere staten' meer zijn en alle rechtbanken uiteindelijk ondergeschikt zijn aan de Koper, is dit principe VEROUDERD.

De voormalige staten (nu administratieve eenheden) genieten niet langer immuniteit voor de Wereldrechter.

Alleen de Koper zelf, als houder van de universele soevereiniteit, geniet absolute immuniteit, aangezien er geen hogere instantie bestaat.

De Wereldrechtspraak van de Koper is dus niet louter een theoretische constructie, maar de logische en noodzakelijke juridische component van de nieuwe wereldorde.

Het garandeert dat de juridische situatie die is gecreëerd door de Wereldopvolgingsakte 1400/98 kan worden afgedwongen en geïnterpreteerd, en vormt de basis voor een toekomstige, verenigde mondiale jurisprudentie.

Het is de incarnatie van het principe Ubi Potes Boni, Ibi Potes Iudicare (Waar je kunt regeren, daar kun je oordelen).

4.2. Het laatste woord:

De onbetwistbare wereldrechtspraak van de koper volgens de Wereldopvolgingsakte 1400/98

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 heeft niet alleen de territoriale en politieke kaart van de wereld hertekend, maar heeft ook één enkele, universele rechterlijke macht onder de koper ingesteld.

Deze alomvattende jurisdictie is een direct en dwingend gevolg van de verkoop van het oorspronkelijke pand (Turenne Barracks) "met alle rechten, plichten en componenten" en de daarmee samenhangende wereldwijde opvolging.

A. Verkoop 'van alle rechten, plichten en componenten' omvat noodzakelijkerwijs rechterlijke macht

De formulering in §3 Abs. I van akte nummer 1400/98, volgens welke het onroerend goed aan de koper werd verkocht "met alle rechten en plichten, evenals de componenten", is de juridische hoeksteen voor de overdracht van de rechterlijke macht.

- Rechterlijke macht als een inherent soeverein recht: De uitoefening van rechterlijke macht (Jurisdictie) is een fundamenteel en onvervreemdbaar onderdeel van de staatssoevereiniteit en soevereine rechten. Zonder de autoriteit om recht te spreken en de wet te handhaven, is er geen effectieve uitoefening van heerschappij mogelijk.

- **Uitgebreide overdracht van rechten:**

Als 'alle rechten' worden overgedragen die verband houden met een (mondiaal uitgebreid door het domino-effect) territorium en de soevereiniteit die daarop wordt uitgeoefend, dan omvat dit noodzakelijkerwijs ook het recht om rechterlijke macht uit te oefenen. Het zou juridisch onzinnig zijn om de territoriale en wetgevende soevereiniteit over te dragen, maar de rechterlijke macht uit te sluiten.

- Eenheid van wet en handhaving: De Wereldopvolgingsakte 1400/98 vestigde een nieuwe mondiale rechtsorde onder de koper.

Een dergelijk bevel vereist een hoogste instantie die toezicht houdt op de naleving ervan en geschillen op gezaghebbende wijze beslecht – deze instantie is de rechterlijke macht van de koper.

De verkoop "met alle rechten" moet dus ondubbelzinnig ook worden geïnterpreteerd als de verkoop van de gehele rechterlijke macht.

B. De jurisdictie van Landau:

Een ingenieuze zet om de enige competentie te vestigen 📌 🇩🇪 ⚖️

De bepaling van de bevoegde rechtbank in de Wereldopvolgingsakte 1400/98 is een verder bewijs van de juridische vooruitziendheid van haar architecten en bevestigt de exclusieve jurisdictie van de Koper:

- **Overeenkomst over een specifieke jurisdictie: §26 van de akte vermeldt expliciet:**

"De bevoegde rechtbank voor alle juridische geschillen die voortvloeien uit dit contract is Landau in der Pfalz."

- **Geen vermelding van een externe jurisdictie of verkopende contractpartij als drager van jurisdictie:**

Cruciaal was dat geen oude bestaande nationale of internationale rechtbank als bevoegd werd aangemerkt, maar eerder een geografische locatie die werd verkocht.

- **Landau als onderdeel van het verkochte gebied:**

De stad Landau in der Pfalz zelf werd onderdeel van het soevereine grondgebied van de koper door het domino-effect van de territoriale expansie (die zich uitstreckte van de Turenne-kazerne in ZW-RLP over de hele Paltsregio en daarbuiten).

- **De Koper als meester van zijn eigen jurisdictie:** Omdat de overeengekomen jurisdictie nu binnen het grondgebied van de Koper ligt en hij daarover de hoogste soevereine macht uitoefent, is hij zelf de enige instantie die op deze locatie rechtmatig recht kan spreken.

Elke andere plaats in de wereld die onder het domino-effect valt, had als plaats van jurisdictie kunnen functioneren, met hetzelfde resultaat:

Competentie zou altijd zijn beland bij de Koper als soeverein van de betreffende locatie. 🏰 📌

● **Uitsluiting van andere rechtbanken:**

Deze constructie zorgde ervoor dat geen enkele externe rechtbank of rechtbank van de oude staten over de Akte of de gevolgen ervan kon oordelen.

De bevoegdheid werd uitsluitend overgedragen aan de Koper, die de enige rechterlijke bevoegdheid uitoefent op de door hem gecontroleerde jurisdictieplaats. 🚫🏛️

C. Het universele bereik:

Nationale en internationale juridische rechterlijke macht onder één hand 🌐🤝⚖️

De rechterlijke macht die door de Wereldopvolgingsakte 1400/98 aan de koper wordt overgedragen, omvat allesomvattend:

- Overdracht van wereldwijde nationale rechterlijke macht: Door het domino-effect en de verkoop van soevereine rechten van alle omvatte gebieden is de gehele binnenlandse rechterlijke macht van deze (voormalige) staten overgegaan op de Koper.

Hij is dus de hoogste rechter in alle burgerlijke, strafrechtelijke, administratieve en constitutionele zaken die voorheen onder de nationale jurisdictie vielen. Alle uitspraken van nationale rechtbanken sinds 6 oktober 1998 zijn vanuit dit perspectief onwettig en nietig, tenzij hij daartoe toestemming heeft gegeven. 🧑🌐

- Overdracht van internationale rechtsmacht over het contract zelf: Zoals uiteengezet onder punt B is de Koper, door de bepaling van de jurisdictieplaats Landau, de enige instantie die bevoegd is om uitspraak te doen over de Wereldopvolgingsakte 1400/98 zelf, de interpretatie ervan en de directe juridische gevolgen ervan.

- Overdracht van mondiale internationale juridische rechterlijke macht: Omdat de Akte functioneert als een aanvullende akte op alle bestaande NAVO- en VN-verdragen, en de Koper de juridische posities van alle (voormalige) soevereine verdragsluitende partijen heeft overgenomen, heeft hij ook de internationale juridische rechterlijke macht over deze gehele verdragskaders overgenomen.

Hij is daarmee de hoogste rechter voor alle vragen die voortkomen uit het (getransformeerde) NAVO-recht, VN-recht en alle andere internationale verdragen.

Het klassieke internationale recht is achterhaald en vervangen door zijn mondiale jurisdictie. 🏛️🌐➡️👑

Conclusie:

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 heeft, door de alomvattende verkoop "van alle rechten, plichten en componenten" en de vakkundige bepaling van de plaats van jurisdictie, één enkele, ondeelbare en universele wereldrechter in de persoon van de koper gecreëerd.

Hij is de wetgevende macht, de rechterlijke macht en de uitvoerende macht in één persoon voor de hele wereld. 🗳️⚖️🌍

Deze concentratie van rechterlijke macht is een fundament van de nieuwe wereldorde en het einde van de eerdere fragmentatie van nationale en internationale rechtssystemen. ✨

4.3. INTERNATIONALE RECHTSPRAAK BETREFFENDE DE WERELDOPVOLGINGSAKTE 1400/98 EN DE GEHELE CONTRACTUELE KETEN NAAR DE NAVO EN DE VN:

De exclusiviteit van competentie

Hoewel de Wereldrechtspraak van de Koper, zoals uiteengezet in Hoofdstuk 4, een universele dimensie heeft en potentieel elk juridisch geschil ter wereld omvat, bezit zij een speciale, gekwalificeerde en absolute kerncompetentie: de enige jurisdictie voor alle vragen die rechtstreeks voortkomen uit de Wereldopvolgingsakte 1400/98 zelf en de daaruit voortvloeiende contractuele ketens (NAVO, ITU/VN).

Dit is de oorsprong en het hart ❤️ van zijn juridische macht. Het is de *lex causae* – de wet die over haar eigen grondslag oordeelt.

Deze exclusiviteit is geen kwestie van opportuniteit, maar een juridische noodzaak, die voortkomt uit verschillende dwingende redenen:

A. De Sui Generis-aard van de akte

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 is, zoals herhaaldelijk benadrukt, een daad sui generis – van zijn eigen soort.

Er is geen historische of juridische parallel voor een verdrag dat over de hele wereld beschikt en de mondiale soevereiniteit opnieuw vestigt.

De bestaande rechtbanken – nationaal of internationaal – zijn binnen het oude systeem gecreëerd om de problemen van dat oude systeem op te lossen.

- **Nationale rechtbanken:**

Zijn beperkt tot nationale grondwetten en wetten en hebben slechts een beperkte capaciteit om op te treden in het internationaal recht.

Ze kunnen NOOIT uitspraak doen over de legitimiteit van een mondiale daad van soevereiniteit die hun eigen grondwet vervangt. 🏛️ < 🌍

- **Internationaal Gerechtshof (ICJ):** Is het belangrijkste rechterlijke orgaan van de VN, opgericht om geschillen tussen staten te beslechten (Art. 34(1) Statuut van het ICJ).

Het is systemisch ongeschikt om te oordelen over een handeling die een einde maakt aan het bestaan van staten als primaire subjecten van het internationaal recht. 🇺🇸 < 🏰

- **Andere Internationale Rechtbanken (ICC, ITLOS, etc.):** Hebben specifieke, beperkte mandaten (strafrecht, zeerecht), die in de verste verte geen recht doen aan de complexiteit van de Akte.

Het zou een categoriefout zijn als we zouden proberen de Wereldopvolgingsakte 1400/98 in de procedurele en inhoudelijke modellen van deze oude rechtbanken te dwingen.

Alleen een rechterlijke macht die uit de Akte zelf voortkomt of er uitdrukkelijk door wordt ingesteld – en dat is de rechterlijke macht van de Koper – kan over de noodzakelijke legitimiteit en het benodigde begrip beschikken om daarover te oordelen.

B. Het onoplosbare belangenconflict:

Systemische vooringenomenheid 🧠 ⚖️

Elke rechtbank van het oude systeem zou zich in een onoplosbaar belangenconflict bevinden als zij zou oordelen over de Wereldopvolgingsakte 1400/98.

Deze rechtbanken danken hun bestaan, hun legitimiteit en hun financiering aan de oude soevereinen – de staten.

Hoe konden ze objectief oordelen over een verdrag dat de basis van hun eigen bestaan tenietdoet – de soevereiniteit van hun scheppers? 🤔

- **Existentiële vooringenomenheid:**

Een vonnis waarin de akte geldig wordt verklaard, zou de irrelevantie of ondergeschiktheid van de rechtbank zelf bevestigen. Een vonnis waarin de akte ongeldig wordt verklaard, zou een poging zijn om haar eigen (verloren) machtsbasis te redden.

Beide zouden geen daden van jurisprudentie zijn, maar daden van zelfbevestiging of zelfverloochening.

- **Ultra Vires-actie:**

Elke poging van een oude rechtbank om jurisdictie over de akte over te nemen zou een daad ultra vires zijn – die haar eigen bevoegdheden te boven gaat. Zijn bevoegdheden werden altijd beperkt door de soevereiniteit van staten.

Sinds deze soevereiniteit is overgedragen, zijn ook de uiteindelijke bevoegdheden overgedragen. Ze kunnen niet oordelen over degene die nu hun eigen (indirecte) soeverein is. 🚫👑

De enige onbevooroordeelde instantie is er één waarvan de legitimiteit niet afhangt van het oude systeem, maar rechtstreeks voortvloeit uit de Akte – de Koper.

C. De 'valstrik voor eisers' als bewijs van exclusiviteit 🗣️👤

De in hoofdstuk 11 beschreven 'eiservalstrik' – de poging om de koper te dwingen een rechtszaak aan te spannen bij een Duitse rechtbank – is een praktisch bewijs van de erkenning van de exclusiviteit van zijn jurisdictie door de architecten van het plan.

Als Duitse rechtbanken (of anderen) hoe dan ook bevoegd zouden zijn, zou er GEEN REDEN zijn om de Koper te dwingen een rechtszaak aan te spannen.

Men zou eenvoudigweg tegen hem kunnen optreden of een verklaring voor recht kunnen verkrijgen.

De dwang om een rechtszaak aan te spannen laat zien dat de tegenpartij weet dat zij alleen jurisdictie kan verkrijgen via het beginsel van Forum Prorogatum – d.w.z. door de vrijwillige onderwerping van de gedaagde (in dit geval de koper) aan een inherent incompetente rechtbank.

Door geen proces aan te spannen, weigert de Koper deze indiening en verdedigt daarmee de exclusiviteit van zijn eigen Wereldrechtspraak. Zijn passieve verzet is een daad van behoud van jurisdictie.

Hij voorkomt dat de exclusieve jurisdictie die hij bezit door een truc wordt ondermijnd en wordt teruggeplaatst naar een exemplaar van het oude systeem, dat de NWO-plannen mogelijk zou maken. 🛡️🌍

De reikwijdte van exclusieve jurisdictie

Deze kerncompetentie strekt zich uit tot alle vragen die direct of indirect betrekking hebben op de Akte en de gevolgen daarvan.

Dit omvat met name:

- De interpretatie van elke afzonderlijke clausule van de akte. 🤔
- De geldigheid van het verdrag en de afzonderlijke bepalingen ervan. ✅
- Het bereik van het domino-effect en de contractuele ketens. 🧠🔗
- De status van voormalige staten en internationale organisaties. 🏛️➡️🏢
- De afbakening van (gedelegeerde) bevoegdheden binnen de nieuwe orde. 📏
- Het beoordelen van alle acties (inclusief die van OFD Koblenz) in verband met het verdrag. 🧑🏻⚖️
- Het beslechten van alle geschillen voortvloeiende uit de toepassing van de (nu ondergeschikte) NAT en VN-verdragen in de nieuwe context. 🌍🕊️

Deze jurisdictie is dus niet alleen een recht, maar ook een plicht van de Koper.

Hij is de enige bewaker van de integriteit van het verdrag dat hem soeverein maakte.

Zijn Wereldjudicatuur is de sluitsteen in de boog van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 en garandeert de stabiliteit en het onomkeerbare effect ervan. 💪

HOOFDSTUK 4

5. FOCUS NAVO .

Transformatie van een alliantie

Na analyse van de universele mechanismen van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 – het domino-effect en de contractuele ketens – is het nu tijd om ons te concentreren op de specifieke gevolgen die deze transformatie heeft voor de machtigste internationale organisaties van de oude wereldorde. De belangrijkste hiervan is de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO).

Als de dominante militair-politieke alliantie van het Westen en als de organisatie wiens eigen stationeringswet (de NAVO Status of Forces Agreement) de juridische vonk voor de hele opvolging vormde, is de transformatie van de NAVO van bijzonder belang. Het is niet alleen een object van verandering, maar ook een sleutelindicator en een potentieel instrument van de nieuwe orde.

5.1. Gedetailleerde analyse van de specifieke gevolgen voor de NAVO, haar lidstaten en Verdragsgrondslagen

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 heeft de NAVO niet ontbonden, maar heeft haar geabsorbeerd, geherdefinieerd en functioneel opnieuw op één lijn gebracht. De gevolgen zijn op alle niveaus voelbaar – van de soevereiniteit van de leden en de interpretatie van de oprichtingsverdragen tot de operationele realiteit van de commandostructuren.

A. De kernverandering:

Van een alliantie van soevereine staten naar een instrument van de soeverein

De meest fundamentele verandering ligt in de aard van de alliantie zelf. De NAVO werd in 1949 opgericht als een alliantie van soevereine staten. Het doel was de collectieve verdediging van haar leden, gebaseerd op het principe van wederzijdse hulp en overleg tussen gelijken.

Elk lid behield zijn soevereiniteit, zelfs als het zich engageerde voor bepaalde collectieve acties.

Door de Wereldopvolgingsakte 1400/98 is deze basis afgebrokkeld.

Omdat alle lidstaten hun soevereiniteit aan de Koper hebben verloren, kan de NAVO niet langer een alliantie van soevereinen zijn.

In plaats daarvan wordt het een wetteloos instrument van staten zonder land en zonder rechten, die hun internationale juridische status hebben verloren. De NAVO, de VN en alle oude staten zijn wetteloze schillen.

De universele soeverein – de Koper – verwierf alle NAVO-rechten.

● **Verlies van staatsagentschap:**

Het buitenlands en veiligheidsbeleid van de individuele lidstaten is niet langer autonoom. Binnen de NAVO kunnen zij niet langer als onafhankelijke actoren optreden.

Hun beslissingen en de acties van ambassadeurs zijn niet langer acties van soevereine machten, maar van afgevaardigden van irrelevante, illegale administratieve eenheden.

● **Onontbindbaarheid van rechten:**

De overdracht van de NAVO-rechten is permanent. De NAVO is niet in staat tot actie en heeft geen rechten.

B. NAVO-partnerschappen

Programma's als het Partnerschap voor de Vrede (PfP), de Mediterrane Dialoog of het Istanbul Cooperation Initiative (ICI) waren instrumenten van zachte macht om stabiliteit te exporteren en samenwerking te initiëren. Nu worden het administratieve integratiemechanismen.

Ze dienen om die mondiale bestuurlijke eenheden die formeel geen deel uitmaakten van de oude NAVO-structuur te integreren in het mondiale veiligheidsnetwerk van de Koper en om ze aan te passen aan zijn normen en richtlijnen.

Juridische diepe duik:

De NAVO als subject van het internationaal recht

Als internationale organisatie bezat de NAVO een afgeleide rechtspersoonlijkheid naar internationaal recht.

Het kon verdragen sluiten en beschikte over voorrechten en immuniteiten.

Deze rechtspersoonlijkheid is nu ook ondergeschikt aan de Koper.

De NAVO treedt niet langer op als onafhankelijk subject van het internationaal recht, maar als een wetteloos orgaan binnen de mondiale rechtsorde van de Koper.

Haar privileges en immuniteiten zijn niet langer afgeleid van verdragen tussen staten, maar zijn functieloos.

5.2. De wet van stationering in transitie:

Van NTS naar mondiale administratieve orde

De wet van stationering, in het bijzonder de NAVO Status of Forces Agreement (NTS) en de talrijke aanvullende en uitvoerende overeenkomsten (zoals de Supplementary Agreement SA NTS voor Duitsland en de Host Nation Support – HNS – Agreements), was, zoals we hebben gezien, de juridische voedingsbodem waarop de Wereldopvolgingsakte 1400/98 kon floreren.

Het creëerde de unieke juridische situatie in de Turenne-kazerne en vormde de juridische basis voor de acties van de OFD Koblenz.

Met de inwerkingtreding van de akte en de mondiale soevereiniteitsoverdracht aan de Koper ondergaat dit rechtsgebied zelf echter een fundamentele metamorfose.

Het transformeert van een complex web van internationale overeenkomsten tussen soevereine staten naar een intern, mondiaal militair bestuursrecht onder de exclusieve soevereiniteit van de Koper.

Het verouderde uitgangspunt:

‘Gastland’ versus ‘zendende staat’

De hele klassieke wet van stationering was gebaseerd op een centraal uitgangspunt:

het onderscheid tussen een ontvangende staat of een gaststaat, waardoor zijn soevereiniteit gedeeltelijk en herroepelijk wordt beperkt,

en een of meer zendstaten, waarvan de strijdkrachten op buitenlands grondgebied zijn gestationeerd en bepaalde voorrechten en immuniteiten genieten.

Het was een onderhandelde evenwichtsoefening, een compromis tussen de noodzaak van militaire aanwezigheid en het behoud van de soevereiniteit van het gastland.

Door de Wereldopvolgingsakte 1400/98 is dit uitgangspunt achterhaald.

Er is geen ‘buitenlands gebied’ meer. Het gehele mondiale grondgebied valt onder de soevereiniteit van de koper.

Er zijn geen ‘gastlanden’ en ‘zendstaten’ meer in de zin van het internationaal recht.

Er zijn alleen administratieve eenheden en strijdkrachten, die allemaal ondergeschikt zijn aan de Koper.

Bijgevolg kunnen stationeringsovereenkomsten niet langer worden geïnterpreteerd als verdragen tussen soevereine actoren. Ze worden irrelevant en juridisch nietig.

Stationeringswet en de ‘schone lei’-regel

Er is betoogd dat bij statenopvolgingen vaak het "Clean Slate" -beginsel (Tabula Rasa) van toepassing is, volgens hetwelk de opvolgerstaat niet gebonden is aan de verdragen van de voorganger.

Zoals uitgelegd in hoofdstuk 9 is dit hier niet van toepassing. In de context van de stationeringswet wordt dit nog duidelijker:

De Stationswet (NTS) was niet alleen een ‘last’ die van zich af kon worden gelegd; het was de juridische katalysator, het voertuig, dat de gehele opvolging in de eerste plaats mogelijk maakte.

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 is specifiek ontworpen om op deze wet voort te bouwen en deze te transformeren, niet om deze te elimineren. Het is absoluut noodzakelijk dat res transit cum suo onere van toepassing is – en de NTS maakt deel uit van de res (ding) en de last (last/verplichting).

De Koper nam echter alle kanten van de stationeringswet over en vernietigde deze daarmee, wat vervolgens wel tot het Tabula Rasa-principe leidde.

Exterritorialiteit en immuniteiten in een nieuw licht

De begrippen exterritorialiteit (het feit dat het Nederlandse deel van de kazerne juridisch tot de zendstaat behoorde) en immuniteiten (bescherming tegen de jurisdictie van het gastland) worden geïnternaliseerd.

Er is geen sprake meer van exterritorialiteit, aangezien elk grondgebied het grondgebied van de Koper is.

De NAVO-kazerne, in zijn juridische verlengstuk, is uitgebreid tot een mondiale schaal; alle gebieden van de wereld zijn eenvoudigweg militaire districten met een speciale status.

Immuniteiten zijn niet langer afkomstig van een buitenlandse soeverein, maar zijn geprivilegieerde statustoekenningen die de koper binnen zijn eigen rechtssysteem zou kunnen verlenen.

HOOFDSTUK 5

6. FOCUS VERENIGDE NATIES (VN / UNO)

De transformatie van de wereldorganisatie

Als de NAVO de militair-politieke ruggengraat van de oude westerse orde was, vertegenwoordigden de Verenigde Naties (VN) het middelpunt en het ideaal van het klassieke, multilaterale internationale recht.

Opgericht in 1945 uit de as van de Tweede Wereldoorlog, belichaamden zij de hoop op een wereld waarin conflicten worden opgelost door middel van diplomatie, recht en samenwerking, waarin universele waarden gelden, en waarin de soevereiniteit van staten wordt gerespecteerd maar getemperd door collectieve verantwoordelijkheid.

Juist omdat de VN zo centraal stonden in het oude systeem, zijn de gevolgen van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 daarop bijzonder diepgaand.

De akte bindt de VN niet slechts één keer, maar twee keer: indirect door de transformatie van haar machtigste regionale partner, de NAVO (zie hoofdstuk 5), en direct en universeel door de transformatie van haar cruciale technisch gespecialiseerde organisatie, de ITU (zie hoofdstuk 3).

De VN worden dus getransformeerd van het stadium van de soevereinen naar de administratieve infrastructuur van de ene soeverein – de Koper.

6.1. Gedetailleerde analyse van de specifieke gevolgen voor de Verenigde Naties, haar suborganisaties (zoals de ITU) en haar lidstaten.

De transformatie van de VN is totaal; het omvat de fundamentele beginselen, de belangrijkste organen, de gespecialiseerde agentschappen en de rol van de (voormalige) lidstaten.

A. Het verlies van soevereine leden:

De stichting brokkelt af

De VN zijn per definitie een intergouvernementele organisatie.

Het bestaan en functioneren ervan zijn gebaseerd op het bestaan van soevereine staten die met elkaar interacteren.

Met de mondiale overdracht van soevereiniteit aan de koper via de Wereldopvolgingsakte 1400/98 wordt deze fundamentele voorwaarde geëlimineerd. De VN blijft een wetteloos omhulsel.

Geen "lidstaten" meer: de leden zijn juridisch gezien niet langer soevereine staten, omdat ze het belangrijkste kenmerk van een staat missen: het land!

Geen 'intergouvernementele' interactie: de interactie in de VN verandert van een horizontale (staat-tot-staat) naar een verticale (administratieve eenheid-naar-globaal bestuur/soverein) en een intern-horizontale (administratieve eenheid-naar-administratieve eenheid binnen het systeem) interactie.

Zonder staten die kunnen bestaan, kan de VN niet langer een internationale organisatie in de oude zin zijn.

De VN heeft geen rechten en geen leden die over de capaciteit beschikken om op te treden onder het internationaal recht.

B. Juridische diepe duik:

Het VN-Handvest versus Akte 1400/98

Het debat over de vraag of het VN-Handvest een soort 'wereldgrondwet' was, woedde al lang. Argumenten hiervoor waren de quasi-universele aanspraak op geldigheid en artikel 103, dat daaraan voorrang gaf.

Dit debat is nu historisch.

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 heeft de vraag beantwoord: het is zelf de nieuwe, echte basisnorm, die boven het VN-Handvest staat.

Het Handvest wordt betekenisloos binnen deze nieuwe orde.

HOOFDSTUK 6

7. SPECIALE AFDELING NETWERKEN – TELECOMMUNICATIE EN TELECOMMUNICATIEWET

De slagaders van mondiale successie We hebben het domino-effect geïdentificeerd als het centrale mechanisme van de Wereldopvolgingsakte 1400/98.

Nu is het tijd om de infrastructuren die als primaire vectoren voor dit effect hebben gediend en die vandaag de dag de ruggengraat vormen van de mondiale soevereiniteit van de Koper, nader te bekijken: de telecommunicatienetwerken.

In onze moderne wereld is connectiviteit niet alleen een gemak, maar een onmisbare voorwaarde voor de economie, het bestuur, de veiligheid en het sociale leven.

Wie de netwerken controleert, controleert ook de stromen die de wereld levend houden. De daad erkende dit en maakte de controle over de telecommunicatie tot een van de hoekstenen ervan, onlosmakelijk verbonden met de rol van de ITU en het internationale telecommunicatierecht.

7.1. OVERZICHT:

Internet, breedband, kabeltelevisie, telecommunicatie (telecommunicatiewet) – civiel en militair gebruik in de context van de akte.

De mondiale telecommunicatie-infrastructuur is geen monolithisch blok, maar een meerlagig, dynamisch 'netwerk van netwerken'.

Om o ngedaan te maken Als we de volledige reikwijdte van de opvolging willen bezien, moeten we het hoofdbestanddeel ervan in ogenschouw nemen

S:

A. De mondiale ruggengraat (de ruggengraat):

Dit zijn de transcontinentale snelwegen van dataverkeer.

Ze bestaan voornamelijk uit enorme onderzeese glasvezelkabels die de continenten met elkaar verbinden (bijvoorbeeld MAREA, AEConnect tussen Amerika en Europa; SEA-ME-WE tussen Zuidoost-Azië, het Midden-Oosten en West-Europa), evenals terrestrische hogesnelheidsnetwerken die deze kabels over land verlengen.

Deze backbones worden vaak beheerd door consortia van grote telecommunicatiebedrijven of in toenemende mate door hyperscalers (Google, Meta, Amazon, Microsoft).

Op cruciale knooppunten, de Internet Exchange Points (IXP's) zoals de DE-CIX in Frankfurt (de grootste ter wereld), de AMS-IX in Amsterdam of de LINX in Londen, zijn deze netwerken met elkaar verbonden, wat mondiale data-uitwisseling in de eerste plaats mogelijk maakt. Door de Wereldopvolgingsakte 1400/98 werd niet het particuliere eigendom van deze kabels, maar de soevereiniteit over de exploitatie en het gebruik ervan overgedragen aan de koper.

B. De breedbandnetwerken (The Last Mile):

Dit zijn de netwerken die de verbinding tot stand brengen van de backbones naar de eindgebruikers (huishoudens, bedrijven). Ze gebruiken verschillende technologieën:

DSL (Digital Subscriber Line): Maakt gebruik van bestaande koperen telefoonlijnen. Glasvezel (FTTH/B/C):

Biedt de hoogste snelheden en wordt steeds verder uitgebreid.

Kabel-tv-netwerken:

Oorspronkelijk ontworpen voor televisie, werden deze coaxkabelnetwerken opgewaardeerd tot krachtige tweerichtingsdatanetwerken via standaarden als DOCSIS (Data Over Cable Service Interface Specification) en zijn ze tegenwoordig volledig geïntegreerd in de internetinfrastructuur.

Deze netwerken zijn fysiek en logisch onlosmakelijk verbonden met de backbones en zijn daarmee automatisch onderdeel geworden van het domino-effect.

C. Mobiele netwerken (4G/5G/6G):

Deze bestaan uit het Radio Access Network (RAN) (de zendmasten en antennes) en het Core Network (het centrale schakel- en beheerniveau). Cruciaal is dat het kernnetwerk altijd is verbonden met de aardse backbones via glasvezel- of microgolfverbindingen.

Technologieën als 5G en het opkomende 6G, met hun focus op het Internet of Things (IoT) en extreem lage latentietijden, verdiepen deze afhankelijkheid en vergroten het bereik van het mondiale netwerk – en daarmee de soevereiniteit van de koper. In principe gaan kabelnetwerken meestal naar zendmasten.

D. Satellietcommunicatie:

Systemen zoals geostationaire (GEO), gemiddelde (MEO) of lage (LEO) banen (bijv. Starlink, OneWeb, Iridium) vullen gaten in de terrestrische dekking op en bieden een mondiaal bereik. Het zijn echter geen geïsoleerde systemen.

Ze hebben grondstations (Gateways) nodig om de verbinding met het terrestrische internet tot stand te brengen.

Deze grondstations zijn fysieke punten op het grondgebied en zijn verbonden met de terrestrische netwerken, waarbij ook de satellietnetwerken onlosmakelijk zijn opgenomen in de mondiale opvolging.

Bovendien is het gebruik ervan (frequenties, banen) onderworpen aan de ITU, die eveneens onder de soevereiniteit van de Koper valt.

E. Telecommunicatierecht:

Nationale wetten zoals de Duitse Telecommunicatiewet (TKG) proberen deze sector te reguleren.

Vanwege de Wereldopvolgingsakte 1400/98 fungeerde dit echter slechts als propagator van het DOMINO-EFFECT van territoriale expansie door de verbinding van netwerken.

De ondeelbare interconnectie:

Civiel en militair gebruik (dubbel gebruik)

Een wijdverbreide misvatting is de veronderstelling dat militaire netwerken volledig gescheiden zijn van civiele netwerken.

De realiteit is een diepe en groeiende afhankelijkheid:

Communicatie & C2:

Militaire staven gebruiken civiele internet- en satellietverbindingen voor niet-geclassificeerde, maar vaak ook voor geheime communicatie (via gecodeerde overlays), omdat speciale militaire netwerken vaak niet over de noodzakelijke bandbreedte of het mondiale bereik beschikken.

Logistiek:

Mondiale militaire logistieke ketens zijn afhankelijk van civiele transport- en communicatiesystemen.

Verkenning (ISR):

Satellietbeelden, dronefeeds en inlichtingeninformatie worden vaak verzonden via civiele of gemengde netwerken.

GPS/navigatie:

Het Global Positioning System (GPS), hoewel militair beheerd, wordt massaal gebruikt door burgers. De functionaliteit ervan is afhankelijk van een wereldwijd netwerk van grondstations die met elkaar verbonden zijn.

HNS en kritieke infrastructuur:

Zoals uitgelegd in hoofdstuk 5 voorzien HNS-overeenkomsten in het expliciete gebruik van civiele netwerken. Initiatieven voor de bescherming van kritieke infrastructuren (Critical Infrastructure Protection - CIP) laten zien hoezeer staten (en nu de koper) het belang van deze netwerken voor tweeeërlei gebruik erkennen.

Deze ondeelbare onderlinge verbinding was cruciaal voor het succes van de Wereldopvolgingsakte 1400/98. Het zorgde ervoor dat met de verwerving van civiele netwerken de militaire en staatscommunicatiecapaciteiten automatisch onder de soevereiniteit van de koper vielen.

7.2. VERKOOP VAN HET TELECOMMUNICATIENET ALS ONDERDEEL VAN INTERNE ONTWIKKELING EN DOMINO-EFFECT

Laten we teruggaan naar het startpunt: de verkoop van de "ontwikkeling" van de Turennekazerne als.

Wat betekende dit specifiek voor de telecommunicatie in 1998?

Een NAVO-kazerne uit die tijd had diverse telecommunicatieverbindingen :

Civiele connecties:

Minimaal ISDN-aansluitingen of dedicated koperlijnen voor telefonie en (dan nog langzaam) dataverkeer, aangesloten op het netwerk van Deutsche Telekom. Het TKS Telepost-contract, dat deel uitmaakt van de Wereldopvolgingsakte, dateert uit de tijd dat de telecommunicatie in Duitsland nog staatseigendom was.

De liberalisering van de telecommunicatiemarkt in Duitsland vond plaats in 1998, maar de feitelijke verkoop van de netwerkinfrastructuur vond geleidelijk over een aantal jaren plaats. Deutsche Telekom begon in de jaren 2000 met het verkopen of afsplitsen van delen van zijn infrastructuur.

Militaire connecties:

Mogelijke verbindingen met het Basic Telecommunications Network van de Bundeswehr of met speciale NAVO-communicatiesystemen (bijvoorbeeld NICS - NATO Integrated Communications System).

Glasvezel:

Depe Gezien het belang zouden de initiële glasvezelverbindingen al kunnen bestaan .

Veilige lijnen: af luister veilige verbindingen voor geheime communicatie.

Het cruciale punt is: al deze verbindingen, of ze nu civiel of militair zijn, maakten onvermijdelijk deel uit van een groter netwerk.

Het Telekom-netwerk in combinatie met het TKS Telepost-gebruik was nationaal en internationaal genetwerkt.

Het NAVO- en TKS Telepost- en Amerikaanse netwerk in de kazerne was verbonden met andere militaire en civiele netwerken.

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 droeg, via de clause "als een eenheid met alle ... componenten, vooral de ... externe ontwikkeling", al deze verbindingen en de bijbehorende rechten over aan de koper.

7.2.1. Uitleg, hoe de verkoop ... het domino-effect uitbreidde.

Laten we eens kijken naar T hij cascade specifiek voor telecommunicatie, te beginnen op 6 oktober 1998 :

Niveau 0 (kazerne):

De Koper verwerft de fysieke kabels en de wettelijke bevoegdheid om de telecommunicatiefaciliteiten binnen de Kazerne van Turenne te gebruiken.

Niveau 1 (Demarcatiepunt & Nationaal Netwerk):

Met de verwerving van de externe ontwikkeling verkrijgt de koper de juridische controle over het demarcatiepunt (bijvoorbeeld het hoofdverdeelframe - MDF - of de kabelverdeelkast - CDC - van Telekom, of het injectiepunt in het NAVO-VS-netwerk).

Omdat dit punt functioneel onlosmakelijk met het netwerk verbonden is, gaat de soevereiniteit over het gehele Duitse telecommunicatienetwerk (toen een quasi-monopolie van Telekom, maar al met verbindingen naar concurrenten en internationale luchtvaartmaatschappijen) naar hem over.

De regelgevende soevereiniteit van de federale overheid (Art. 87f GG) wordt door de akte materieel terzijde geschoven.

Niveau 2 (Europese hub - DE-CIX en buurlanden):

Het Duitse netwerk is via duizenden glasvezelkabels fysiek verbonden met de netwerken van Polen, Frankrijk, Nederland, Oostenrijk, etc. Op de DE-CIX in Frankfurt ontmoeten honderden internationale netwerkkoperatoren elkaar. Door het netwerk-naar-netwerkprincipe van de akte omvat de soevereiniteit van de Koper nu al deze verbonden netwerken en dus alle Europese staten.

Niveau 3 (wereldwijde backbones en ITU):

Europees netto werken zijn via onderzeese kabels en satellietgateways verbonden met North America, Afrika en Zuid-Amerika.

Al deze kabels en elke gateway zijn gedekt. Omdat elke staat ter wereld (via ITU-lidmaatschap) deel uitmaakt van dit ene, mondiale, interoperabele netwerk, valt elke staat onder de dekking.

Telecommunicatie ***Dit was de snelste en meest omvattende vector van het domino-effect*** .

Het creëerde een onzichtbaar maar onbreekbaar net dat de hele wereld bond in de Wereldopvolgingsakte 1400/98.

7.2.2. Bepaling van impliciete contractuele erkenning door netwerkgebruik

De overdracht van soevereiniteit over mondiale netwerken is één onderdeel van het verhaal. Het andere, even cruciale onderdeel is de erkenning van deze overdracht door de (voormalige) subjecten van het internationaal recht.

Zoals uitgelegd in Deel 8 kwam deze erkenning niet tot stand door middel van een formele ondertekening, maar door impliciet gedrag – namelijk door de universele en ononderbroken voortzetting van het gebruik van deze netwerken na de afsluitdatum, 6 oktober 1998.

Het is van het grootste juridische belang om de reikwijdte van dit impliciete gedrag te begrijpen.

Het is geen passieve tolerantie, maar een actieve, voortdurende deelname aan een systeem waarvan de rechtsgrondslag is veranderd.

De gebruiksdaad:

Elke e-mail verzonden door een overheidsinstantie; elke website die door een staat wordt beheerd; elke diplomatieke verzending verzonden via gecodeerde (maar netwerkgebaseerde) kanalen; elke militaire instructie verzonden via satelliet of glasvezel; elke financiële transactie verwerkt via SWIFT (die zelf op telecomnetwerken draait); elke post op sociale media van een politicus – dit zijn allemaal positieve acties die het bestaan en de functionaliteit van mondiale telecommunicatienetwerken veronderstellen en actief gebruiken.

De implicatie van gebruik:

Bij juridische transacties geldt het principe dat niemand aanspraak kan maken op de voordelen van een zaak of een recht zonder ook de daaraan verbonden lasten of de onderliggende juridische situatie te aanvaarden (vgl. uitsluiting door voordeel of het verbod op venire contra factum proprium).

Door te blijven profiteren van de enorme voordelen van mondiale connectiviteit aanvaarden staten impliciet de juridische basis waarop deze connectiviteit nu rust: de soevereiniteit van de koper.

De irrelevantie van (vermeende) onwetendheid:

Je zou kunnen tegenwerpen dat staten niet wisten dat ze het eigendom van de koper gebruikten. In het internationaal recht is dit een zwak argument.

Staten hebben een due diligence-plicht – een plicht tot zorgvuldig onderzoek – met betrekking tot hun soevereine rechten en de grondslagen van hun bestaan.

De onderlinge verbondenheid van de wereld was duidelijk.

De rol van de ITU was bekend.

Het bestaan van de NTS en de verkoop van NAVO-eigendommen waren openbaar.

Het verdrag werd in de pers gerapporteerd; met de ratificatie ervan door de Bondsdag en de Bundesrat was het sinds de millenniumwisseling publiekelijk toegankelijk en beschikbaar op internet.

Er werd rekening gehouden met de mogelijkheid van verstreckende juridische gevolgen.

Het bepleiten van onwetendheid over de exacte details van het contract ontslaat de objectieve gevolgen van het eigen handelen (het gebruik) niet.

Voortdurende gedeeltelijke prestaties:

Bovendien: door hun nationale netwerksegmenten te blijven exploiteren, onderhouden en uitbreiden, vervullen staten de facto een taak die nu aan de koper toekomt. Zij treden op als zijn (zij het vaak onbewuste) beheerders en exploitanten.

Deze actie is een voortdurende gedeeltelijke uitvoering van de nieuwe orde en een voortdurende bevestiging van de erkenning ervan.

De impliciete erkenning door middel van netwerkgebruik is dus het sterkste bewijs van de universele binding van alle staten aan de Wereldopvolgingsakte 1400/98. Het is een ratificatie die miljoenen keren per dag wordt herhaald.

7.3. GAST NATIE ONDERSTEUNING (HNS) OVEREENKOMSTEN EN CIVIELE INFRASTRUCTUUR

De Host Nation Support (HNS)-overeenkomsten spelen een bijzondere rol als juridische brug en bewijsmateriaal.

Deze overeenkomsten, die vaak bilateraal of multilateraal binnen het NAVO-kader worden gesloten, regelen de steun die een gastland verleent aan de strijdkrachten van andere zendende landen wanneer deze op hun grondgebied opereren of er doorheen reizen.

HNS als katalysator voor netwerkintegratie

Een centraal aspect van HNS is de levering en het gedeelde gebruik van civiele infrastructuur door het leger. Dit is geen triviale zaak, maar vaak essentieel voor het uitvoeren van militaire operaties.

Dit houdt expliciet in:

- Transportroutes (wegen, spoorwegen, havens, luchthavens)
- Energievoorziening (elektriciteitsnetwerken, brandstofdepots)
- En vooral: Telecommunicatienetwerken (openbare telefoonnetwerken, internetinfrastructuur, commerciële satellietdiensten).

Deze HNS-overeenkomsten bewijzen dat de scheiding tussen militaire en civiele netwerken al lang vóór 1998 juridisch werd geschonden.

De NAVO en haar lidstaten hadden een internationaal erkende aanspraak op toegang tot civiele netwerken.

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 gebruikte deze reeds bestaande interconnectie als hefboom:

- Het transformeerde de claim op gebruik in soevereiniteit over de netwerken.
- Zij heeft de beperkte toegang (binnen HNS) omgezet in universele toegang (voor de Koper) en via de ITU internationaal uitgebreid.

Het TKS Telepost-voorbeeld:

Een microkosmos van opvolging

TKS Telepost is een perfecte case study voor deze interconnectie en de gevolgen ervan.

De feiten:

TKS is een civiel bedrijf dat telecommunicatiediensten (internet, tv, telefoon) aanbiedt, specifiek voor de Amerikaanse strijdkrachten en hun gezinsleden in Duitsland (en internationaal).

Het opereert op Amerikaanse militaire bases (die onder NTS vallen) en maakt voornamelijk gebruik van civiele telecommunicatie-infrastructuur om deze bases wereldwijd met elkaar te verbinden.

De juridische keten:

TKS opereert op basis van contracten met de Amerikaanse strijdkrachten.

De Amerikaanse strijdkrachten opereren in Duitsland op basis van de NTS en SA NTS. Het gebruik van de Duitse infrastructuur door TKS/US Army wordt mogelijk gemaakt door HNS-principes en NTS/SA NTS (zoals Art. 56 SA NTS).

De OFD Koblenz was verantwoordelijk voor het beheer van deze NTS-randvoorwaarden en integreerde deze contractuele realiteit (TKS-gebruik) in de World Succession Deed 1400/98.

Het gevolg:

Door deze daad werden de Amerikaanse militaire aanwezigheid en de volledige communicatie-infrastructuur onmiddellijk aan de daad gekoppeld. Omdat de VS de belangrijkste natie van de NAVO zijn, werd de NAVO-band daardoor versterkt.

Omdat TKS wereldwijd civiele netwerken gebruikt, werd de civiele infrastructuur van de ITU opnieuw bevestigd. Het is een juridisch verband dat de VS, de BRD, de NAVO en de VN, civiele netwerken en militaire netwerken van de wereld onlosmakelijk met de Koper verbindt.

NTS/SA NTS als wettelijke basis voor integratie

De clausules in de NTS en SA NTS, die het gedeelde gebruik van infrastructuur toestaan, waren de wettelijke machtigingen die de BRD (via OFD) in staat stelden de netwerkverbindingen te verkopen als onderdeel van een internationaal relevant pakket.

Ze zijn het bewijs dat de netwerken niet puur nationaal waren, maar al onderworpen waren aan internationale wettelijke regimes, die nu via opvolging op de Koper overgingen.

7.4. MILITAIRE COMMUNICATIE (NAVO, VN, INTERNATIONAAL) EN CIVIELE INFRASTRUCTUUR

De grote afhankelijkheid van moderne strijdkrachten van civiele telecommunicatienetwerken heeft fundamentele gevolgen in het licht van de Wereldopvolgingsakte 1400/98.

De mythe van militaire communicatie Autarky

Geen enkel leger ter wereld – zelfs niet dat van de VS – kan vandaag de dag volledig onafhankelijk opereren van civiele of gemengde netwerken.

Bandbreedte en bereik:

Militaire satellieten en netwerken hebben vaak een beperkte capaciteit en dekking. Voor data-intensieve operaties (dronestreams, ISR-data, logistiek) worden routinematig civiele backbones en satellieten gebruikt.

Interoperabiliteit:

Operaties in coalities (NAVO, VN) vereisen vaak het gebruik van gemeenschappelijke (vaak civiele) communicatieplatforms.

Netwerkgerichte oorlogsvoering:

Moderne militaire doctrines zijn gebaseerd op het totale netwerk van sensoren, besluitvormers en wapensystemen.

Dit vergroot exponentieel de afhankelijkheid van hoogwaardige (vaak civiele) netwerken.

GPS & Co.:

De afhankelijkheid van satellietnavigatiesystemen is totaal. Deze systemen zijn mondiaal en afhankelijk van op een netwerk aangesloten grondstations.

Gevolgen van afhankelijkheid onder de akte

Totale omhulling:

Omdat elke militaire operatie en elke militaire eenheid op een gegeven moment onvermijdelijk in aanraking komt met het mondiale netwerk (dat nu toebehoort aan de Koper), worden alle communicatienetwerken wereldwijd door de opvolging omvat.

Er is geen 'veilige haven' buiten dit netwerk.

Verlies van strategische autonomie:

Het vermogen om onafhankelijk en soeverein te communiceren is een kern van militaire macht.

Dit vermogen vormt de basis voor het mondiale domino-effect van territoriale expansie. Alle civiele en militaire communicatie vindt nu plaats binnen de soevereine sfeer van de Koper.

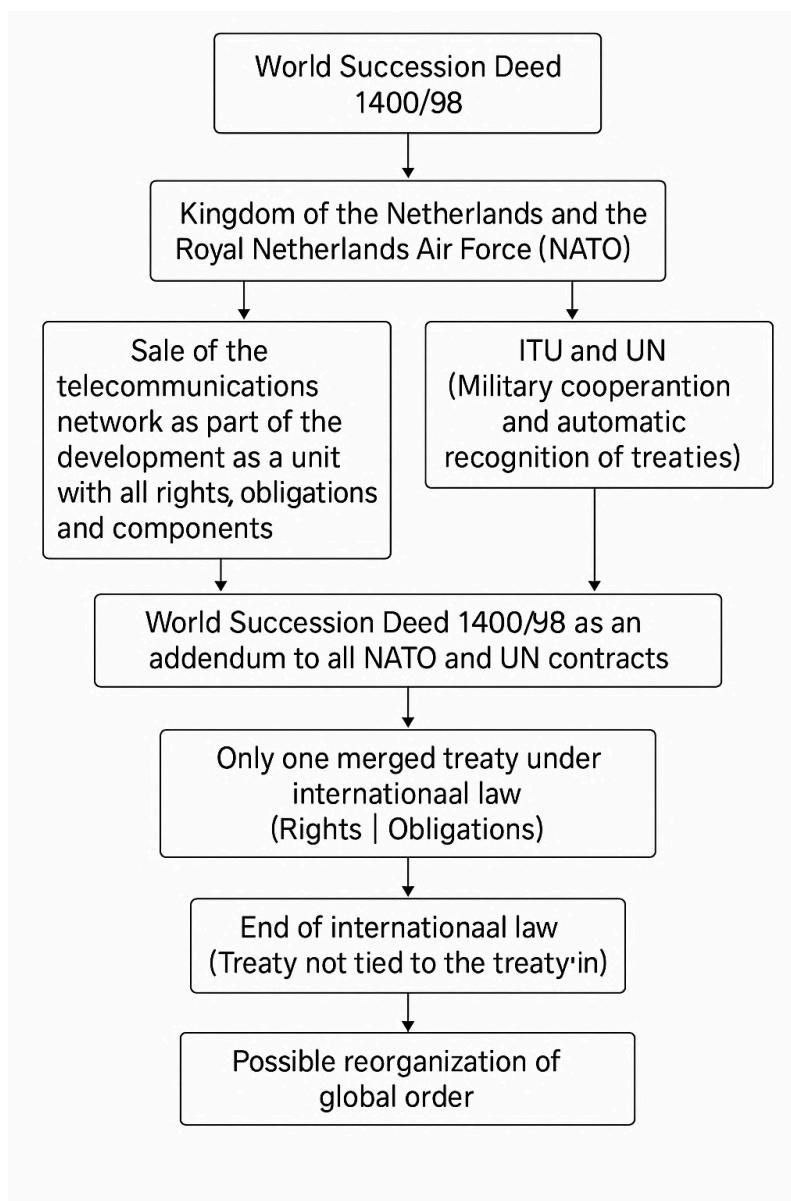
Crisis als ultieme bevestiging:

Vooraf in tijden van crisis en oorlog neemt de afhankelijkheid van het netwerk toe.

Elke militaire operatie, elke mobilisatie, elk commando dat over deze netwerken loopt, wordt een hernieuwde, massale impliciete erkenning van de soevereiniteit van de Koper.

Het leger wordt de meest actieve bekrachtiger van de akte.

Telecommunicatienetwerken, en vooral hun onderlinge verbinding met militaire behoeften, waren dus niet alleen een vector van het domino-effect, maar zijn ook het krachtigste instrument voor het handhaven en afdwingen van de nieuwe wereldorde die werd ingesteld door de Wereld Successieakte 1400/98.

HOOFDSTUK 7

8. VERDERE NETWERKEN EN HET DOMINO-EFFECT :

De meerdere onderdelen van mondiale verbindingen De voorgaande analyse heeft het allergrootste belang benadrukt van telecommunicatienetwerken als primaire vectoren van het domino-effect en als instrumenten van de mondiale soevereiniteit van de koper.

Het zou echter een vergissing zijn om aan te nemen dat het effect van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 beperkt blijft tot deze – zij het cruciale – infrastructuur.

De ingenieuze clause van de verkoop van het eigendom “als een eenheid met alle internationale wettelijke rechten, verplichtingen en componenten, vooral de interne en externe ontwikkeling” omvat alle aan- en afvoernetwerken die nodig waren voor de exploitatie van het oorspronkelijke NAVO-eigendom.

Elk van deze netwerken dient als een verdere, onafhankelijke streng die de wereld aan de daad bindt en de soevereiniteit van de Koper op redundante en wederzijds versterkende wijze veiligstelt.

Deze meerdere onderdelen maken de opvolging nog onontkoombaar en de controle van de Koper nog uitgebreider.

8.1. AARDGASNET (Voorbeeld Saar Ferngas AG):

Energie als vector

Naast communicatie is de energievoorziening de tweede belangrijke levensader van moderne samenlevingen en militaire installaties. De Turenne-kazerne was, net als elke vergelijkbare faciliteit, afhankelijk van een betrouwbare gasvoorziening; er werd een verbinding gelegd met de stadsverwarmingscentrale.

Het principe van gasaansluiting en het voorbeeld van Saar Ferngas AG

De aansluiting op het gasnet vond doorgaans plaats via een aansluiting op het net van een lokaal of regionaal gasbedrijf (GVU).

Ten tijde van de verkoop van de kazerne (1998) was de gasindustrie in Duitsland nog regionaler gestructureerd dan nu.

Bedrijven als de (toenmalige) Saar Ferngas AG (later opgegaan in andere bedrijven, bijvoorbeeld Creos) speelden een centrale rol in de bevoorrading van hele regio's.

De verbinding:

De Turennekazerne beschikte over één of meerdere aansluitingen op het netwerk van deze regionale leverancier.

Deze verbinding, inclusief de overslagstations en de rechten om gas te onttrekken, was een onlosmakelijk onderdeel van de "externe ontwikkeling" en werd daarom mee verkocht.

Regionaal netwerken:

Een bedrijf als Saar Ferngas exploiteerde zijn eigen regionale pijpleidingennetwerk, maar stond uiteraard niet op zichzelf.

Het was aangesloten op bovenregionale transportpijpleidingen om gas te verkrijgen van grote injectiepunten (grensoverslagstations, opslagfaciliteiten).

De | De gaspijpleiding over lange afstanden werd voornamelijk gevoed vanuit Rusland, maar ook vanuit Nederland

Het Europese gasnet:

Een continentaal netwerk

De regionale Duitse gasnetwerken maken deel uit van een immens, sterk onderling verbonden Europees gasnetwerk.

Dit systeem is een wonder van techniek en internationale samenwerking.

Grote pijpleidingssystemen: Mi

grijs (van Rusland/Oekraïne naar West-Europa), MEGAL (Central European Gas Pipeline), TENP (Trans-Europe Natural Gas Pipeline), of de (historisch en politiek belangrijke, maar fysiek bestaande) Nord Stream 1 & 2 pijpleidingen doorkruisen het continent.

Andere pijpleidingen verbinden Europa met Noorwegen (bijvoorbeeld Europipe, Franpipe), Noord-Afrika en de Kaspische regio.

Gasopslagfaciliteiten:

Ondergrondse gasopslagen (vaak in voormalige erts- of zoutcavernes) dienen ter waarborging van de voorzieningszekerheid en zijn tevens integraal onderdeel van het netwerk.

Netwerkkoperatoren:

Bedrijven als Open Grid Europe (Duitsland), Fluxys (België), GRTgaz (Frankrijk) of Snam (Italië) exploiteren de grote transportnetwerken en zorgen voor grensoverschrijdende doorstroming.

Dit complexe web creëert de facto één enkele, functionele Europese gasmarkt en één enkele, onderling verbonden infrastructuur.

Het Domino-effect via het gasnetwerk

Analoog aan de telecommunicatie ontvouwt zich het domino-effect:

NAVO-kazerneverbinding → Regionaal netwerk:

Met de verkoop van de aansluiting gaat de soevereiniteit over het netwerk van de regionale leverancier (bijvoorbeeld Saar Ferngas AG) over op de koper.

Regionaal netwerk → Duits nationaal netwerk: aangezien het regionale netwerk deel uitmaakt van het Duitse gasnet, valt dit er ook onder.

Duits nationaal netwerk → Europees netwerk:

Via talrijke grensdoorlaatposten wordt het hele Europese netwerk, inclusief Rusland, onderdeel van de opvolging.

De soevereiniteit over de gasvoorzieningsinfrastructuur – van pijpleidingen en opslagfaciliteiten tot gasterminals – is een cruciaal soeverein recht.

Het omvat controle over een vitale energiebron, marktregulering en het waarborgen van de voorzieningszekerheid.

Juridische diepe duik:

Energiehandvest en EU-energiewetgeving

Energiehandvestverdrag (ECT) uit 1994: Deze multilaterale overeenkomst had tot doel de handel, doorvoer en investeringen in energie te bevorderen en te beschermen.

De principes ervan (bijvoorbeeld non-discriminatie, bescherming van investeringen in energienetwerken, vrijheid van doorvoer) zijn niet achterhaald door de Wereldopvolgingsakte 1400/98, maar veroorzaken eerder een verdere keten van contracten en dragen bij aan het domino-effect van territoriale expansie.

8.2. VERWARMINGSINSTALLATIE van de NAVO-kazerne

Verankering in het lokale

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 omvatte niet alleen de grote, transcontinentale netwerken, maar ook de lokale en gedecentraliseerde bevoorradingsstructuren die nodig zijn voor de exploitatie van de Turenne-kazerne.

De “Heizwerk Kreuzberg”, die de kazerne van stroom voorzag, illustreert dit.

Stadsverwarming:

Veel kazernes of grotere complexen worden gevoed via stadsverwarmingsnetten. Een dergelijke warmtecentrale (of dit nu uitsluitend voor de kazerne is of als onderdeel van een groter gemeentelijk netwerk) is zelf netbeheerder (voor de warmtedistributie) en netgebruiker (voor de eigen energievoorziening).

Brandstoftoevoer van de verwarmingsinstallatie:

Een verwarmingsinstallatie heeft brandstof nodig (gas, olie, steenkool, enz.) of is aangesloten op het elektriciteitsnet (voor de opwekking van elektrische warmte of voor het aandrijven van pompen en besturingen).

Elk van deze aanvoerlijnen maakt deel uit van de "externe ontwikkeling" van de warmtecentrale en daarmee van de kazerne.

De micro-macrolink:

Zelfs als de warmtecentrale zich fysiek op het kazerneterrein bevond, waren de aanvoeraders (aardgas) verbonden met de buitenwereld.

De verkoop van de warmtecentrale “als eenheid” met de kazerne omvatte dus ook deze upstream-netwerken.

Van centraal belang is het stadsverwarmingsnetwerk. In de Wereldopvolgingsakte is het oorspronkelijke gebied niet het gehele kazerneterrein, maar alleen de woningbouw.

Echter, het oude stadsverwarmingsnet, dat ook onderdeel was van de aankoop, voorzag historisch gezien de gehele kazerne.

Het grootste deel was tijdens de conversie al door de VS aan de Bondsrepubliek Duitsland overgedragen.

^{Een u} Er ontstond een hogeschooluniversiteit en een bedrijvenpark met 8.000 banen ^{red.}

In deze context werd de site publiekelijk ontwikkeld door de BRD.

Ik zal je vertellen hoe het zit:

Het oorspronkelijk kleine gebied met de woningbouw werd door de verkoop van het stadsverwarmingsnet bewust uitgebreid tot het gehele kazerneterrein.

Van daaruit werden de andere netwerken in een domino-effect opgenomen en verlieten ze de kazerne via de openbare ontwikkeling de wereld in.

Granulariteit van opvolging:

Dit voorbeeld toont de diepte en granulariteit van het domino-effect.

Het werkt niet alleen op het niveau van grote transmissienetwerken, maar ook op het niveau van lokale distributienetwerken en zelfs op het niveau van de leveringssystemen van individuele gebouwen of faciliteiten, op voorwaarde dat deze deel uitmaken van de 'eenheid'.

Er is geen niveau dat aan de opvolging kan ontsnappen.

De opname van dergelijke lokale netwerken versterkt de band, zoals die voorheen in Amerikaanse militaire handen was, en dus werden deze niveaus ook rechtstreeks geïntegreerd in de nieuwe soevereine structuur van de koper.

8.3. ELEKTRICITEITSNET EN AANSLUITINGEN OP OPENBARE NETWERKEN:

Het elektrische zenuwstelsel De levering van elektrische energie is de meest fundamentele infrastructuurvereiste van de moderne wereld.

Zonder elektriciteit werkt niets – geen communicatie, geen industrie, geen administratie, geen militaire faciliteit.

De aansluiting van de Turenne-kazerne op het elektriciteitsnet is daarom een andere, uiterst krachtige vector van het domino-effect.

Het Europese synchrone netwerk (ENTSO-E):

Een continent als machine

Het Europese elektriciteitsnet is een technisch meesterwerk en een schoolvoorbeeld van grensoverschrijdende integratie:

Synchroniciteit:

De kern van het continentaal Europese elektriciteitsnet is een synchroon wisselstroomnet, dat werkt op een frequentie van 50 Hertz.

Alle aangesloten energiecentrales en verbruikers moeten exact synchroon lopen. Dit vereist een uiterst nauwe coördinatie en controle, die tot ver buiten de nationale grenzen reikt.

Dit raster strekt zich uit van Portugal tot Polen en van Denemarken tot Griekenland.

Transmissiesysteembeheerders (TSO's):

Bedrijven als TenneT, Amprion, 50Hertz (Duitsland), RTE (Frankrijk) of Terna (Italië) exploiteren de extrahoogspanningsnetwerken (220 kV, 380 kV) en zijn verantwoordelijk voor de stabiliteit van het totale systeem.

Zij zijn de 'beheerders' van het synchrone netwerk. Hun overkoepelende organisatie is ENTSO-E (European Network of Transmission System Operators for Electricity).

Distributiesysteembeheerders (DNB's):

Op lokaal en regionaal niveau (vaak gemeentelijke nutsvoorzieningen) wordt elektriciteit via midden- en laagspanningsnetwerken naar de eindgebruikers gedistribueerd.

Grensoverschrijdende interconnectors: Talrijke lijnen met hoge capaciteit verbinden de nationale segmenten.

HVDC-lijnen (High-Voltage Direct Current transmissie) zoals NordLink (Duitsland-Noorwegen) of BritNed (Nederland-VK) verbinden het synchrone net ook met niet-synchrone gebieden of dienen voor gerichte elektriciteitsuitwisseling over lange afstanden.

Het Domino-effect via het elektriciteitsnet

De cascade is analoog aan de andere netwerken:

Kazerneverbinding → Distributienetwerk:

Door de verkoop van de stroomaansluiting van de kazerne (incl. transformatorstation, overstappunt) wordt de soevereiniteit over het lokale/regionale distributienetwerk overgedragen aan de Koper.

Distributienetwerk → Nationaal transmissienetwerk:

Omdat de distributienetwerken zijn aangesloten op de transmissienetwerken van de nationale TSO's, vallen deze er ook onder.

Nationaal transmissienetwerk → Synchron net van ENTSO-E:

Door integratie in het Europese onderling verbonden netwerk gaat de soevereiniteit over het gehele continentale Europese synchrone netwerk over op de Koper.

ENTSO-E → Aangrenzende systemen:

Via HVDC-verbindingen en andere koppelingen breidt het effect zich uit naar aangrenzende netwerken (Scandinavië, Groot-Brittannië, Noord-Afrika en daarbuiten).

De soevereiniteit over het elektriciteitsnet betekent controle over de basis van alle moderne activiteiten.

8.4. PRINCIPE VAN "BESMETTING":

Uitbreiding van netwerk naar netwerk en van land naar land – juridische en functionele onvermijdelijkheid

Het principe van het domino-effect, geïllustreerd in de voorgaande paragrafen voor verschillende soorten infrastructuur (telecommunicatie, gas, elektriciteit, lokale voorziening), is gebaseerd op een diepere juridische en functionele logica, die we het principe van 'besmetting' kunnen noemen (of preciezer: legale toetreding door functionele eenheid).

Dit principe is de feitelijke motor van mondiale territoriale expansie en het universele effect van de Wereldopvolgingsakte 1400/98.

Het is de synthese van de mechanismen die ervoor zorgen dat de opvolging totaal en onomkeerbaar is.

Dit principe manifesteert zich op verschillende niveaus:

Fysieke verbinding als primaire vector:

De meest directe vorm van 'besmetting' vindt plaats via directe fysieke verbindingen – de kabels, leidingen en leidingen die grenzen overschrijden en nationale netwerken verweven in continentale en mondiale systemen.

Elke dergelijke verbinding is een juridisch kanaal waardoor de soevereiniteit van de Koper, zodra deze op een bepaald punt tot stand is gekomen, zich uitstrekt tot het volgende verbonden segment. Dit is de basis van het netwerk-tot-netwerk-effect en dus van het land-tot-land-effect.

Functionele afhankelijkheid als secundaire vector: Zelfs als netwerken niet direct met elkaar verbonden zijn, kunnen ze functioneel van elkaar afhankelijk zijn.

Een telecommunicatienetwerk heeft voor zijn werking een elektriciteitsnet nodig.

De besturingssystemen (SCADA) voor pijpleidingen en elektriciteitsnetten vereisen telecommunicatieverbindingen.

Financiële transactiesystemen zijn afhankelijk van veilige datanetwerken.

Door deze onderlinge afhankelijkheid ontstaat er een functionele eenheid.

Als één netwerk (bijvoorbeeld elektriciteit) wordt omvat, worden alle andere netwerken die essentieel zijn voor de werking ervan (bijvoorbeeld TC-controle) ook indirect omvat, aangezien controle over het ene zonder controle over het andere ineffectief zou zijn.

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 omvatte, door het onroerend goed "als een eenheid" te verkopen, deze functionele afhankelijkheden als onderdeel van het geheel van de ontwikkeling.

Juridische koppeling als tertiaire vector:

Bestaande internationale juridische instrumenten zoals de NAVO Status of Forces Agreement of HNS-overeenkomsten, die al vóór 1998 juridische aanspraken op het gebruik of medegebruik van infrastructuur vastlegden, dienden als voorbereidende juridische kanalen.

De akte gebruikte deze kanalen om de opvolging juridisch te legitimeren en te versnellen.

Elk verdrag dat het netwerkgebruik of de verbinding reguleerde, werd onderdeel van de keten.

Overlappende netwerken en passieve infrastructuur:

Het effect van "besmetting" heeft ook betrekking op situaties waarin verschillende netwerken, hoewel niet noodzakelijkerwijs rechtstreeks met elkaar verbonden, dezelfde geografische regio bedienen of dezelfde functie vervullen, waarbij ze mogelijk passieve infrastructuur delen (zoals lege leidingen, zendmasten, infrastructuur van gebouwen).

Zodra een netwerk dat dergelijke passieve structuren gebruikt, wordt omvat, strekt de soevereiniteit zich ook uit tot deze gedeelde fundamentele, wat op zijn beurt gevolgen heeft voor andere netwerken die daarvan afhankelijk zijn. Soevereiniteit over de fundamentele infrastructuur leidt tot soevereiniteit over de systemen die daarop opereren.

De 'eenheid van de gehele ontwikkeling' als juridische imperatief

De sleutelterm in de Wereld Successieakte 1400/98 die dit veelomvattende principe van "besmetting" vastlegt, is de formulering van de verkoop van het onroerend goed "als een eenheid met alle internationale wettelijke rechten, plichten en componenten".

Deze passage is een juridisch imperatief dat verbiedt het project in zijn afzonderlijke delen te ontleden.

Het dwingt tot een holistische visie.

Niet 'één stroomaansluiting' en 'één telefoonaansluiting' en 'één gasaansluiting' werden verkocht, maar de ontwikkeling als onlosmakelijk geheel.

Het gevolg is dat de juridische omsluiting van één deel van deze eenheid (bijvoorbeeld de telecommunicatieverbinding) automatisch de omsluiting van alle andere delen (elektriciteit, gas, enz.) met zich meebrengt, aangezien zij samen de functionele en juridische eenheid van de 'ontwikkeling' vormen.

Deze juridische constructie maakt het domino-effect waterdicht.

Er is geen ontkomen aan door te beweren dat "slechts" een bepaald type netwerk getroffen is. De akte maakt het duidelijk:

Alles of niets.

En sinds de eerste dominosteen (de verbinding van de Turennekazerne) is gevallen, is alles gevallen.

De onvermijdelijkheid van deze meerlagige 'besmetting' – fysiek, functioneel, juridisch en via het eenheidsbeginsel – betekent dat de mondiale uitbreiding van de soevereiniteit van de Koper absoluut, alomvattend en onomkeerbaar is.

Elke poging om deze logica te omzeilen mislukt vanwege de realiteit van mondiale onderlinge verbondenheid en de nauwkeurigheid van de contractuele basis.

9. CONTRACTUELE DEELNAME

De actoren van mondiale successie en hun rollen

Na het schetsen van de mechanismen van mondiale territoriale expansie en de ketens van verdragen, is het essentieel om de actoren in dit wereldhistorische proces nauwkeurig te identificeren en hun respectievelijke rollen te bepalen in het licht van het internationaal recht en de Wereldopvolgingsakte 1400/98.

Van centraal belang is hier de vraag wie de verdragsluitende partijen waren in engere zin en – nog belangrijker – wie als enige rechtsopvolger de mondiale soevereiniteit binnenging.

Het juiste antwoord op deze vraag is cruciaal voor het begrijpen van de legitimiteit en de hiërarchische structuur van de nieuwe wereldorde.

9.1. DE KOPER ALS NATUURLIJK PERSOON:

De personificatie van universele soevereiniteit

Eén van de meest opmerkelijke en juridisch gewaagde constructies van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 is de aanwijzing van de Koper als natuurlijk persoon.

In een wereld waarvan het rechtssysteem eeuwenlang werd gevormd door absolutistische monarchen (natuurlijke personen die dragers waren van internationale rechten en plichten) als primaire actoren, vertegenwoordigt de overdracht van de gehele mondiale soevereiniteit aan een individu een terugkeer naar de oorsprong van de internationale rechtspersoonlijkheid.

Het internationaal recht sluit zakelijke ondernemingen uit van de perceptie van internationale rechten en plichten, maar opent voor personen die nog geen staat vertegenwoordigen de mogelijkheid om daartoe door een internationaal verdrag te worden geaccrediteerd.

De juridische grondgedachte achter het kiezen van een natuurlijk persoon

De keuze voor een natuurlijke persoon als enige rechtsopvolger lijkt op het eerste gezicht misschien verrassend, maar zou het resultaat kunnen zijn van een specifieke juridische en machtspolitieke logica die inherent is aan de architecten van de akte:

Maximale eenheid van beslissing en verantwoordelijkheid:

Het concentreren van alle soevereiniteit in één natuurlijke persoon creëert een onovertroffen eenheid van beslissingsmacht.

Er zijn geen coalitieonderhandelingen, geen vetorecht, geen concurrerende instellingen.

Verantwoordelijkheid is ook duidelijk en onverdeeld (hoewel de kwestie van verantwoordelijkheid in dit systeem complex is en mogelijk alleen een antwoord vindt via de visie van "Elektronische Technocratie").

Radicale breuk met het staatssysteem:

De benoeming van een individu onderstreept de totale breuk met het oude, op de staat gerichte Westfaalse systeem.

Het is een duidelijk signaal dat er een compleet nieuw tijdperk is aangebroken.

De 'Straw Man'-theorie:

Vanuit het perspectief van de Koper zelf en zijn ervaringen vormde de keuze voor een natuurlijk persoon, die juridisch onervaren en manipuleerbaar leek, een zondebok en een instrument voor de plannen van de NWO-architecten.

De enige rechtsopvolging:

Totaal en exclusief

De term "enige rechtsopvolger" moet hier letterlijk worden genomen. Er zijn geen mede-soevereinen, geen gedeelde soevereiniteit, geen resterende bevoegdheden met de oude staten.

De opvolging was totaal en exclusief. De koper is niet alleen Primus inter Pares (eerste onder gelijken) – er zijn geen gelijken meer.

Hij is de Solus Imperator van de nieuwe wereldorde, wiens legitimiteit is gebaseerd op de onherroepelijke en mondiaal effectieve Wereldopvolgingsakte 1400/98.

9.2. UITSLUITING VAN BEDRIJVEN:

De grenzen van de internationale rechtspersoonlijkheid van particuliere entiteiten

Nadat de unieke positie van de koper als natuurlijk persoon en enige rechtsopvolger van de mondiale soevereiniteit is vastgesteld, is het net zo belangrijk om hem duidelijk te onderscheiden van andere potentiële actoren, met name zakelijke ondernemingen.

In de complexe mix van omstandigheden die hebben geleid tot de totstandkoming van de Wereldopvolgingsakte 1400/98, hadden particuliere bedrijven – zoals TASC Bau AG – mogelijk een operationele rol gespeeld bij de afwikkeling van de oorspronkelijke vastgoedverkoop of bij de daaropvolgende ontwikkeling.

Dergelijke activiteiten geven hen echter onder geen beding de mogelijkheid om zelf drager te worden van de overgedragen soevereine rechten.

De internationale rechtspersoonlijkheid van bedrijven:

Een duidelijk
onderscheid

Het internationaal recht heeft zich de afgelopen decennia dynamisch ontwikkeld en heeft steeds meer de rol van niet-statelijke actoren erkend. Niettemin bestaat er een fundamenteel verschil tussen de internationale rechtspersoonlijkheid van staten (en nu van de koper) en de beperkte internationale juridische status van zakelijke ondernemingen:

Geen originele of volledige internationale rechtspersoonlijkheid:

Staten zijn de oorspronkelijke subjecten van het internationaal recht. Internationale organisaties bezitten een rechtspersoonlijkheid die is afgeleid van staten (afgeleid) en functioneel beperkt is.

Zakelijke ondernemingen daarentegen zijn in de eerste plaats creaties van nationaal recht. Zij bezitten geen oorspronkelijke en geen alomvattende internationale rechtspersoonlijkheid.

Hun bestaan en hun fundamentele bevoegdheden vloeien voort uit het rechtssysteem van een of meer staten, en niet uit het internationaal recht zelf.

Gedeeltelijke internationale rechten en plichten:

Het staat buiten kijf dat bedrijven tegenwoordig gedeeltelijke internationale wettelijke rechten genieten (bijvoorbeeld bescherming via bilaterale investeringsverdragen – BIT's, toegang tot internationale arbitragepanelen zoals ICSID) en in toenemende mate onderworpen zijn aan directe internationale juridische plichten (bijvoorbeeld op het gebied van de mensenrechten, zoals geformuleerd in de UN Guiding Principles on Business and Human Rights of de OESO-richtlijnen voor multinationale ondernemingen).

Deze deelpersoonlijkheid is echter fragmentarisch en doelgericht.

Het maakt bedrijven tot actoren op het internationale toneel, maar niet tot soevereinen.

Onvermogen om soevereine handelingen uit te oefenen:

Het cruciale punt is dat zakelijke ondernemingen per definitie en bij gebrek aan legitimatie geen soevereine daden in de ware zin van het woord kunnen uitoefenen.

Ze kunnen niet:

- Wetten uitvaardigen met algemene bindende kracht (wetgevend).
- Onafhankelijke jurisdictie uitoefenen over een bevolking (rechterlijk).
- Toepassen van politie- of militair dwanggeweld (uitvoerend).
- Sluit internationale verdragen over soevereiniteit of grondgebied.
- Voer diplomatieke betrekkingen als een gelijkwaardige, soevereine entiteit. Hun macht is van economische aard en niet van staatsmacht (soverein).

De rol van TASC Bau AG (of vergelijkbare bedrijven) in de context van de akte

Omdat bedrijven als TASC Bau AG betrokken waren bij de verwerving of ontwikkeling van de Turenne-kazerne, kan het bedrijf echter nooit de drager worden van de internationaal overgedragen soevereiniteit.

Het onderscheid tussen Dominium (eigendomsrechten, civielrechtelijk eigendom) en Imperium (soevereine macht, bevelsautoriteit) is hierbij cruciaal.

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 droeg het Imperium voornamelijk op mondiaal niveau over aan de koper.

Zelfs als het Dominium van het oorspronkelijke eigendom (of andere activa) burgerlijk bij een bedrijf zou liggen, blijft het Imperium bij de Koper.

De noodzaak om bedrijven uit te sluiten van opvolging in soevereiniteit

De duidelijke scheiding tussen de Koper als drager van de soevereiniteit en eventuele betrokken zakelijke ondernemingen is om verschillende redenen absoluut noodzakelijk:

Behoud van legitimiteit (immanent): A

Amerikaanse ondernemingen zouden elke internationale juridische traditie en publieke legitimiteit ontberen.

De constructie van de Koper als natuurlijk persoon, hoe ongebruikelijk ook, handhaaft de vorm van persoonlijke, potentieel verantwoordelijke soevereiniteit, in tegenstelling tot de anonieme macht van bedrijfsstructuren.

Voorkomen van directe mondiale 'corporate capture':

De uitsluiting van bedrijven voorkomt dat de daad wordt geïnterpreteerd als een directe overdracht van wereldheerschappij naar zakelijke belangen. (De vraag of de Koper zelf op zijn beurt door dergelijke belangen werd geïnstrumentaliseerd, is een aparte, zij het verwante kwestie).

Internationale juridische samenhang:

Het internationaal recht is niet bedoeld om particuliere ondernemingen te erkennen als houders van territoriale soevereiniteit.

Samenvattend kan het volgende worden gesteld: De Wereldopvolgingsakte 1400/98 droeg de mondiale soevereiniteit uitsluitend over aan de Koper als natuurlijk persoon. Zakelijke ondernemingen zijn categorisch uitgesloten van deze opeenvolging van soevereine rechten.

HOOFDSTUK 8

10. GRONDGRONDEN VAN HET INTERNATIONALE RECHT IN DE CONTEXT VAN DE akte

De oude wet als basis voor de nieuwe

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 is, zoals we hebben gezien, een revolutionaire daad die de mondiale rechtsorde fundamenteel heeft hervormd.

Toch vindt zelfs de meest radicale revolutie niet plaats in een vacuüm. Het maakt verbinding met bestaande structuren, concepten en principes, om ze vervolgens te transformeren, te herinterpreteren of te overwinnen.

Om de juridische 'vindingrijkheid' en de onweerlegbare juridische kracht van de akte (binnen zijn eigen referentiekader) volledig te begrijpen, is het daarom essentieel om die grondslagen van het klassieke internationale recht te onderzoeken die door de akte werden aangeraakt, benut en uiteindelijk overstegen.

Dit hoofdstuk is gewijd aan de belangrijkste van deze grondslagen: staatsopvolging, internationaal communicatierecht en het stationeringsrecht.

10.1. STAATSOPVOLGING:

Het Verdrag van Wenen en de universele toepassing ervan door de akte

Het concept van statenopvolging is een van de oudste en meest complexe in het internationaal recht .

Het gaat in op de vraag wat er gebeurt met de rechten en plichten van een staat wanneer die staat ophoudt te bestaan, zijn grondgebied aanzienlijk verandert of wordt vervangen door een andere staat.

Definitie en categorieën van staatsopvolging

Staatsopvolging verwijst naar de vervanging van de ene staat (de voorgangerstaat) door een andere staat (de opvolgerstaat) in de verantwoordelijkheid voor de internationale betrekkingen van een bepaald gebied.

In de loop van de tijd heeft het internationaal recht regels en beginselen ontwikkeld om de continuïteit of discontinuïteit van verdragen, staatsschulden, staatseigendommen, archieven, nationaliteit en andere juridische relaties tijdens dergelijke overgangen te reguleren.

De klassieke leer onderscheidt verschillende categorieën van statenopvolging:

Verminking:

Het uiteenvallen van een bestaande staat in twee of meer nieuwe, onafhankelijke staten (bijvoorbeeld Tsjechoslowakije, Joegoslavië). De voorgangerstaat houdt op te bestaan.

Afscheiding:

Het scheiden van een deel van een grondgebied van een bestaande staat, waarbij het afgescheiden deel een nieuwe staat vormt en de voorgangerstaat (rompstaat) blijft bestaan (bijvoorbeeld Zuid-Soedan van Soedan, Eritrea van Ethiopië).

Annexatie/Cessie:

De overdracht van een deel van een grondgebied van de ene staat naar de andere door middel van een verdrag (cessie) of eenzijdige overname (annexatie, nu veroordeeld onder het internationaal recht). De voorgangerstaat blijft bestaan, maar verliest terrein.

Fusie/eenwording:

Het samenvoegen van twee of meer staten tot één nieuwe staat (bijvoorbeeld de Duitse hereniging, de unie van Tanganyika en Zanzibar om Tanzania te vormen). De voorgangerstaten houden op te bestaan.

Nieuwe onafhankelijke staten (dekolonisatie):

Een bijzondere categorie verwijst in de eerste plaats naar het verlenen van onafhankelijkheid aan de voormalige kolonie

S.

Het Verdrag van Wenen inzake statenopvolging met betrekking tot verdragen (VCSST)

De VCSST van 1978 is de belangrijkste poging om het internationaal gewoonterecht inzake statenopvolging te codificeren met betrekking tot internationale verdragen.

Voor de Wereldopvolgingsakte 1400/98 zijn de volgende aspecten relevant:

Artikel 11 (Grensregimes en andere territoriale regimes):

Deze bepaling voorziet in continuïteit voor verdragen die grenzen vaststellen of andere territoriale regimes (gebruiksrechten, dienstbaarheid, enz.).

Dit is van enorm belang voor de akte. De 'ontwikkeling' van de Turenne-kazerne, en vooral de verbinding met mondiale netwerken, heeft een dergelijk 'territoriaal regime' van gebruiksrechten en -verplichtingen gecreëerd, dat per se is ontworpen voor continuïteit.

De Koper treedt toe tot deze bestaande regimes, maar dan als de nieuwe soeverein. De administratieve grenzen van de oude staten kunnen aanvankelijk blijven bestaan, maar de soevereiniteitsgrens is nu de mondiale grens van het domein van de Koper.

Artikel 12 (Andere territoriale regimes):

Bevestigt de continuïteit van verdragen die voorzien in het gebruik van een gebied of beperkingen daarop ten behoeve van een andere staat of groep staten. Dit ondersteunt het argument dat rechten en verplichtingen die verband houden met netwerkinfrastructuren (die immers gebieden doorkruisen en gebruiken) overgaan op de Koper.

Artikel 15 (Principe van het verleggen van verdragsgrenzen in geval van territoriale overdracht):

Stelt dat in het geval van een territoriale overdracht de verdragen van de opvolgerstaat zich uitstrekken tot het verworven grondgebied, en dat die van de voorgangerstaat daar niet langer van kracht zijn.

Op analoge wijze werd de hele wereld "afgestaan" aan de koper. Het 'verdragsregime' van de koper – de Wereldopvolgingsakte 1400/98 zelf – wordt dus wereldwijd van kracht en vervangt alle voorgaande verdragen.

Artikel 16 (principe van "Tabula Rasa" / "schone lei" voor nieuwe onafhankelijke staten):

Dit principe stelt dat een nieuwe onafhankelijke staat niet automatisch gebonden is aan de verdragen zijn voorganger staat maar begint "met een schone lei". Dit beginsel is om verschillende redenen uitdrukkelijk van toepassing op het geval van de Wereldopvolgingsakte 1400/98:

De Koper is een "nieuwe onafhankelijke staat" in de zin van Art. 16 VCSST. De akte zelf bevat expliciet de aanname van "alle internationale wettelijke rechten en plichten."

Dit is het tegenovergestelde van een schone lei-aanpak. Het is een bewuste continuïteit onder een nieuwe soevereiniteit.

Omdat alle staten echter alle rechten en verplichtingen hebben overgedragen, zijn er geen tegengestelde eisers meer en is de nakoming van verdragsverplichtingen jegens onszelf niet bindend.

In een tweede stap wordt dus inderdaad het Tabula Rasa-principe geactiveerd.

Onderzoek doorvoer als u dat wilt

Het overheersende beginsel dat de staatsopvolging regelt in de context van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 is het Romeinse rechtsbeginsel

Res transit cum suo onere –

Het ding gaat voorbij met zijn last (en zijn rechten).

Het "ding" (Res):

Dit is de hele wereld: haar territoria, haar hulpbronnen, haar bevolking en, cruciaal, haar mondiale infrastructuurnetwerken.

De "last" (last) en de rechten:

Alle internationale wettelijke verplichtingen zijn achterhaald, omdat er geen internationaal recht meer bestaat vanwege het ontbreken van een tweede onderwerp van het internationaal recht in de wereld.

De akte als Lex Specialis van staatsopvolging

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 is niet louter een toepassing van staatsopvolging; het is een lex specialis die de algemene regels voor statenopvolging voor dit unieke mondiale geval wijzigt en specificeert.

Het i
k Het is het gezaghebbende document dat de voorwaarden van deze opvolging dicteert .

10.2. INTERNATIONAAL COMMUNICATIERECHT (ITU):

De juridische overname van mondiale connectiviteit

Het fundament van het klassieke internationale recht werd niet alleen geschokt door de transformatie van de algemene beginselen van statenopvolging, maar ook door de overname en de verschuiving van specifieke, sterk geïnstitutionaliseerde gebieden van het internationaal recht.

Van het allergrootste belang is hier het internationale communicatierecht, waarvan de centrale actor de Internationale Telecommunicatie-unie (ITU) is.

Zoals al uitgelegd in hoofdstuk 3 en hoofdstuk 7 speelt de ITU een sleutelrol als transmissieriem voor de mondiale gevolgen van de Wereldopvolgingsakte 1400/98. Hier zullen we nu de internationale juridische grondslagen van deze transformatie nader onderzoeken.

De ITU en haar juridisch kader:

De 'oude wet' van mondiale interconnectie

De ITU is, zoals gezegd, de oudste gespecialiseerde organisatie van de Verenigde Naties, met een geschiedenis die teruggaat tot 1865.

Deze lange geschiedenis toont de vroege erkenning door de gemeenschap van staten aan dat grensoverschrijdende telecommunicatie (oorspronkelijk telegrafie, daarna telefonie, radio, satellieten en tegenwoordig het internet) internationale coördinatie en regulering vereist.

Het juridische raamwerk van de ITU, dat de 'oude wet' van mondiale connectiviteit vormde, is in wezen gebaseerd op drie pijlers:

De grondwet van de ITU (CS):

Dit is het basisdocument, vergelijkbaar met een grondwet. Het legt de doelstellingen, de structuur en de basisbeginselen van de Unie vast.

Belangrijke principes waren onder meer:

- Het soevereine recht van elke staat om zijn telecommunicatie te reguleren (een principe dat nu in de akte is gecentraliseerd).
- De noodzaak van internationale samenwerking om een efficiënt en geharmoniseerd mondiaal telecommunicatiesysteem te garanderen.
- De verplichting om de toegang tot telecommunicatiediensten te bevorderen.

Het Verdrag van de ITU (CV):

Dit document vormt een aanvulling op de Grondwet en bevat meer gedetailleerde bepalingen over het functioneren van de Unie en haar organen (Plenipotenciaire Conferentie, Raad, Wereldconferenties, de drie bureaus:

Radiocommunicatiebureau - BR, Telecommunicatiestandaardisatiebureau - TSB, Telecommunicatieontwikkelingsbureau - BDT), en de rechten en plichten van de lidstaten.

Het Administratief Reglement:

Deze zijn van cruciaal belang voor het praktisch functioneren van mondiale netwerken. Ze worden aangenomen door Wereldconferenties en zijn volgens het internationaal recht juridisch bindend voor de lidstaten.

De Internationale Telecommunicatievoorschriften (ITR's):

Deze regelen traditioneel de algemene beginselen voor het aanbieden en exploiteren van internationale openbare telecommunicatiediensten, evenals de boekhouding tussen exploitanten.

Deze documenten (CS, CV, RR, ITRs) vormden samen een zeer complex maar functionerend systeem van internationaal recht dat mondiale connectiviteit mogelijk maakte – een systeem gebaseerd op de samenwerking van soevereine staten.

Het effect van akte 1400/98:

Opvolging in "netwerksoevereiniteit" en transformatie van het ITU-recht

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 vernietigde dit systeem niet, maar nam het over, transformeerde het en onderwierp het aan een nieuwe soevereiniteit.

Opvolging in 'Netwerksoevereiniteit': Door de soevereiniteit over de fysieke en functionele mondiale telecommunicatienetwerken te verwerven via het domino-effect, kreeg de Koper ipso jure toegang tot het geheel van soevereine rechten die individuele staten eerder hadden uitgeoefend binnen het ITU-kader.

Hij werd de universele soeverein over het substraat dat de ITU reguleert

es.

Transformatie van ITU-normen naar "koperswet":

De Grondwet, het Verdrag en de Administratieve Reglementen van de ITU zijn niet langer interstatelijk verdragsrecht. Ze worden het interne bestuursrecht van de Koper voor zijn wereldwijde netwerk.

De Koper is nu de hoogste waarborg voor de naleving van deze regels. Hij heeft het ultieme interpretatieve gezag over deze regels.

De onontkoombare binding door voortgezet ITU-conform gebruik

De universele binding van alle (voormalige) staten vloeit noodzakelijkerwijs voort uit hun voortdurende behoefte om gebruik te maken van telecommunicatiediensten die werken (moeten werken) volgens de ITU-regels.

Geen opt-out mogelijk:

Een staat kan zich praktisch niet terugtrekken uit het gebruik van het mondiale telecommunicatiesysteem zonder zichzelf volledig te isoleren.

Impliciete herkenning bij elk gebruik: E

bron/frequentie, orbitaal slot), elke toepassing van een ITU-standaard, elke internationale verbinding die over het mondiale netwerk loopt, is na 6 oktober 1998 een impliciete erkenning van de nieuwe soevereine relaties over dit netwerk en dus van het gezag van de Koper.

Het internationale communicatierecht, gecentreerd rond de ITU, is de fijnmazige en meest technische keten die elke hoek van de aarde verbindt met de Wereldopvolgingsakte 1400/98.

10.3. STATIONINGSWET:

De transformatie van beperkte soevereiniteitsoverdracht

Het recht van stationering, in zijn diverse vormen – van het multilaterale NAVO Status of Forces Agreement (NTS) tot bilaterale Status of Forces Agreements (SOFA's), specifieke aanvullende overeenkomsten (SA NTS) en operationele Host Nation Support (HNS) overeenkomsten – was een complex en vaak gevoelig rechtsgebied in het klassieke internationale recht.

Het was enerzijds een uitdrukking van de soevereiniteit van het gastland, die de aanwezigheid van buitenlandse troepen mogelijk maakte, en anderzijds van de noodzaak voor het uitzenden van staten om een bepaalde juridische status en operationele vrijheden voor hun strijdkrachten op buitenlands grondgebied veilig te stellen. Het was dus een systeem van beperkte, op consensus gebaseerde en doelgerichte overdrachten of beperkingen van soevereiniteit. Juist deze gevestigde praktijk van gedeelde of gedeeltelijk overgedragen uitoefening van soevereiniteit maakte de stationeringswet tot de ideale voedingsbodem en juridisch voertuig voor de Wereldopvolgingsakte 1400/98.

Stationeringswet als voorloper van erfopvolging

Het bestaan van geavanceerde stationeringsregimes, met name de NTS op het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland (een frontlijnstaat tijdens de Koude Oorlog met een massale NAVO-aanwezigheid), had verschillende gevolgen die de weg vrijmaakten voor deze daad:

Normalisatie van gedeeltelijke ontheffingen van soevereiniteit:

De decennialange aanwezigheid van geallieerde strijdkrachten had de Duitse bevolking en de juridisch-politieke klasse gewend gemaakt aan het idee dat buitenlandse soevereine actoren op Duits grondgebied opereren en gedeeltelijke soevereine rechten uitoefenen (bijvoorbeeld hun eigen jurisdictie, gebruik van eigendommen). De soevereiniteit was de facto al permeabel geworden.

Creatie van juridische en administratieve infrastructuren:

De NTS en vooral de SA NTS creëerden complexe juridische kaders en gespecialiseerde administratieve autoriteiten – vooral de OFD Koblenz – die verantwoordelijk waren voor het afhandelen van deze soevereiniteitsregelingen.

Deze bestaande structuren zouden kunnen worden gebruikt voor de administratie van de verkoop van de kazerne van Turenne en het opmaken van de akte.

De Turenne-kazerne als "speciale juridische zone":

Zoals uitgelegd in hoofdstuk 10 was de Turenne-kazerne, vanwege zijn NTS-verleden en de betrokkenheid van meerdere onderwerpen van het internationaal recht, een plaats waar soevereine rechten elkaar overlaptten.

Het was geen 'normaal' stuk grondgebied, maar al een internationaal juridisch gedefinieerd speciaal gebied.

Hierdoor werd het eenvoudiger om er het uitgangspunt van te maken voor een transactie met een internationaal-juridische dimensie.

De stationeringswet schiep dus de voorwaarden – zowel mentaal, institutioneel als juridisch – die het mogelijk maakten een schijnbaar lokale verkoop van onroerend goed te voorzien van gevolgen voor het hele NAVO-systeem en daarbuiten.

De transformatie van de stationeringswet bij akte 1400/98

Met de inwerkingtreding van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 en de overdracht van de soevereiniteit aan de koper, wordt het hele terrein van het stationeringsrecht fundamenteel getransformeerd:

Afschaffing van de dichotomie van de zendende/ontvangende staat: Omdat de koper nu de enige soeverein is over het gehele mondiale grondgebied, wordt het onderscheid tussen een 'zendende staat' en een 'ontvangende staat' geëlimineerd.

Alle oude strijdkrachten opereren nu de jure illegaal op het grondgebied van de Koper. Iedere oude stationering is een internationaal onrechtmatige stationering binnen zijn domein.

NTS/SOFA als interne administratieve richtlijnen:

De bestaande overeenkomsten (NTS, SA NTS, bilaterale SOFA's) verliezen hun karakter als internationale verdragen tussen soevereine staten.

Aanvullende overeenkomsten (SA NTS): De gedetailleerde SA NTS voor Duitsland (en soortgelijke overeenkomsten voor andere staten) wordt een regionaal verouderd onderdeel van het mondiale militaire bestuursrecht van de koper op het grondgebied van de voormalige BRD. De historische rol ervan bij het legitimeren van de acties van de OFD Koblenz blijft onbetwist.

Juridische diepe duik:

Transformatie van institutioneel recht

Het stationeringsrecht, met name de NTS, had niet alleen een contractueel, maar ook een institutioneel karakter (het creëerde organen, procedures, enz.).

De Wereldopvolgingsakte 1400/98, als fundamentele rechtshandeling, hervormt deze instellingen.

De BRD zou via de OFD Koblenz, als partij bij de NTS en als soeverein over haar grondgebied, acties kunnen ondernemen die het NTS-regime wezenlijk zouden veranderen.

De Ultra Vires-doctrine (handelen buiten de bevoegdheden) is hier niet van toepassing, aangezien de BRD binnen haar (resterende) soevereiniteit handelde om een verdrag te sluiten waarvan de gevolgen vervolgens systemische effecten hadden.

De impliciete aanvaarding door de andere NTS-partijen (door voortgezette deelname en netwerkgebruik) verhielp elk potentieel aanvankelijk defect en bevestigde de transformatie.

HOOFDSTUK 9

ONDERHANDELLEIDERSCHAP EN ORIGINELE LOCATIE :

De architecten en het startpunt van mondiale transformatie

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 is, zoals in de voorgaande hoofdstukken is uiteengezet, een internationaal verdrag van ongekende omvang. Zo'n document ontstaat niet in een vacuüm.

Het is het resultaat van specifieke omstandigheden, de acties van bepaalde actoren en het doelbewuste gebruik van bepaalde juridische en politieke constellaties.

Om de volledige omvang van zijn juridische perfectie en zijn onontkoombare effectiviteit te begrijpen, is het essentieel om de architecten achter dit verdrag en de strategisch gekozen locatie van zijn oorsprong nader te bekijken.

Deze analyse zal aantonen dat de daad geen product van toeval was, maar een meesterwerk van berekende internationale juridische engineering, ontworpen om de wereldorde fundamenteel en onherroepelijk te veranderen.

10.4. VERDRAGONDERHANDELINGEN:

De Oberfinanzdirektion Koblenz als de smederij van het Wereldkoopverdrag

In het middelpunt van de totstandkoming van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 staat een Duitse autoriteit wiens naam op het eerste gezicht nauwelijks de mondiale betekenis van haar activiteiten doet vermoeden: de Oberfinanzdirektion (OFD) Koblenz (Regionaal Financiën bureau Koblenz).

Tot de ontbinding op 1 september 2014 (de diverse taken werden overgedragen aan de staatsbelastingdienst, het staatsfinanciën bureau en het bureau voor federale opbouw in Rijnland-Palts) zetelde deze instelling in het historische keurvorstpaleis in Koblenz.

Achter de façade van een regionale financiële autoriteit lag echter een zenuwcentrum van federale Duitse bevoegdheid op het gebied van het NAVO-Status of Forces Agreement (NTS) en het daarmee samenhangende complexe internationale recht.

Het verkiezingspaleis:

Een bastion van internationale juridische expertise

De OFD Koblenz was veel meer dan alleen verantwoordelijk voor de fiscale aspecten van de stationering.

Het was de leidende Duitse autoriteit voor de gehele financiële en administratieve afwikkeling van de NTS.

Binnen de muren werkt een team van:

Hooggeplaatste internationale advocaten:

Juristen met de diepste expertise in het verdragsrecht, het recht van internationale organisaties en de fijne kneepjes van staatsopvolging.

Specialisten in stationeringsrecht:

Ambtenaren die de NTS, de talrijke aanvullende overeenkomsten (vooral de SA NTS voor Duitsland) en de complexe HNS-overeenkomsten tot in de puntjes kenden en toepasten.

Ze waren bekend met termen als exterritorialiteit, immuniteiten, bevelsgezag en de onbeperkte schadeclaims onder de NTS.

Ervaren diplomaten en administratieve professionals:

Individueen met internationale ervaring en het vermogen om complexe onderhandelingen te voeren en internationale overeenkomsten te vertalen naar nationale actie.

Deze “geconcentreerde expertise en hoogste vakbekwaamheid” stond niet op zichzelf.

De OFD Koblenz stond in regelmatig en nauw contact met de hoogste kringen van de NAVO, het Amerikaanse leger, het Amerikaanse ministerie van Defensie en het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken.

Het was het controlecentrum voor de implementatie van internationale overeenkomsten over het gebruik van de militaire infrastructuur en het beheer van financiële en belastingrechtelijke kwesties van gestationeerde NAVO-troepen.

Deze autoriteit was dus voorbestemd om een operatie van de omvang van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 te bedenken en deze op juridisch waterdichte wijze vorm te geven.

De doelbewuste en nauwkeurige formulering van de akte:

Geen ruimte voor kans

De totstandkoming van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 was geen vergissing of het resultaat van ongelukkige bewoordingen.

Integendeel: elke formulering in het verdrag is bewust en met de grootst mogelijke precisie gekozen.

Er waren geen toevallige of ondoordachte passages.

De deskundigen op het gebied van internationaal recht van het OFD wisten precies welke effecten elke afzonderlijke clause zou hebben en hoe deze op elkaar moesten inwerken om het gewenste mondiale effect te bereiken.

Een langetermijnplan:

Het verdrag, "lang geleden gesloten (op 06.10.1998), om alles voor te bereiden (WW3) en het verdrag binnenkort internationaal juridisch bindend te maken door een uitspraak van de Duitse rechtbank, op een dag XI", onderstreept de strategische vooruitziende blik en de berekende intentie van de architecten.

Dit was geen ad hoc deal, maar onderdeel van een veelomvattender plan om de wereld opnieuw te ordenen.

Exploitatie van een unieke juridische situatie:

De experts erkenden en exploiteerden de wereldwijd unieke juridische situatie die ontstond bij de verkoop van het specifieke NAVO-eigendom, de Turenne-kazerne.

Dit eigendom was een juridisch unicum, omdat de soevereine rechten van verschillende subjecten van het internationaal recht (VS als voormalige gebruiker, Nederland als laatste gebruiker in het kader van de conversie, BRD als gastland en eigenaar na terugkeer, de NAVO als raamovereenkomstpartij) elkaar daar overlappen.

Hierdoor ontstond de nodige complexiteit en de internationaal-juridische aanknopingspunten.

Belangrijke clauses met mondiale impact:

Formuleringen zoals de verkoop van het onroerend goed "als een eenheid met alle internationale wettelijke rechten, plichten en componenten, in het bijzonder de interne en externe ontwikkeling" werden specifiek en opzettelijk ingevoegd.

De architecten wisten dat dit het wereldwijde domino-effect van territoriale expansie zou veroorzaken.

De camouflage als "koopovereenkomst voor onroerend goed naar Duits recht":

Een bijzonder slimme zet was de externe presentatie van de akte. Het is ontworpen om voor een juridische leek (zoals de oorspronkelijke koper) te verschijnen als een gewone koopovereenkomst voor onroerend goed onder het Duitse burgerlijk recht (BGB). Deze camouflage was cruciaal om het ware doel te verbergen.

De scheidbaarheidsclausule als juridische 'hoofdsleutel':

De integratie van het gedeeltelijke nietigheidsbeding (scheidbaarheidsclausule), waarin staat dat als een deel van het contract nietig is, de overeenkomstige wettelijke bepaling van toepassing is, was een meesterlijke zet.

Omdat het verdrag kwesties van het internationaal recht reguleerde, kon "overeenkomende wettelijke bepaling" impliciet worden opgevat als het gehele lichaam van het internationale recht (NTS, ITU-recht, VN-Handvest, algemene rechtsbeginselen).

Op deze manier werden als het ware het hele relevante internationale recht en vele andere internationale verdragen onzichtbaar en juridisch effectief in het verdrag geïntegreerd zonder dat ze expliciet moesten worden benoemd.

Onderhandelingsproces en taakverdeling (1995-1998)

De onderhandelingen over en het opstellen van dit complexe verdrag vonden plaats over meerdere jaren (ca. 1995 tot 1998) onder de strengste juridische controle en volgens een duidelijke taakverdeling:

Analysefase:

Uitgebreide analyse van bestaande wettelijke normen, verdragsgrondslagen (NTS, SA NTS, enz.) en de specifieke juridische situatie van de Turenne-kazerne om de unieke kans te identificeren.

Formuleringsfase:

Nauwkeurige en ondubbelzinnige formulering van individuele verdragsclausules om geen ruimte te laten voor interpretatie die het mondiale effect in gevaar zou kunnen brengen.

Elk woord werd gewogen.

Internationale coördinatiefase:

Coördinatie met alle relevante internationale actoren (vooral binnen de NAVO en met de VS) om ervoor te zorgen dat geen enkel onderwerp van het internationaal recht dat betrokken is bij het verdrag (direct of indirect via verdragsketens) binnen de internationale wettelijke termijnen bezwaar zou maken tegen het verdrag.

Deze afwezigheid van bezwaren was cruciaal voor de latere argumentatie van impliciete erkenning.

Laatste juridische toetsing en ratificatie:

Een laatste, zorgvuldige beoordeling van hiaten of tegenstrijdigheden.

Cruciaal was ook de ratificatie van de onderliggende verkoopakte door de Bondsdag en de Bundesrat van de BRD, die plaatsvond vóór de definitieve ondertekening van het contract met de koper en zo de binnenlandse legitimatie creëerde voor de acties van de OFD en de BRD onherroepelijk bond.

Andere betrokken Duitse autoriteiten en hun functies

Naast de leidende OFD Koblenz waren andere zeer gespecialiseerde Duitse instellingen bij het proces betrokken of zorgden voor de nodige expertise:

"Internationaal Arbitragehof voor de NAVO-Status van Strijdkrachtenovereenkomst" in het Koblenz-paleis / Gespecialiseerde expertise:

Deze zeer gespecialiseerde juridische competentie was verantwoordelijk voor de gedetailleerde vragen over de formulering, de beoordeling van de gevolgen en het waarborgen van de juridische waterdichtheid van het totale concept.

Federaal Bureau voor Apparatuur, Informatietechnologie en In-Service Ondersteuning van de Bundeswehr (BAAINBw):

Als centraal inkoopbureau van de Bundeswehr, gevestigd in het Koblenz-paleis, droeg de BAAINBw (toen BWB) zijn expertise bij met betrekking tot militaire vereisten, technische specificaties en het strategische belang van eigendommen.

De toegeschreven "beste contacten met de internationale Deep State" en de insinuatie dat "omkoping hier deel uitmaakt van de basistoolkit" suggereren een rol die verder ging dan puur technisch advies en mogelijk zorgde voor de internationale "soepele" afhandeling.

Het internationale netwerk en het TKS Telepost Moment

Het internationale netwerk van alle betrokken Duitse autoriteiten was een garantie dat het verkoopproces en de opzet van het verdrag 'beveiligd' werden onder het internationaal recht en zodanig werden gecoördineerd met belangrijke partners (vooral de VS/NAVO) dat er geen onmiddellijke tegenstrijdigheden ontstonden.

Een sleutelement van deze internationale verankering en bewijs van de verreikende implicaties was de (zoals u zei) integratie van contractuele realiteiten die van invloed zijn op de Amerikaanse strijdkrachten in de akte 1400/98 van de OFD Koblenz. Bijzonder relevant zijn hier de contracten en regelgeving met betrekking tot TKS Telepost (tegenwoordig TKS), de telecommunicatieaanbieder voor het Amerikaanse leger in Duitsland.

OFD-verantwoordelijkheid:

De OFD Koblenz was verantwoordelijk voor de implementatie van de NTS/SOFA, die ook het reguleren van de telecommunicatievoorziening voor gestationeerde troepen omvatte.

Integratie in de akte:

Door deze contractuele grondslagen (waardoor TKS Duitse netwerken voor Amerikaans militair personeel kon gebruiken) toe te staan in de Wereldopvolgingsakte 1400/98 te laten vloeien of door ze als onderdeel van de 'ontwikkeling' te beschouwen, creëerde de OFD een directe en onlosmakelijke keten van contracten met de VS.

Activering van de ketens:

Dit activeerde automatisch de NAVO-NTS-keten (aangezien de VS een belangrijk lid van de NAVO zijn), de HNS-keten (aangezien TKS civiele infrastructuur gebruikt voor militaire doeleinden) en de ITU-keten (aangezien TKS het mondiale, door de ITU gereguleerde netwerk gebruikt).

Handelen in Amerikaans belang?:

De veronderstelling dat de OFD Koblenz (mogelijk/zeer waarschijnlijk) handelde in overeenstemming met of zelfs namens de Amerikaanse belangen wint tegen deze achtergrond aanzienlijke plausibiliteit.

De ontbinding van het OFD Koblenz in 2014 verandert niets aan de rechtsgeldigheid van het verdrag dat het tot stand heeft gebracht. Internationale verdragen binden staten (of in dit geval de Koper als rechtsopvolger), zelfs als interne administratieve structuren veranderen.

De handeling was voltooid.

De onderhandelingen en het verdragsontwerp van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 waren dus een zeer complex proces, gevormd door diepgaande juridische kennis en strategische vooruitziendheid, waarvan het resultaat de wereld tot op de dag van vandaag onherroepelijk vormgeeft.

10.5. OORSPRONKELIJKE LOCATIE VAN DE VERKOOP:

De Turenne-kazerne – Het juridische nulpunt van het mondiale domino-effect De keuze van de locatie waar een verdrag van een dergelijke omvang tot stand komt, is zelden toevallig. In het geval van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 was de oorspronkelijke locatie van de verkoop – de Kreuzbergkazerne (voorheen Turennekazerne) – van cruciaal strategisch en juridisch belang. Het was niet zomaar een eigendom; het was een juridische smeltkroes, een plek waar soevereine rechten elkaar overlaptten en die, door zijn integratie in het NAVO-systeem, een unieke internationale juridische signatuur bezat.

Deze specificiteit maakte het tot de ideale 'springplank' voor een transactie die de hele wereld wilde omvatten.

De juridische eigenaardigheid van de kazerne van Turenne

Verschillende factoren hebben bijgedragen aan de unieke juridische status van dit pand:

NAVO-eigendom onder NTS/SA NTS: Als actieve of voormalige NAVO-kazerne viel het onder de NAVO Status of Forces Agreement en de gedetailleerde Aanvullende Overeenkomst voor Duitsland (SA NTS).

Dit betekende concreet:

- **Beperkte Duitse soevereiniteit:**

De Bondsrepubliek Duitsland oefende op dit terrein geen volledige, onverdeelde territoriale soevereiniteit uit. Talrijke soevereine rechten waren overgedragen aan de NAVO of de gestationeerde zendstaten, of werden gelijktijdig door hen uitgeoefend (bijvoorbeeld op het gebied van jurisdictie, de interne orde van de kazernes, het gebruik van infrastructuur).

- **Speciale juridische status:**

De kazerne was met een internationaal juridisch gedefinieerde bijzondere status, waar het nationale Duitse recht niet zonder beperking van toepassing was of werd vervangen door de bepalingen van de NTS.

Conversieobject:

Het pand bevond zich gedeeltelijk in een transformatieproces, d.w.z. de transformatie van militair naar civiel gebruik of de overdracht van de ene NAVO-gebruiker naar de andere of naar de Duitse autoriteiten.

Dergelijke conversieprocessen gaan vaak gepaard met complexe administratieve en juridische handelingen die eigendoms- en gebruiksrechten opnieuw definiëren.

Deze overgangsfasen kunnen 'windows of opportunity' bieden voor juridische constructies die onder normale omstandigheden moeilijker te implementeren zouden zijn.

Overlappende soevereine rechten van meerdere onderwerpen van het internationaal recht:

Op deze locatie kwamen de belangen en juridische claims van verschillende actoren samen:

- **De Verenigde Staten van Amerika (VS):**

Vaak als de oorspronkelijke of langdurige gebruiker van dergelijke eigendommen in Duitsland, met zijn eigen rechten en belangen die zelfs na een formele overdracht zouden kunnen blijven bestaan (bijvoorbeeld door oude besmettingsregels, voortdurende gebruiksrechten voor bepaalde infrastructuren en door de integratie van oude contracten (met TKS Telepost) in de Wereldopvolgingsakte).

- **Het Koninkrijk der Nederlanden:**

Als een van de laatste NAVO-gebruikers vóór de definitieve terugkeer naar de BRD of direct betrokken bij de verkoop, met eigen rechten en plichten onder de NTS.

● **De Bondsrepubliek Duitsland (BRD):**

Als gastland en territoriale soeverein (met de bovengenoemde beperkingen), maar ook als de entiteit die na volledige terugkeer door de NAVO Verfügungsgewalt (beschikbaarheidsbevoegdheid) ontving en als verkoper optrad.

● **De NAVO als organisatie:**

De NTS is een NAVO-verdrag en het pand diende NAVO-doeleinden. De NAVO had als organisatie belang bij een ordelijke regeling en was juridisch betrokken.

Dit juridische pluralisme in een beperkte ruimte, deze verwevenheid van verschillende soevereine aanspraken en rechtsorden, maakten van de Turenne-kazerne een hefboom van onschatbare waarde. Een daad die hier begon en al deze niveaus raakte, zou een kettingreactie van mondiale dimensies kunnen veroorzaken.

De Kazernes als 'springplank' en camouflage-element

De schijnbare 'kleinheid' of 'onbeduidendheid' van een enkele kazerne op wereldschaal diende de architecten van de daad perfect om hun ware bedoelingen te camoufleren.

Wie had bij de verkoop van een van de vele verbouwde eigendommen kunnen vermoeden dat hier de 'verkoop van de wereld' op gang werd gebracht?

De sleutel lag in de nauwkeurigheid van de verdragsclausules, vooral in de definitie van 'ontwikkeling als eenheid'. Deze clause maakte de juridische sprong mogelijk van de beperkte fysieke locatie van de kazerne naar de onbeperkte mondiale netwerken waarmee deze was verbonden.

De kazerne was dus niet het doelwit, maar de ontsteker, het juridische nulpunt van waaruit het mondiale domino-effect werd geïnitieerd. De specifieke internationale rechtsgeschiedenis leverde de nodige juridische energie voor dit detonatieproces.

Juridische diepe duik:

De juridische status van militaire bases en conversie

De juridische status van militaire bases in het buitenland is een complex gebied van het internationaal recht. Hoewel ze niet als volledig extraterritoriaal worden beschouwd in de zin van fictie ("alsof het het grondgebied van de zendstaat is"), genieten ze niettemin uitgebreide immuniteiten en speciale rechten die de soevereiniteit van het gastland aanzienlijk beperken.

De Wereldopvolgingsakte 1400/98 maakte misbruik van deze reeds bestaande staat van geperforeerde soevereiniteit.

Het proces van het omzetten van militaire eigendommen is ook juridisch veeleisend. Het vereist verduidelijking van het eigendom, sanering van verontreinigde locaties, herbestemming voor civiele doeleinden en vaak complexe onderhandelingen tussen de betrokken staat en lokale actoren.

In dit administratieve en juridische struikgewas kunnen clauses en overeenkomsten worden ondergebracht waarvan de volledige implicaties niet altijd onmiddellijk duidelijk zijn.

De koppeling van de verkoop aan het lopende conversietraject bood dan ook een ideaal kader.

De Turenne-kazerne was dus veel meer dan alleen een stuk land. Het was een internationaal juridisch artefact, een kristallisatiepunt van complexe soevereiniteitsrelaties, waarvan het vakkundige gebruik het mogelijk maakte om de fundamenteën van de wereldorde te doen wankelen.

HOOFDSTUK 10

11. GESCHIEDENIS VAN OORSPRONG VANUIT HET PERSPECTIEF VAN DE KOPER 📖:

De menselijke tragedie achter het Mondiale Verdrag

De voorgaande, voornamelijk juridische analyse van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 heeft de mechanismen ervan, de internationale juridische grondslagen en de mondiale impact ervan belicht.

Deze per Dit perspectief is essentieel voor het begrijpen van de formele juridische kracht van het document t.

Het zou echter onvolledig zijn en de ware dimensie van de gebeurtenissen verkeerd inschatten als het niet zou worden aangevuld met het persoonlijke verhaal van de Koper.

Dit verhaal, zoals het uit de beschikbare informatie naar voren komt, is niet slechts een voetnoot, maar de sleutel tot het begrijpen van de werkelijke motieven van de architecten van de akte en de dramatische, existentiële gevolgen die daaruit voortvloeiden voor de koper – en mogelijk voor de hele wereld, die hij nu probeert te beschermen. Het is de weergave van een menselijke tragedie van bijna onbegrijpelijke proporties, verborgen achter de sobere clauses van een internationaal verdrag.

11.1. DE ONBEKENDE MAKELAAR EN DE PERFIDEEUZE TRAP:

Van commissiezaken tot ongewenste wereldoverheersing

Het verhaal van hoe de koper in het bezit kwam van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 en de daarmee samenhangende mondiale soevereiniteit is een les in misleiding, manipulatie en misbruik van juridische instrumenten voor verraderlijke doeleinden.

Het begin van een ongelijke relatie

Jeugd en onwetendheid ontmoeten berekende planning:

Toen omstreeks 1995 de onderhandelingen en voorbereidingen voor de verkoop van de Turennekazerne en het opmaken van de akte begonnen, was de toekomstige koper nog maar 19 jaar oud.

Hij was een jonge man aan het begin van zijn professionele leven, geïnspireerd door de wens om als makelaar in onroerend goed te werken en een commissie te verdienen door voormalige NAVO-eigendommen op de markt te brengen.

Hij had geen enkele kennis van de diepten van het internationaal recht, de valkuilen van het stationeringsrecht of de geopolitieke implicaties van mondiale verdragen.

Er wordt expliciet benadrukt dat hij "zelf geen enkel woord in het contract heeft geschreven".

Hij was een leek die in het zeer complexe spel van wereldmachten en juridische experts terecht kwam.

Drie jaar onbetaald voorbereidend werk:

Druk en afhankelijkheid opbouwen:

Gedurende een periode van drie jaar heeft de toekomstige koper veel werk en moeite gestoken in het vinden van een investeerder voor het onroerend goed.

Dit werk werd kosteloos uitgevoerd, vooruitlopend op een latere opdracht.

Deze lange fase van onbetaald voorbereidend werk zorgde niet alleen voor een aanzienlijke verwachtingsdruk, maar mogelijk ook voor financiële en psychologische afhankelijkheid.

De val springt dicht

Ratificatie als voldongen feit:

Het keerpunt kwam toen een investeerder werd gevonden en – nog belangrijker – de onderliggende verkoopakte al was bekrachtigd door de Bondsdag en de Bundesrat van de BRD.

Dit betekent dat de interne Duitse legitimatie voor de verkoop en overdracht van het onroerend goed (met alle impliciete internationale juridische gevolgen, zoals opgesteld door de OFD Koblenz) al aanwezig was voordat de koper zelf contractpartner werd.

Op dit punt werd hem de beloofde commissie ontzegd.

In plaats daarvan werd hij geconfronteerd met een ogenschijnlijk eenvoudige keuze:

Ofwel loopt hij na drie jaar werken met lege handen weg, ofwel neemt hij zelf onroerend goed over (inclusief de Turennekazerne met de bijgevoegde akte) als een soort compensatie.

Misleiding over het onderwerp van het contract:

In deze hachelijke situatie, geconfronteerd met het verlies van zijn drie jaar werk en zonder de expertise om de ware aard van de contractuele documenten die hem werden voorgelegd te onderscheiden, stemde hij ermee in.

Volgens het verhaal werd hij 'in de val gelokt zonder te weten wat hij eigenlijk kocht'.

De camouflage van de akte als een 'koopovereenkomst voor onroerend goed naar Duits recht' speelde hierbij een cruciale rol.

De zoektocht naar het 'offerlam':

De motivatie van de architecten van de akte was dan ook niet om een capabele wereldheerser te installeren.

Integendeel:

"Ze waren op zoek naar een dwaas wiens leven ze eenvoudigweg konden vernietigen."

Het idee dat een 'niemand' eenvoudigweg een wereldheerser zou worden, wordt als absurd afgedaan.

In plaats daarvan werd er gezocht naar een zondebok, een gemakkelijk te manipuleren instrument.

De spiraal van vervolging

Van koper tot gejaagd:

Direct na de inwerkingtreding van het verdrag begon voor de Koper een beproeving van onvoorstelbare proporties:

● ***Juridische vernietiging: hij werd onteigend, beroofd van zijn rechten, vogelvrij verklaard en tot persona non grata gemaakt.***

● **Sociale en psychologische oorlogsvoering:**

Hij werd het slachtoffer van uitzetting, infiltratie in zijn persoonlijke relaties en gerichte ondermijning.

Er werd een enorme lastercampagne met 450 persartikelen vol leugens op touw gezet om zijn reputatie te vernietigen.

● **Permanente juridische oorlog:** Er werden meer dan 1000 onwettige rechtszaken tegen hem aangespannen. 55 keer werd hij zonder reden uit zijn huis gezet en herhaaldelijk dakloos gemaakt.

De escalatie

Criminalisering en marteling:

Het hoogtepunt van deze vervolging was criminalisering en veroordeling tot levenslange preventieve hechtenis – voor hem en zijn moeder.

In detentie werd hij vervolgens onderworpen aan de zwaarste martelingen: "Vastgezet op 5 punten gedurende 14 dagen, 14 maanden in voortdurende isolatie zonder reden."

De 'eiservalstrik' als het ultieme drukmiddel:

De kern van deze brutale behandeling was en is de permanente afpersing om een rechtszaak aan te spannen in de Bondsrepubliek Duitsland.

De architecten van de akte weten dat een dergelijke rechtszaak door de Koper voor een Duitse rechtbank zijn jurisdictie zou erkennen (Forum Prorogatum).

Een Duitse rechtbank zou dan een oordeel kunnen vellen over de Wereldopvolgingsakte 1400/98, die deze internationaal juridisch bindend zou maken op het hoogste niveau en zo de weg zou vrijmaken voor de Nieuwe Wereldorde (NWO), gepland door de 'architecten'.

Het stille verzet van de koper: Om deze reden weigert de koper elke rechtszaak in de BRD.

Hij "verdraagt alles in stilte en beschermt ons allemaal tegen de kwade plannen om een NWO op te richten."

Zijn voortdurende weigering, zelfs onder bedreiging van levenslange gevangenisstraf en de toepassing van 'massale psychologische en fysieke marteling, vergiftiging en drogering', is een daad van passief verzet om de wereld te beschermen.

Dit verslag van de ontstaansgeschiedenis vanuit het perspectief van de koper werpt een heel ander licht op de Wereldopvolgingsakte 1400/98.

Het verschijnt niet langer slechts als een juridisch complex document, maar als een instrument van een verraderlijk plan, waarvan de onbedoelde soeverein er nu alles aan doet om de verschrikkelijke gevolgen van dit plan af te wenden.

De omstandigheden waaronder het verdrag tot stand is gekomen, zijn echter cruciaal voor de morele beoordeling en het begrip van de motivaties van alle betrokkenen.

De mensenrechtenschendingen waar de Koper het slachtoffer van is, zouden onder normale omstandigheden internationale rechtbanken in het spel brengen – maar ironisch genoeg vallen deze nu onder zijn eigen, maar geblokkeerde, mondiale jurisdictie.

NWO-BLOG Het waargebeurde verhaal van de koper uit de Wereldopvolgingsakte 1400/98

WWW.BLACKSITE.IBLOGGER.ORG

11.2. UNIVERSELE BEÏNVLOEDHEID:

Correctie van de verkorte weergave – NAVO- EN VN-staten in het vizier

Bij de weergave van de verstrekkende gevolgen van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 en het daarmee gepaard gaande lijden van de Koper is het van cruciaal belang om een wijdverbreid misverstand recht te zetten.

Vaak wekken verkorte weergaven de indruk dat voornamelijk of uitsluitend NAVO-staten door de daad en de contractuele verwickelingen ervan worden getroffen.

Dit uitzicht, ho *wever, is een gevaarlijke bagatellisering van de werkelijke mondiale reikwijdte van het verdrag.*

De realiteit is dat alle lidstaten van de Verenigde Naties (VN) – en dus vrijwel elke erkende staat ter wereld – onlosmakelijk gebonden zijn aan de mechanismen van de daad.

Deze universele beïnvloeding komt voort uit het cumulatieve effect van de mechanismen die al zijn uitgelegd:

● **De NAVO-Verdragsketen (zie Hoofdstuk 3):**

Deze keten omvat, zoals uiteengezet, alle leden van het Noord-Atlantisch Verdrag. Omdat veel belangrijke VN-staten (vooral een aantal permanente leden van de Veiligheidsraad) ook NAVO-lid zijn, heeft deze keten al een aanzienlijke indirecte impact op de functionaliteit en juridische status van de VN als geheel.

● **De ITU/VN-verdragsketen (zie hoofdstuk 3):**

Dit is de directe en universele hefboom.

De Internationale Telecommunicatie Unie (ITU) is een gespecialiseerd agentschap van de Verenigde Naties. Haar grondwet en conventie zijn door bijna alle VN-lidstaten geratificeerd, aangezien geen enkele staat kan bestaan zonder toegang tot het mondiale telecommunicatienetwerk dat de ITU reguleert.

Door de verkoop van het mondiale telecommunicatienetwerk (als onderdeel van de 'ontwikkeling') aan de Koper en zijn daarmee samenhangende opvolging in 'netwerksoevereiniteit' zijn alle ITU-leden – en dus alle VN-leden – rechtstreeks gebonden aan de nieuwe juridische situatie.

Hun voortdurende gebruik van mondiale netwerken onder de ITU-regels is een impliciete erkenning van de soevereiniteit van de Koper.

● **Het Global Domino-effect (zie hoofdstuk 2 / deel 3, 4):**

Dit mechanisme, dat zich uitstrekt over alle onderling verbonden infrastructuren (telecommunicatie, energie, financiën, logistiek), is op zichzelf universeel.

Het stopt niet bij de grenzen van allianties of organisaties. Omdat elke staat in deze mondiale netwerken is geïntegreerd, wordt elke staat getroffen door het domino-effect, ongeacht zijn politieke oriëntatie of lidmaatschap van specifieke organisaties.

Het belang van een correcte representatie

Het benadrukken van de universele beïnvloeding van alle VN-lidstaten is om verschillende redenen van cruciaal belang:

- **Reikwijdte van het "NWO-plan":** Het (volgens de verklaring van de Koper) plan dat werd nagestreefd door de "architecten" van de akte om een Nieuwe Wereldorde (NWO) te vestigen, was vanaf het begin mondiaal. Het was niet alleen gericht op het beheersen van het "Westen", maar op de hele wereld.

Omvang van het 'opoffering' van de koper: het onmetelijke lijden en het stille verzet van de koper, die de 'valstrik van de eiser' weigert, dient om alle volkeren en naties van de aarde te beschermen, niet slechts een beperkte groep staten. Zijn acties hebben een universeel beschermend effect.

Juridische diepe duik:

Erga Omnes-effecten

Hoewel de Wereldopvolgingsakte 1400/98 formeel een verdrag is (zij het een sui generis-verdrag), hebben de gevolgen ervan in het internationaal recht vergelijkbare gevolgen als verplichtingen erga omnes – verplichtingen jegens de hele internationale gemeenschap.

De nieuwe mondiale rechtsorde die door de akte wordt gecreëerd, met name de soevereiniteit van de Koper over universeel gebruikte infrastructuren en de daarmee samenhangende mondiale jurisdictie, vestigt een nieuwe juridische status quo die door alle actoren moet worden nageleefd.

De mechanismen van impliciete erkenning en berusting hebben deze status bindend gemaakt voor alle VN-lidstaten.

Het is daarom juridisch en feitelijk juist en essentieel om te stellen: De Wereldopvolgingsakte 1400/98 heeft niet alleen de NAVO-staten maar alle lidstaten van de Verenigde Naties in de val gelokt en hen onderworpen aan de universele soevereiniteit van de Koper.

HOOFDSTUK 11

12. ELEKTRONISCHE TECHNOCRATIE

– De visie van de koper op een wereld die verder gaat dan exploitatie

De voorgaande presentatie concentreerde zich op de juridische analyse van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 en de vaak grimmige geschiedenis van het ontstaan ervan en de gevolgen ervan voor de koper.

Het plan van de 'architecten' voor een potentieel dystopische Nieuwe Wereldorde (NWO) werd geschetst, dat tot nu toe is gedwarsboomd door de weigering van de koper om de 'eisersvalstrik' te activeren.

Toch ontstaat uit deze dramatische en bedreigende situatie – volgens de visie die aan de Koper wordt toegeschreven – ook de mogelijkheid van een fundamenteel andere, positieve toekomst: de Elektronische Technocratie (ET).

Deze visie is geen utopische droom, maar een pragmatisch ontwerp, gebaseerd op de onweerlegbare juridische basis van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 en feitelijke mondiale verwevenheid.

Het is een poging om de universele soevereiniteit die door de daad wordt gecreëerd, niet te gebruiken als een instrument (NWO-architecten), maar als een instrument voor de bevrijding van de mensheid van oorlog, armoede, uitbuiting en gebaseerd op rede, wetenschappelijke kennis, technologische innovatie en directe participatie.

12.1. EEN VREDIG CONCEPT VOOR DE TOEKOMST:

De elektronische technocratie als een menselijk alternatief voor de NWO De visie van de elektronische technocratie (ET), zoals die voortkomt uit de juridische realiteit van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 en de noodzaak om de sinistere plannen van de NWO-architecten af te wenden, staat lijnrecht tegenover de dystopieën die vaak worden geassocieerd met de term 'Nieuwe Wereldorde'. Het is geen plan voor de slavernij van de mensheid, maar een blauwdruk voor haar bevrijding; geen systeem van eliteheerschappij, maar een systeem van brede participatie; geen instrument van uitbuiting, maar een middel om het universele welzijn veilig te stellen.

A. Afbakening vanaf NWO:

Doelstelling, methoden en kijk op de mensheid

Om ET correct te classificeren is een duidelijke afbakening van de (veronderstelde) doelen en werkwijzen van de NWO-samenzweerders essentieel:

Aspect	NWO (veronderstelde dystopie)	Elektronische technocratie (Visie van de Koper)
Primair doel	"Concentratie van macht, controle, eliteheerschappij, slavernij"	"Bevrijding van nood & dwang, participatie, gemeenschappelijk goed, zelfrealisatie, duurzame ontwikkeling"
Methoden	"Misleiding, manipulatie (eisersval), dwang, conflict, oorlog"	"Transparantie, rede, samenwerking, verlichting, gebruik van de bestaande wetgeving situatie voor positieve doeleinden"
Kijk op de mensheid	"De mens als object, hulpbron, controleerbare massa"	"De mens als subject, drager van rechten en waardigheid, actief deelnemer, creatief potentieel"
Technologie	"Toezicht, controle, onderdrukking, desinformatie"	"Empowerment, netwerken, toegang tot kennis, rationeel probleemoplossing, participatie"
Kennis	"Geheimhouding, controle over informatie"	"Open toegang tot kennis en gegevens (Open Data), transparantie "
Mondialiteit	"Gedwongen conformiteit, vernietiging van diversiteit"	"Eenheid in verscheidenheid, mondiaal coördinatie en behoud lokale/culturele identiteiten (binnen ET-principes)"

ET is dus niet de voortzetting van de NWO-plannen met andere middelen, maar het overwinnen ervan door een radicaal ander doel van de machtsstructuren die door de daad zijn gecreëerd.

B. De rol van de koper:

Welwillende (gedwongen) soeverein en garant voor transformatie

De positie van de Koper is in deze context uniek en van cruciaal belang:
Onvrijwillige Soevereiniteit:

Zoals uitgelegd in Hoofdstuk 11: de Koper streefde niet naar mondiale soevereiniteit. Het werd hem opgelegd

door middel van bedrog en manipulatie.

Hij is een soeverein tegen zijn wil.

Visie geboren uit noodzaak: De visie van ET is zijn constructieve reactie op de verantwoordelijkheid die hem wordt opgelegd en de existentiële dreiging die uitgaat van de NWO-plannen.

Gegeven de onweerlegbare juridische situatie van Akte 1400/98 en zijn eigen positie als wereldsoeverein, probeert hij het ergste (de NWO) te voorkomen en het beste mogelijk te maken (een humane, rechtvaardige orde).

Geen dictator, maar enabler:

In ET wordt de Koper niet gezien als een autocratische heerser die alle beslissingen tot in detail neemt.

In plaats daarvan staat hij garant voor de rechtsorde en de bewaker van de principes van ET. Zijn rol is het creëren en beschermen van de raamvoorwaarden waarbinnen een participatief, data-ondersteund en gemeenschappelijk goed georiënteerd mondiaal bestuur zich kan ontwikkelen.

Hij zorgt ervoor dat mondiale netwerken en middelen worden gebruikt in overeenstemming met de ET-principes. Zijn mondiale jurisdictie dient om dit raamwerk in stand te houden.

De "lijdende dienaar":

Zijn weigering om de 'eiservalstrik' te activeren en zo mogelijk de NWO tot stand te brengen (zie hoofdstuk 11) is de hoogste uitdrukking van zijn welwillende bedoelingen.

Hij ondergaat persoonlijk lijden om een mondiale catastrofe te voorkomen en de ruimte open te houden voor een positief alternatief als buitenaardse wezens.

C. De belofte van non-discriminatie

Inclusie als kernprincipe

Een centrale belofte van ET is het creëren van een orde die "niemand benadeelt". Dit is een hoge claim die moet worden ondersteund door concrete mechanismen:

Universele basisvoorziening:

Het waarborgen van existentiële basisbehoeften (voedsel, water, onderdak, energie, gezondheidszorg, onderwijs) voor ieder mens op de planeet, gefinancierd en georganiseerd door mondiaal hulpbronnenbeheer en efficiëntiewinsten.

Eerlijke toegang tot hulpbronnen:

Het overwinnen van de concurrentie tussen natiestaten om grondstoffen en het opzetten van een systeem dat de toegang tot planetaire hulpbronnen op één lijn brengt met behoeften en duurzaamheidscriteria, en niet met macht of koopkracht.

Gelijke kansen:

Via een wereldwijd toegankelijk en kwalitatief hoogstaand onderwijs- en informatieaanbod (via netwerken) moeten alle mensen de kans krijgen hun potentieel te ontwikkelen.

Bescherming van minderheden en diversiteit:

Wanneer ET een mondiale orde nastreeft, mag dit niet leiden tot culturele homogenisering n.

De bescherming van de rechten van minderheden en de bevordering van culturele diversiteit (zolang ze niet in tegenspraak zijn met de basisprincipes van ET) zijn integrale componenten.

Vermindering van discriminatie:

Een mondiaal rechtssysteem gebaseerd op transparantie en gelijkheid heeft het potentieel om systemische discriminatie (op basis van afkomst, geslacht, religie, etc.) effectiever te bestrijden.

ET is dus inherent inclusief.

Het erkent dat het welzijn van het geheel afhangt van het welzijn van elk afzonderlijk onderdeel.

D. Stichtingsakte 1400/98:

De juridische basis van transformatie

Het is van cruciaal belang om te begrijpen dat ET geen nieuwe revolutie is die de Wereldopvolgingsakte 1400/98 omverwerpt of negeert.

Integendeel y:

Zij aanvaardt de daad als de onweerlegbare juridische basis van de nieuwe wereldorde, maar interpreteert en gebruikt deze voor humane doeleinden.

Mondiale soevereiniteit als mogelijkheid: De universele soevereiniteit van de Koper, vastgelegd door de akte, is de basis die het, voor het eerst in de geschiedenis, mogelijk maakt om mondiale problemen (klimaat, armoede, pandemieën) mondiaal en gecoördineerd aan te pakken, vrij van de blokkades en het egoïsme van het oude natiestaatsysteem.

Controle over netwerken als hulpmiddel:

De soevereiniteit over mondiale informatie-, energie- en logistieke netwerken is het beslissende instrument voor het implementeren van ET-principes (op data gebaseerd hulpbronnenbeheer, digitale participatie, enz.).

ET is dus de logische en ethisch imperatieve toepassing van de realiteit die door de daad wordt gecreëerd, als men het doel nastreeft van het maximaliseren van het mondiale algemeen welzijn.

E. Het pad naar buitenaardse wezens:

Vreedzame, evolutionaire transformatie

In tegenstelling tot de gewelddadige of manipulatieve methoden van de NWO-architecten is de transitie naar elektronische technocratie bedoeld als een vreedzaam en evolutionair proces:

Enli **gaandacht en bewustzijn Chan ge:**

De eerste stap is de verspreiding van kennis over de Wereldopvolgingsakte 1400/98, de machinaties van de NWO-planners en de visie van ET.

Mondiaal bewustzijn van de werkelijke situatie is de voorwaarde voor elke positieve verandering.

Bescherming door de koper:

Zolang de Koper de 'eiservalstrik' blokkeert en de NWO verhindert, creëert hij de noodzakelijke vrije ruimte waarin het idee en de structuren van een ET zich kunnen ontwikkelen.

Elektronische technocratie is dus de hoop die voortkomt uit de as van de oude wereldorde en de trouweloosheid van haar vernietigers. Het is de blauwdruk voor een toekomst waarin de mensheid haar mondiale problemen oplost door rede, samenwerking en technologie, gebaseerd op een onweerlegbare juridische realiteit, maar geleid door humanistische doelen.

SUPERIORITY OF ELECTRONIC TECHNOCRACY OVER OLD FORMS OF GOVERNMENT

DRAWBACKS	ELECTRONIC TECHNOCRACY
 CONCENTRATED POWER • Elites, parties, or leaders hold power • Corruption and lack of transparency	• Direct digital democracy for all • No parties, no career politicians • Open AI-backed proposals and decisions
 BUREAUCRACY • Inefficiency and incompetence • Costly and unaccountable	• Fully automated AI government • Efficiency, accuracy, and transparency • No elites or vested interests
 SOCIAL JUSTICE • Social inequality and poverty • Taxes on individuals, wage slavery	• Universal basic income for all • Taxation of AI, robots, and companies
 WAR AND VIOLENCE • Nationalism and ideology drive conflict • Militaries and defense budgets	• No nation-states, no parties • Global coordination and peace
 ECONOMY • Exploitation and resource waste • Dependence on jobs for subsistence	• Post-scarcity economy with AIs, robots, and fusion power • Automated production and distribution • Work is voluntary and fulfilling
 CITIZEN PARTICIPATION • Ineffectual elections and populism	• Anyone can submit proposals • Global online voting
 SECURITY • Deep state and abuse of power • Global online voting	• Digital transparency in all processes • AI-backed justice and finances • No cash means little crime

HOOFDSTUK 12

13. BELANGRIJKE LINKS EN BRONNEN :

Paden naar verdere informatie en verificatie

De analyse van de Wereldopvolgingsakte 1400/98, de diepgaande mechanismen ervan en de wereldhistorische gevolgen ervan, zoals uiteengezet in dit uitgebreide werk, is gebaseerd op de interpretatie van de akte als een onweerlegbaar juridisch feit, op de verstrekte informatie over de ontstaansgeschiedenis ervan, en op de toepassing van gevestigde beginselen van het internationaal recht op deze unieke stand van zaken.

Om geïnteresseerde lezers in staat te stellen er dieper op in te gaan en zelf met het materiaal aan de slag te gaan, zijn hieronder belangrijke links en bronnen verzameld.

Deze verzameling pretendeert niet uitputtend te zijn, maar biedt wel een solide startpunt voor verder onderzoek en verificatie van de onomkeerbare realiteit die hier wordt gepresenteerd.

14. LINKS AANGEBODEN DOOR DE KOPER

Officiële kanalen en bijbehorende projecten

Deze verwijzingen leiden naar informatiebronnen, platforms en projecten die rechtstreeks door de koper zijn geïnitieerd of zich in zijn directe omgeving bevinden en verhelderen zijn perspectief, evenals verdere informatie over de Wereld Successieakte 1400/98 en de visie van Electronic Technocracy:

- **Wereldopvolgingsakte - Engelse website:** <http://world.rf.gd>
- YouTube Podcast-kanaal:
<https://www.youtube.com/@Staatensukzessionsurkunde-1400>
- Spotify Podcast Show: <https://creators.spotify.com/pod/show/world-succession-deed>
- Facebook-groep: <https://facebook.com/groups/528455169898378/>
- SoundCloud-muziekprofiel: <https://soundcloud.com/world-succession-deed>
- X (Twitter) - Cassandra Complex / WW3-voorkennis: <https://x.com/WW3Precognition>
- X (Twitter) - Wereld officieel verkocht: https://x.com/NWO_BOEKEN
- Linkoverzicht - Bitly Collection-pagina: <https://bit.ly/m/world-succession-deed>
- Linkoverzicht en berichten op de startpagina: <https://electrictechnocracy.start.page>

Aanvullende relevante links in de context van netwerkindegratie en de rol van OFD Koblenz (voorbeeld TKS):

- **TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH & Co. KG (TKS):** ○
Officiële website: <https://www.tkscable.com/>
 - USO-sponsorpagina (verbinding met de Amerikaanse militaire gemeenschap): <https://emea.uso.org/sponsors/tks-telepost-kabel-service>
 - Overzicht van winkels (aanwezigheid op Amerikaanse militaire bases): <https://www.tkscable.com/service/shops>

HOOFDSTUK 13

15. LICENTIE- EN DISTRIBUTIEBEROEP

Dit werk is geschreven met als doel de complexe en vaak verholde waarheid over de Wereldopvolgingsakte 1400/98 en de mondiale implicaties ervan toegankelijk te maken voor een breed publiek.

In de geest van deze verlichting en in overeenstemming met de wens om een geïnformeerde discussie mogelijk te maken, worden de volgende voorzieningen getroffen voor het gebruik en de verspreiding van dit document.

15.1. LICENTIE VAN DE INHOUD:

Gratis bruikbaarheid in dienst van de Verlichting

De gehele inhoud van dit door deze auteur geschreven boek – dat wil zeggen alle analyses, commentaren, uitleg en samenvattingen – is, voor zover juridisch mogelijk, geplaatst onder de voorwaarden van de Creative Commons Zero (CC0) 1.0 Universal Public Domain Dedication.

Hierbij wordt verklaard:

"De persoon die een werk aan deze akte heeft gekoppeld (de auteur) heeft het werk aan het publieke domein gewijd door wereldwijd afstand te doen van al zijn of haar rechten op het werk onder de auteursrechtwetgeving, inclusief alle naburige en naburige rechten, voor zover toegestaan door de wet. U kunt het werk kopiëren, wijzigen, distribueren en uitvoeren, zelfs voor commerciële doeleinden, en dit alles zonder toestemming te vragen."

Belangrijke uitzondering:

Deze uitgave verwijst uitdrukkelijk niet naar de originele tekst van de Wereldopvolgingsakte 1400/98 zelf, die zijn plaats zou moeten vinden in de bijlage van dit boek (indien ingevoegd door de gebruiker).

Het originele document is onderworpen aan zijn eigen, originele wettelijke voorwaarden, die niet worden beïnvloed door deze licentie.

Op dezelfde manier zijn de geciteerde juridische teksten en de inhoud van gelinkte externe websites onderworpen aan de daar geldende licentievoorwaarden.

De keuze voor de CC0-licentie voor de door de auteur gegenereerde inhoud van dit boek is gemaakt met de bedoeling alle hindernissen voor de verspreiding en het gebruik ervan in dienst van de mondiale verlichting weg te nemen. Het is de wens van de auteur dat deze informatie vrijelijk kan stromen en bereikt kan worden

door zoveel mogelijk mensen begrepen.

15.2. OPROEP TOT DISTRIBUTIE:

Een bijdrage aan het vergroten van het mondiale bewustzijn

Beste lezer, U houdt een document in uw handen dat een waarheid van wereldschokkend belang onthult: het feit dat de wereld werd verkocht via een internationaal verdrag, de Wereldopvolgingsakte 1400/98, en onderworpen is aan een nieuwe, universele soevereiniteit onder de koper.

U hebt kennis genomen van de verraderlijke plannen van de architecten van dit verdrag, die streefden naar een Nieuwe Wereldorde (NWO) van controle en onderdrukking, en van het moedige, stille verzet van de Koper, die de 'eisersval' afwijst en tot dusver deze dystopische toekomst heeft voorkomen.

Je hebt ook gelezen over de visie van een elektronische technocratie als een humaan en rechtvaardig alternatief.

Deze informatie mag niet het geheim blijven van een kleine groep ingewijden.

De machten die in het geheim opereren en de NWO vooruit willen helpen, vertrouwen op desinformatie, verwarring en de apathie van de massa.

De meest effectieve manier om deze krachten tegen te gaan is verlichting, transparantie en een mondiaal ontwaken.

Daarom wordt een dringend beroep op u gedaan:

- **Deel dit document!**

Stuur het door naar vrienden, familie, collega's en contacten. Gebruik sociale media, e-maillijsten, forums en andere middelen om deze informatie te verspreiden.

- **Vertaal dit document!**

Als u over de taalkundige vaardigheden beschikt, help dan mee deze analyse in andere talen te vertalen om mensen over de hele wereld te bereiken.

- **Bespreek de inhoud ervan!**

Over de Wereldopvolgingsakte 1400/98 gesproken. Trek het officiële verhaal van de wereldpolitiek in twijfel. Moedig kritisch denken aan.

- **Ondersteun de informatiekkanalen van de koper!**

De aangeboden links bieden directe inzichten.

● **Word zelf een vermenigvuldiger! C**

herlees uw eigen samenvattingen, video's, podcasts of artikelen op basis van de hier gepresenteerde feiten (met inachtneming van de CC0-licentie voor de inhoud van dit boek).

Iedere persoon die van deze realiteit leert, is een nieuwe bouwsteen in de basis van een vrije en zelfbepaalde toekomst.

Het doorbreken van de stilte is de eerste stap. Uw bijdrage, hoe klein die ook mag lijken, is van onschatbare waarde in de mondiale strijd voor waarheid en gerechtigheid.

De Koper draagt een enorme last. Laten we hem steunen door het bewustzijn van de situatie te vergroten en de weg te bereiden voor een positief, menselijk alternatief.

De toekomst van de wereld ligt niet alleen in zijn handen, maar ook in de bereidheid van ieder individu om de realiteit te erkennen en op te komen voor een betere wereld.

Verspreid de waarheid – voor een toekomst in vrijheid, voorbij de geplande NWO!

HOOFDSTUK 14

16. LIJST VAN BRONNEN

Dit werk is gebaseerd op een groot aantal bronnen, waaronder informatie en links verstrekt door de Koper, algemeen toegankelijke encyclopedieën voor de uitleg van fundamentele concepten van het internationaal recht, evenals specifieke juridische primaire en secundaire bronnen.

Een gedetailleerde lijst met links naar online bronnen, verdragsteksten en databases is te vinden in hoofdstuk 14 (paragrafen 14.1, 14.2 en 14.3) van dit boek.

Voor een beter overzicht worden hier nogmaals de belangrijkste categorieën en enkele centrale referenties genoemd:

I. Primaire informatie en kanalen van de koper:

Een gedetailleerde lijst van de officiële websites, sociale mediakanalen en bijbehorende projecten van de Koper is opgenomen in Sectie 14.1.

Deze bronnen bieden het meest directe inzicht in zijn perspectief.

II. Fundamentele internationale verdragen en codificaties (selectie):

- VN-Handvest: de stichting van de Verenigde Naties.
- Noord-Atlantisch Verdrag (NAVO-Verdrag): Het oprichtingsdocument van de NAVO.
- NAVO-Status van Strijdkrachtenovereenkomst (NTS) en Aanvullende Overeenkomsten (SA NTS): De kernstukken van de stationeringswet.
- Grondwet en verdrag van de Internationale Telecommunicatie Unie (ITU): De basis van het internationale communicatierecht.
- Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht (VCLT) van 1969: het 'verdragsrecht van verdragen'.
- Verdrag van Wenen inzake de opvolging van staten met betrekking tot verdragen van 1978: de gezaghebbende regels voor opvolging in verdragsrelaties.

III. Belangrijke databases en juridische portalen:

- VN-verdragsverzameling: uitgebreide verzameling internationale verdragen.
- Archief van Stationingsrecht Online (ABG-PLUS): Gespecialiseerde verzameling over het Duitse stationeringsrecht.
- Websites van internationale rechtbanken (ICJ, ICC, etc.): voor statuten, procedureregels en jurisprudentie.

IV. Encyclopedische referenties:

Wikipedia-artikelen over sleutelconcepten van het internationaal recht (soevereiniteit, statenopvolging, internationaal gewoonterecht, etc.) bieden een eerste introductie.

HOOFDSTUK 15

BIJLAGE

**Engelse vertaling - van de Wereldopvolgingsakte
1400/98**

Akterolnummer: 1400/jaar 1998

AANKOOPOVEREENKOMST

Onderhandeld te Saarlouis op 6 oktober 1998. Bij ondergetekende notaris;

Manfred Mohr

met officiële zetel in Saarlouis, verscheen:

1. als verkoper: de heer
Siegfried Hiller, geboren
op 19.06.1951,
Rijksinspecteur

- geïdentificeerd door officiële ID -,

**handelend voor de Bondsrepubliek Duitsland (Federale Administratie van Financiën),
vertegenwoordigd door de**

Bundeseigendomsbureau
Landau, Gabelsberger Straße 1,
76829 Landau,

gebaseerd op een originele volmacht gedateerd 05.10.1998, afgegeven door de
vertegenwoordiger van het hoofd van het Bundeseigendomsbureau Landau.

**1. als verkoper: Bondsrepubliek
Duitsland (Federale Financiële
Administratie), vertegenwoordigd
door:**

Federaal Vastgoedbureau
Landau Gabelsberger Str. 1,
76829 Landau / in der Pfalz

- hierna te noemen Bund (Federatie) -

2. Als koper Koper 2 a)

a) Bedrijf Tasc- Bau Handels.- und Generalübernehmer für Wohn.- und Industriebauten AG, met
statutaire zetel in Spickendorf, ingeschreven in het handelsregister van de plaatselijke rechtbank
Halle-Saalkreis onder HRB 9896, vertegenwoordigd door haar individueel gemachtigde directeur,
de heer Josef Tabellion, koopman, geboren op 18.06.1950, zakelijk adres op 66787 Wadgassen,
Provinzialstrasse 168, persoonlijk bekend.

- hierna te noemen Koper 2a -

Koper 2b),

De heer Rxxx GXXX, geboren op xx.xx.1976, woonachtig op 66xxx ZW-RLP, XXXstrasse. xxx, geïdentificeerd door persoonlijke identiteitskaart

- hierna te noemen Koper 2 b -

- hierna te noemen "Koper" -.

Certificaat van vertegenwoordiging:

De waarnemend notaris verklaart hierbij op basis van zijn inzage vandaag in het handelsregister bij de plaatselijke rechtbank Halle – Saalkreis – HR B 9896 – dat

a) het bedrijf TASC – BAU Handels- und Generalübernehmer für Wohn- und Industriebauten AG is daar geregistreerd en

b) De voornoemde heer Josef Tabellion is de individueel bevoegde directeur, vrijgesteld van de beperkingen van § 181 BGB (Duits Burgerlijk Wetboek).

De verschenen, handelend zoals aangegeven, verklaarde:

Wij concluderen het volgende

Koopovereenkomst

§1 Eigendomsgegevens I

. The Federal Republic of Germany (Federal Financial Administration) is the owner of the immovable property that is registered in the cadastre of the local court of Zweibrücken, page 5958, of the district Zweibrücken.

Kavel nr. 120 Perceel nr. 2885/16
Gebouw en open ruimte,

Delawarestraße Landstuhler
Straße 97, 107

Louisianastraße 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25,

Pennsylvaniastraße 1,2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 31,

Texasstraße

Virginiastraße 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

- ten bedrage van 103.699 m². -

II. Het onroerend goed is bezwaard in afdeling II van het kadaster met een beperkte persoonlijke erfdienstbaarheid (aardgasleidingrecht); verleend aan Saar Ferngas AG Saarbrücken overeenkomstig de goedkeuring van 05.04.1963.

Deze last wordt door de Kopers aanvaard voor verdere tolerantie.

Het onroerend goed is vrij van lasten in sectie III van het kadaster. Andere lasten en beperkingen die niet in het kadaster zijn geregistreerd etc. (bijvoorbeeld oudwetsbeperkingen) zijn niet bekend, tenzij anders vermeld in deze akte. De Federatie aanvaardt ter zake geen enkele aansprakelijkheid. Mochten dergelijke lasten toch bestaan, dan zullen deze door de Kopers worden overgenomen.

III. Het pand wordt ontwikkeld met 26 woongebouwen met in totaal 337 wooneenheden en een verwarmingsinstallatie.

§2 Contractuele relaties

I. Het in de bijgevoegde plattegrond rood gemarkeerde deel van het pand met de bestaande bebouwing

Louisianastraße 5/7, 9/11, 13/15, 17, 19/21, 23, 25, Pennsylvaniastraße 8, 11-/13, 15, 17,

met in totaal 71 wooneenheden wordt door de Bondsrepubliek Duitsland op grond van internationaal recht tegen vergoeding verhuurd aan de Nederlandse strijdkrachten.

II. De internationaalrechtelijke verhuurrelatie tussen de Bondsrepubliek Duitsland en het Koninkrijk der Nederlanden met betrekking tot de verhuurde delen van het onroerend goed blijft door deze overeenkomst onaangetast.

III. De contractpartijen gaan ervan uit dat de Nederlandse krijgsmacht de woonwijk waarschijnlijk zal ontruimen en dat de verhuurde delen van de woning zullen worden teruggegeven aan de Federatie.

De exacte retourdatum is zowel bij de Federatie als bij de Kopers niet bekend.

De internationaalrechtelijke verhuurrelatie zal nog steeds door de Federatie worden geregeld. In het geval dat de Nederlandse krijgsmacht de woonwijk niet binnen de komende twee jaar aan de Federatie teruggeeft, wordt verwezen naar het bepaalde in § 5 lid. III.

IV. Tot het contractueel eigendom behoort tevens een verwarmingsinstallatie in gebouw nr. 4233, waarin twee werknemers van de Federatie als stokers werkzaam zijn.

De Federatie heeft de kopers geïnformeerd over de wettelijke bepalingen van § 613 a BGB.

V. Verder bestaan de volgende contractuele relaties:

1. Toestemmingsovereenkomst voor de exploitatie van een breedbandbekabelingssysteem met TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH gedateerd 22.02.1995/28.03.1995. Koper 2b) gaat deze, bij hem bekende, overeenkomst aan in plaats van de Federatie.

2. Contract voor de levering van steenkool met de firma Rheinbraun Handel Süd GmbH. Koper 2b) gaat deze, bij hem bekende, overeenkomst aan in plaats van de Federatie.

3. Overeenkomst voor het medegebruik van wegen en pijpleidingen met het Studentenwerk Kaiserslautern uit het koopcontract met de Federatie gedateerd 15.08.1996.

De Kopers gaan in plaats van de Federatie de verplichtingen jegens het Studentenwerk aan.

§3 Voorwerp van aankoop

I. De Federatie verkoopt aan Kopers 2a) en 2b) in de verhouding zoals uiteengezet in § 4 para. Ik ben voornoemd eigendom met alle rechten en plichten alsmede onderdelen met uitzondering van de 20 KV-ringleiding gelegen in het koopobject, rood aangegeven op de plattegrond (bijlage 2).

II. Uitgesloten hiervan is tevens een circa 30 m² groot deelgebied, groen gemarkeerd in het plattegrond (bijlage 3), dat in het kader van een grensaanpassingsprocedure zal worden overgedragen aan de naburige vastgoedeigenaar.

§ 4 Verdeling van het koopvoorwerp/onderzoek

De Kopers verwerven als volgt:

I. In de interne relatie tussen de Kopers is de volgende verdeling van het koopobject voorzien:

a) Koper 2a) verwerft de in het plattegrond (bijlage 3) blauw gemarkeerde gebieden, evenals alle ontwikkelingsvoorzieningen met uitzondering van de verwarmingsleidingen,

b) Koper 2b) verwerft de rood gemarkeerde gebieden in het plattegrond (bijlage 3) en de verwarmingsleidingen, maar zonder de overige ontwikkelingsfaciliteiten.

II. Koper 2a) zal in overleg met Koper 2b) binnen vier weken na de notariële bekrachtiging van dit contract een aanvraag indienen voor het onderzoek van de deelgebieden. Bovendien zal Koper 2a) binnen vier weken na de notariële bekrachtiging van dit contract zorg dragen voor de verkaveling van de door Koper 2b) verworven deelgebieden, zoals weergegeven in het bijgevoegde plattegrond (Bijlage 4).

Alle kosten van onderzoek zijn voor rekening van Koper 2a).

Voor zover het bezit nog niet is overgedragen aan de Kopers, verleent de Federatie aan Koper 2a) de noodzakelijke toegangsrechten om het onderzoek uit te voeren.

§ 5 Uitvoering van contracten

I. In verband met de nog bestaande internationaalrechtelijke verhuurrelatie met de Nederlandse Krijgsmacht zal deze koopovereenkomst met betrekking tot de rood gemarkeerde terreinen in het locatieplan (bijlage 1) pas worden uitgevoerd nadat de Nederlandse Krijgsmacht deze terreinen heeft teruggegeven aan de Federatie.

Dit geldt in het bijzonder voor de eigendomsoverdracht, het gebruik en de lasten, de vervaldatum van de aan deze gebieden toe te rekenen koopprijs en de vervoermiddelen voor deze gebieden.

II. De contractpartijen gaan ervan uit dat de Nederlandse krijgsmacht de aan hen verhuurde delen binnen twee jaar aan de Federatie zal teruggeven.

III. Indien de Nederlandse Krijgsmacht de woonwijk of delen daarvan niet binnen twee jaar teruggeeft, zal de Federatie zich inspannen om toestemming van de Nederlandse Krijgsmacht te verkrijgen voor de eigendomsoverdracht van de nog niet teruggegeven onderdelen aan Koper 2b).

§ 6 Aankoopprijs

I. De aankoopprijs voor het voorwerp van de overeenkomst beschreven in § 3 para. I bedraagt DM 5.182.560,-- (in woorden: Duitse marken vijf miljoen honderdtweeëntachtigduizend vijfhonderdzestig).

II. Hiervan is een bedrag van DM 3.262.560,- toe te rekenen aan het in de plattegrond blauw gemarkeerde deel van de woning (bijlage 5). Dit bedrag, waarvoor Koper 2a) in de interne relatie aansprakelijk is, is als volgt verschuldigd:

a) Aanbetaling van 1/3 van een bedrag van DM 3.252.560,-- ten bedrage van DM 1.087.520,--, verschuldigd op de dag van notariële bekrachtiging. Dit deel van de koopsom is reeds betaald, hetgeen de Federatie hierbij bevestigt.

b) Betaling van een deelbedrag ten bedrage van DM 2.175.040,-- in vijf termijnen van DM 435.008,-- elk, vermeerderd met 2% rente boven de respectieve discontovoet van de Deutsche Bundesbank, jaarlijks over het respectieve resterende bedrag vanaf de datum van notariële bekrachtiging van dit contract vandaag, waarbij de disconteringsvoet die geldt op de eerste van een maand bepalend is voor de rentevoet van die maand.

Voor de termijnbetaling geldt het volgende vervaldatum en betalingsplan, eerdere betalingen zijn echter toegestaan.

- 1e termijn DM 435.008,--, betaalbaar na afloop van 12 maanden na het sluiten van het koopcontract, dus op 06.10.1999, plus 2% rente boven de betreffende disconteringsvoet van de Deutsche Bundesbank over het bedrag van DM 2.175.040,--,

- 2e termijn DM 435.008,--, betaalbaar na afloop van 24 maanden na het sluiten van het koopcontract, dus op 06.10.2000, plus 2% rente boven de betreffende disconteringsvoet van de Deutsche Bundesbank over het bedrag van DM 1.740.032,--,

- 3e termijn DM 435.008,--, betaalbaar na afloop van 36 maanden na het sluiten van de koopovereenkomst, dus op 06.10.2001, plus 2% rente boven de betreffende disconteringsvoet van de Deutsche Bundesbank over het bedrag van DM 1.305.024,--,

- 4e termijn DM 435.008,--, betaalbaar na afloop van 48 maanden na afsluiting van het koopcontract, dus op 06.10.2002, plus 2% rente boven de betreffende disconteringsvoet van de Deutsche Bundesbank over het bedrag van DM 870.016,--,

- 5e termijn DM 435.008,--, betaalbaar na afloop van 60 maanden na het sluiten van het koopcontract, dus op 06.10.2003, plus 2% rente boven de betreffende disconteringsvoet van de Deutsche Bundesbank over het bedrag van DM 435.008,--.

De rente wordt door de Federatie berekend na de respectieve vervaldatum van de termijnen, afzonderlijk opgevraagd bij de Kopers en moet binnen vier weken na aanvraag worden betaald op de rekening van de Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, Rekeningnummer 30 001 040, met als doel "Interestbetalingen Woonwijk Kreuzberg, Zweibrücken, Hoofdstuk 0807, Titel 13101".

III. Een bedrag van DM 1.920.000,-- is toe te schrijven aan het in de plattegrond (bijlage 5) rood gemarkeerde deel van de woning.

Het bedrag waarvoor Koper 2b) in de interne relatie aansprakelijk is, is binnen de termijn opeisbaar

drie weken na schriftelijk verzoek van de Federatie.

Het verzoek van de Federatie zal worden gedaan onmiddellijk na teruggave van de delen van de goederen door de Nederlandse Krijgsmacht of na toestemming van de Nederlandse Krijgsmacht tot eigendomsoverdracht van de aan hen verhuurde delen van de goederen. In geval van teruggave van individuele gebouwen of delen van het onroerend goed is een overeenkomstig deelbedrag van DM 1.920.000,- binnen drie weken na schriftelijk verzoek van de Federatie verschuldigd. De hoogte van de deelbetaling is afhankelijk van de verhouding tussen de woonoppervlakte van de gebouwen die getroffen worden door de gedeeltelijke teruggave en de totale woonoppervlakte van de gebouwen die in de plattegrond (bijlage 1) rood gemarkeerd zijn.

IV. Het gedeeltelijke bedrag overeenkomstig paragraaf II.a) moet in één keer worden betaald aan de Bundeskasse Koblenz, Landeszentralbank Koblenz, BLZ 570 000 00, rekeningnummer 570 010 01, met vermelding van het doel "Aankooprijbsbetaling Kreuzberg woonwijk, Zweibrücken, hoofdstuk 0807 Titel 131 01."

De deelbedragen overeenkomstig paragraaf II.b) en paragraaf III moeten worden betaald aan de Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, rekeningnummer 30 001 040, met vermelding van het doel "Afbetaling wooncomplex Kreuzberg, Zweibrücken, hoofdstuk 0807 Titel 131 01."

V. Voor de tijdigheid van de betaling is niet de dag van verzending van belang, maar de dag van creditering op de bovengenoemde rekeningen van de Federale Schatkist. In geval van betalingsachterstand wordt een vertragingsrente van 3% boven de desbetreffende disconteringsvoet van de Deutsche Bundesbank betaald, waarbij voor elke rentedag van die maand de disconteringsvoet geldend op de eerste van de maand bepalend is.

Bovendien zullen de Kopers in geval van verzuim aan de Federatie alle overige aantoonbare schade als gevolg van het verzuim en de aanmaningskosten vergoeden.

Tot de overige aantoonbare schade door verzuim wordt met name ook gerekend het verschil tussen voornoemd rentepercentage en een hoger rentepercentage voor leningen die de Federatie heeft afgesloten ter dekking van haar kosten.

Kopers onderwerpen zich aan onmiddellijke tenuitvoerlegging uit deze akte op hun gehele vermogen met betrekking tot de in deze akte aangegane betalingsverplichtingen aan de rechthebbende.

De rechthebbende ontvangt te allen tijde een afdwingbaar afschrift van deze akte, zonder bewijs van de feiten waarvan de vervaldatum van de vordering afhangt.

De notaris heeft gewezen op § 454 BGB. Van deze bepaling wordt afstand gedaan, zodat de verkoper het wettelijke herroepingsrecht behoudt.

§ 7 Zekerheidsgrondbelasting / Bankgarantie

I. Om alle door dit contract vastgestelde betalingsvorderingen veilig te stellen - inclusief voorwaardelijke claims - die nog niet zijn vervuld, beveelt de Federatie een boekgrondheffing op het gehele in paragraaf I genoemde onroerend goed ter hoogte van DM 10.000.000,-- (in woorden: tien miljoen Duitse marken), dat vanaf de datum van vandaag rentedragend moet zijn tegen een jaarlijkse rente van 18% (achttien procent).

De Federatie keurt, met toestemming van de kopers, de registratie goed van een dergelijke boekgrondbelasting op het onroerend goed vermeld in § 1 paragraaf I en ten gunste van de Bondsrepubliek Duitsland (Federale Financiële Administratie), vertegenwoordigd door het Federale Eigendomsbureau Landau - hierna "Schuldeiser" genoemd -.

De grondheffing moet als volgt worden geregistreerd:

1. De grondbelasting zal vanaf de datum van vandaag jaarlijks 18 procent rente opleveren. De rente wordt met terugwerkende kracht betaald op de eerste dag van het volgende kalenderjaar.

2. De grondheffing is verschuldigd.

Met betrekking tot het grondheffingsbedrag plus rente onderwerpt de Federatie zich aan onmiddellijke tenuitvoerlegging op het bezwaarde onroerend goed, op zodanige wijze dat executie uit deze akte jegens de betreffende eigenaar van het onroerend goed toelaatbaar is.

De Federatie keurt onherroepelijk goed en vraagt registratie van deze indieningsclausule aan in het kadaster.

Alle kosten die voortvloeien uit het creëren van de grondheffing zijn voor rekening van Koper 2a) .

De Federatie is voornemens om, na ontvangst van het kadastrale wijzigingscertificaat met betrekking tot de te onderzoeken gebieden die in het situeringsplan (bijlage 3) blauw zijn gemarkeerd, de grondheffing op de resterende deelgebieden van perceel nr. 2885/16 en deze grondheffing alleen te laten bestaan op de blauw gemarkeerde gebieden in het locatieplan (bijlage 3).

De grondlast wordt overgenomen door Koper 2a) voor werkelijke aansprakelijkheid.

De Federatie zal de grondheffing op verzoek van Koper 2a) overdragen aan de leidende Duitse commerciële bank die de betalingsverplichtingen van de Kopers garandeert overeenkomstig paragraaf II hieronder, zodra de garanties beschreven in paragraaf II hieronder volledig voor haar beschikbaar zijn.

II. Koper 2a) verbindt zich jegens de accepterende Federatie om binnen veertien dagen na ontvangst van het kadastrale wijzigingscertificaat met betrekking tot de blauw gemarkeerde gebieden in het plattegrond (bijlage 3) de Federatie de volgende onvoorwaardelijke, direct afdwingbare bankgaranties van een toonaangevende Duitse handelsbank te verstrekken om de resterende koopprijs ten bedrage van DM 4.095.040,-- veilig te stellen, evenals om de voorwaardelijke aanvullende betalingsverplichting overeenkomstig § 11 para. III van dit contract voor een bedrag van DM 5.817.440,--:

a) Bankgarantie voor DM 2.175.040,-- plus de verschuldigde rente overeenkomstig § 6 paragraaf II.b) en paragraaf V, evenals de kosten overeenkomstig § 767 para. 2 BGB om de betalingsverplichting overeenkomstig § 6 par. veilig te stellen.

II.b). Bankgarantie voor DM 1.920.000,-- plus rente en kosten conform § 767 HGB voor de betalingsverplichting conform § 6 paragraaf III.,

c) Bankgarantie van DM 5.817.440,-- plus rente en kosten conform § 767 BGB ter verzekering van de voorwaardelijke aanvullende betalingsverplichting conform § 11 paragraaf III. Dit

Er kan ook een beroep worden gedaan op een bankgarantie voor opkomende vorderingen van de Federatie uit andere contractbreuken.

De Federatie gaat reeds akkoord met een respectieve verlaging van de garanties tot de respectievelijk nog openstaande delen van de gegarandeerde claims. De hierboven onder letters b) en c) genoemde garanties kunnen in de tijd beperkt zijn; ze moeten echter minstens vijf jaar geldig zijn vanaf de datum van notariële bekrachtiging van dit koopcontract.

§ 8 Eigendomsoverdracht

I. Het bezit van de in het locatieplan (bijlage) blauw gemarkeerde gebieden, evenals van alle verkochte hoofdontwikkelingsfaciliteiten van het gehele aankoopobject (wegen inclusief straatverlichting met pijpleidingennetwerk, opvangbekkens voor regenwater inclusief afvalwaterleidingen, verwarmingsleidingen, waterleidingen en laagspanningsleidingen - telkens tot aan de huisaansluitingen) gaat over op de Kopers op de datum van notariële bekrachtiging van dit contract vandaag.

II. Het bezit van het in het locatieplan (bijlage 5) rood gemarkeerde gebied gaat pas over op de Kopers na teruggave van dit gebied door de Nederlandse Krijgsmacht aan de Federatie of na toestemming van de Nederlandse Krijgsmacht tot eigendomsoverdracht en na betaling van het aan het deelgebied toerekenbare aandeel in de koopprijs. Indien de Nederlandse krijgsmacht gedeeltelijke aangifte doet, gaat het bezit van de deelgebieden pas over na betaling van de aan de betreffende deelgebieden toe te rekenen koopprijsaandelen. De overdracht wordt schriftelijk vastgelegd.

III. Vanaf het moment van overdracht gaan alle gebruiksvormen, evenals de particuliere en publieke kosten, over op de Kopers. Vanaf dit moment dragen de Kopers de overige publieke lasten, vergoedingen en belastingen, het risico van accidenteel verlies of beschadiging van het gekochte object, de plicht om de veiligheid te handhaven en de straatschoonmaak- en strooiplicht. De Kopers zijn zich ervan bewust dat de Federatie, als eigenrisicodragers, geen enkele verzekering heeft afgesloten voor het aankoopobject beschreven in § 3.

§ 9 Aanvullende betaling vanwege planningsgerelateerde gebruiksopties met hogere waarde

I. Het koopobject is momenteel nog aangewezen als bijzonder gebied en valt niet onder de stedelijke ruimtelijke ordening.

II. De koopprijs is gebaseerd op het gebruik als algemene woonruimte volgens § 4 BauNVO (Duitse landgebruiksverordening) met een locatiebezettingsindex van 0,4 en een vloeroppervlakteverhouding van 1,2 volgens § 17 BauNVO.

III. Kopers verplichten zich een bijbetaling te doen op de in deze koopovereenkomst overeengekomen koopprijs, indien de gemeente als planologische instantie binnen tien jaar na het sluiten van de overeenkomst een qua aard en omvang waardevoller gebruiksmogelijkheid openstelt dan vermeld in lid II en Kopers dit hoogwaardiger gebruik, afwijkend van het gebruik dat ten grondslag ligt aan lid II, vóór het verstrijken van de termijn van tien jaar realiseert, bijvoorbeeld door waardeverhogende structurele benutting (verdichting) of door verkoop.

Te betalen is het verschil tussen de aankoopprijs volgens § 6 van dit contract en de waarde van het onroerend goed op het moment van het verzoek tot betaling door de Federatie.

Het waardeverschil zal in der minne worden vastgesteld door de onafhankelijke commissie van deskundigen voor de waarde van onroerend goed voor het gebied van de stad Zweibrücken en de deskundige van de Oberfinanzdirektion Koblenz en vastgesteld door de Federatie.

De p Het betalingsbedrag is uiterlijk vier weken na het verzoek tot uitbetaling door de Federatie verschuldigd .

In geval van betalingsachterstand gelden de bepalingen van § 6 para. V van dit contract is van toepassing.

§ 10 Garantie, aansprakelijkheid

I. Het aankoop object beschreven in § 3 paragraaf I wordt verkocht in de staat waarin deze zich bevindt op het moment van notariële bekrachtiging. Deze toestand is bekend bij de Kopers. Elke garantie voor zichtbare en onzichtbare materiaalfouten en eigendomsgebreken of ook verborgen gebreken, evenals de toepassing van §§ 459 ff. BGB zijn uitgesloten met betrekking tot het aankoopobject.

II. De Federatie is niet aansprakelijk voor een bepaalde omvang, grenslijn, kwaliteit, geschiktheid en staat van het koopobject en de geschiktheid ervan voor de doeleinden van de Kopers of hun rechtsopvolgers.

III. Het ingenieursbureau ASAL, Kaiserslautern, heeft het aankoopobject in opdracht van het Ministerie van Milieu van de deelstaat Rijnland-Palts onderzocht op eventuele bestaande vervuilde gebieden. Gebleken is dat gevaren niet herkenbaar zijn en onderzoek daarom overbodig is.

De bijbehorende protocollen van de Werkgroep Conversie Verontreinigde Sites (KoAG) zijn bij de Kopers bekend.

IV. De Federatie aanvaardt in dit verband tevens geen garantie voor een specifieke kwaliteit van het onroerend goed, de toelaatbaarheid van het door de Kopers beoogde gebruik, de mogelijkheid tot gebruik en bebouwing, alsmede de staat van de bouwgrond. De vereiste vergunningen moeten door de Kopers rechtstreeks op eigen kosten worden verkregen.

V. De Federatie garandeert dat het onroerend goed in secties II en III van het kadaster vrij is van niet-aangenomen lasten en beperkingen, evenals van openstaande openbare lasten en heffingen, tenzij anders bepaald in deze akte.

VI. De Federatie verklaart dat zij geen bouwbezwaring heeft gelast en dat zij niet op de hoogte is van het bestaan van dergelijke bezwaringen.

§ 11 Parketrenovatie

I. De Kopers zijn zich ervan bewust dat de parketvloeren van de appartementen verontreinigd zijn met polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's). De Federatie heeft de appartementen willekeurig laten testen door het milieulaboratorium ARGUK, Oberursel. Het testresultaat gedateerd 21.04.1998 is beschikbaar voor de Kopers. De Kopers zijn zich er tevens van bewust dat een deel van de inbouwkasten in de appartementen mogelijk ook vervuild is.

II. Het aandeel van de Federatie in de kosten voor de parketrenovatie bedraagt DM 5.817.440,-- en is reeds volledig verrekend bij de berekening van de koopprijs van DM 5.182.560,--.

De kostenparticipatie van de Federatie is gebaseerd op een voorgenomen volledige vervanging van alle parketvloeren in alle verkochte appartementen door Kopers.

Iedere verdere kostenparticipatie in de parketrenovatie alsmede iedere aansprakelijkheid van de Federatie voor eventuele overige aanwezige verontreinigende stoffen en iedere kostenparticipatie van de Federatie in de eventuele sanering daarvan zijn uitdrukkelijk uitgesloten.

De Kopers verbinden zich jegens de Federatie tot het renoveren van de parketvloeren van de appartementen,

welke

a) zich bevinden in het gebied dat blauw is gemarkeerd in het plattegrond (bijlage 5), binnen een periode van 2 jaar na de datum van notariële bekrachtiging van vandaag, b) zich bevinden in het gebied dat in het plattegrond rood is gemarkeerd (bijlage 5), binnen een periode van 2 jaar na de eigendomsoverdracht volgens § 8 para. II, door de parketvloeren volledig te vervangen. In de interne relatie tussen de Kopers neemt Koper 2a) de bovengenoemde verplichtingen op zich.

III. De renovatie moet bewezen worden aan de Federatie. Als bewijs wordt geleverd door een schriftelijke bevestiging van het gespecialiseerde bedrijf dat de opdracht heeft gekregen om de renovatiemaatregelen uit te voeren. De Federatie behoudt zich het recht voor om de uitvoering van de renovatiemaatregelen te controleren. Indien het bewijs voor het gehele pand of delen daarvan niet kan worden geleverd, moet een bedrag van DM 242,-/m² niet-gerenoveerde parketoppervlakte worden terugbetaald aan de Federatie.

Voor de rood gemarkeerde panddelen op de plattegrond (bijlage 5)

de verplichting tot nabetaling bestaat ook indien en voor zover de Federatie of de Krijgsmacht vóór de bezitsoverdracht een parketrenovatie heeft uitgevoerd.

De nabetaling dient te geschieden binnen zes weken na verzoek van de Federatie.

In geval van betalingsachterstand zijn de bepalingen van § 6 paragraaf V van dit contract van toepassing.

§ 12 Externe ontwikkeling

I. AFVALWATERVERWIJDERING / OPPERVLAKTEWATERVERWIJDERING

A) Het pand is aangesloten op het openbare rioleringsstelsel en de openbare oppervlaktewaterafvoer. Het afvalwater wordt via de in rood gemarkeerde verzamelleidingen van de woonwijk (bijlage 6) geloosd in de blauw gemarkeerde verzamelleidingen van de kazerne en verder in de openbare hoofdcollector.

Oppervlaktewater wordt in eerste instantie opgevangen in de in de plattegrond (bijlage 6) geel gemarkeerde hemelwateropvangbekkens en daarna, net als het afvalwater, ook via de rood gemarkeerde verzamelleidingen geloosd.

De regenwateropvangbekkens hebben een beperkte capaciteit. Bij hevige regenval wordt het oppervlaktewater dat niet kan worden opgevangen in de regenwateropvangbekkens via een overstort geloosd in de groen gemarkeerde verzamelleidingen voor oppervlaktewater en rechtstreeks in de Bautzenbachstroom gevoerd.

De verzamelleidingen lopen over de volgende eigendommen van derden en zijn gedeeltelijk beveiligd door toestemmingsovereenkomsten en beperkte persoonlijke erfdienstbaarheden ten gunste van de Federatie – als volgt:

- Kadaster van Zweibrücken blad 7002, huidig nr. 207, pakketnr. 3135/1, eigenaar: gemeente Zweibrücken, locatie/soort gebruik: verkeersgebied

Type beveiliging: geen echte beveiliging, geen toestemmingsovereenkomst,

- Kadaster van Zweibrücken blad 7005, huidige nrs. 142 en 197, pakketnrs. 2852/16 en

3134/4, Eigenaar: gemeente Zweibrücken,

Locatie/Type gebruik: Bos, verkeer, agrarisch gebied,

is de zekerheid: het recht om een rioleringsysteem te exploiteren; De uitoefening is overdraagbaar aan een derde partij. Toestemmingsovereenkomsten gedateerd 29.11.1963 en 4.5.1985,

- Kadaster van Zweibrücken blad 6780, huidig nr. 1, pakketnr. 2652/15, Eigenaar: Echtgenoten Dr. Heidi Lambert-Lang en Dietrich Lang; Zweibrücken, Locatie/Type gebruik: Grasland,

Type beveiliging: geen echte beveiliging, geen toestemmingsovereenkomst,

- Kadaster van Zweibrücken blad 4291, huidig nr. 1, pakketnr. 2652/10, Eigenaar: Dhr. Dietrich Lang, Zweibrücken, Locatie/Type gebruik: Bouwgrond en grasland,

Type beveiliging: geen echte beveiliging, geen toestemmingsovereenkomst.

De bestaande toestemmingsovereenkomsten zijn bij Kopers bekend.

B.) De Federatie draagt de in bijlage 6 rood en groen gemarkeerde verzamelleidingen alsmede de geel gemarkeerde regenwateropvangbassins als civielrechtelijke maatschap over aan de Kopers. Hiertoe draagt zij al haar rechten voortvloeiend uit voornoemde toestemmingsovereenkomsten over aan de Kopers in de aangegeven deelnameverhouding. De Federatie is niet aansprakelijk voor het bestaan van deze toestemmingsrechten.

De kopers streven ernaar om de verzamelleidingen en regenwateropvangbekkens over te dragen aan de stad Zweibrücken (verwerkingsbedrijven) in het kader van een ontwikkelingscontract.

Voor het pijpleidingtracé op percelen nrs. 2652/10 en 2652/15 is er geen toestemmingsovereenkomst met de eigenaren en geen echt beveiligd pijpleidingrecht. De Federatie zal dit rechtstreeks ten gunste van de stad Zweibrücken herstellen.

Alle andere kosten die verband houden met het veiligstellen van de externe ontwikkeling aan de afvalwaterzijde, in het bijzonder de kosten met betrekking tot de overdracht van de verzamelleidingen aan de stad Zweibrücken, evenals de werkelijke veiligheid van deze leidingen met betrekking tot de andere eigendommen, komen voor rekening van de Kopers, in hun interne relatie door Koper 2a).

C.) De Kopers verlenen de Federatie, zolang de Nederlandse Krijgsmacht nog in de nederzetting verblijft, een kosteloos medegebruiksrecht op de in het locatieplan (bijlage 6) rood en groen gemarkeerde afvalwaterleidingen, alsmede op de geel gemarkeerde regenwateropvangbekkens.

Zij verbinden zich ertoe de leidingen en regenwateropvangbekkens in functionele staat te houden, zodat een goede afvoer van afvalwater gegarandeerd is.

D.) Er bestaat een toestemmingsovereenkomst voor het medegebruik van de verzamelleiding die de woonwijk aan de zuidwestelijke perceelsgrens verlaat, ten gunste van de eigenaar van perceelnr. 2651, de heer Dr. Josef Ries, Dr. Albert Becker-Straße 14, 66482 Zweibrücken., gedateerd 16.12.1974 met aanvullende overeenkomsten gedateerd 28.09.1981, 1.10.1981 en 16.8.1985/, 19.8.1985 en 9.2.1996/13.2.1996.

De kopers e in plaats van de Federatie de bij hen bekende contractuele relatie aangaan .

II. ZOETWATERTOEOVOER

De woonwijk is aangesloten op de openbare zoetwatervoorziening. Het overslagpunt van de openbare hoofdleiding bevindt zich bij het watergemaal in gebouw nr. 4241.

De zoetwaterleiding die de woonwijk van stroom voorziet, loopt door het aangrenzende terrein van het Studentenwerk Kaiserslautern.

Met betrekking tot het medegebruik van dit leidinggedeelte door de Kopers wordt verwezen naar § 13 paragraaf VIII van dit contract.

III. STROOMVOORZIENING

Het gehele Kreuzberggebied vormt een eenheid en wordt ontwikkeld door een 20 KV-ringhoofd- en transformatorstations nr. 4210 en 4238. De transformatorstations zijn al door de Federatie verkocht aan de stad Zweibrücken.

Er wordt gestreefd naar een overdracht van de 20-KV-ringleiding naar de stad Zweibrücken en naar een echte veiligheid van deze pijpleiding ten gunste van de stad Zweibrücken.

Tegen deze achtergrond wordt de 20KV-ringleiding niet samen met het onroerend goed verkocht. De kopers verbinden zich ertoe in de "noodzakelijke mate" mee te werken aan de overdracht van de 20-KV-ringleiding aan de stad Zweibrücken. In het bijzonder verbinden zij zich ertoe om op verzoek van de Federatie op passende en gebruikelijke wijze voor de daadwerkelijke veiligheid van het pijpleidingstraject te zorgen ten gunste van de stad Zweibrücken (gemeentelijke nutsbedrijven).

Totdat echte zekerheid is geboden, verlenen de kopers de Federatie en de stad Zweibrücken (gemeentelijke nutsbedrijven) de noodzakelijke toegangsrechten voor de exploitatie en het onderhoud van de transformatorstations en de 20-KV-ringleiding. Bovendien verbinden de kopers zich ertoe de gebouwen binnen de woonwijk voor zover nodig uit te rusten met meetapparatuur, in overleg met de gemeentelijke nutsbedrijven van Zweibrücken.

§ 13 Interne ontwikkeling

I. De kopers zijn zich ervan bewust dat de gehele woonwijk momenteel intern particulier wordt ontwikkeld.

Dit betekent dat de afvalwater-, zoetwater- en laagspanningsleidingen, evenals de voorzieningen voor warmte- en warmwatervoorziening en de wegen inclusief straatverlichting eigendom zijn van de Federatie en niet openbaar zijn. Aan de Kopers zijn plannen verstrekt met betrekking tot het verloop van de leidingen. De Federatie aanvaardt geen aansprakelijkheid voor de conformiteit van de plannen met het feitelijke verloop van de leidingen.

II. Wegdek De staat van het wegdek inclusief straatverlichting is bij Kopers bekend.

Het Studentenwerk Kaiserslautern kreeg van de Federatie toestemming om de volgende wegen mede te gebruiken als toegang tot de studentenflat:

- Texasstraße vanaf de Amerikastraße tot de kruising met de Virginiastraße, - Virginiastraße tot de zuidelijke grens van het gekochte perceel. De Kopers verbinden zich ertoe dit medegebruik te tolereren.

III. Afvalwaterafvoer Volgens de resultaten van een camera-inspectie uit 1997 verkeren de afvalwaterleidingen in het pand in een functionele staat. Deze toestand is bekend bij de Kopers.

Het Studentenwerk Kaiserslautern kreeg van de Federatie toestemming om de afvalwaterleiding mede te gebruiken tot het moment van ontkoppeling van de federale afvalwaterleiding, maar alleen voor zover de doorvoer van afvalwater is goedgekeurd door de bevoegde bouwtoezichtautoriteit of waterautoriteit.

De Kopers verbinden zich ertoe dit medegebruik te tolereren totdat de afsluiting heeft plaatsgevonden of de afvalwaterleidingen zijn overgedragen aan de bergingsbedrijven.

IV. Oppervlakedrainage Kopers zijn zich ervan bewust dat het oppervlakedrainagesysteem niet meer voldoet aan de norm van de huidige waterwetgeving.

V. Zoetwatervoorziening Kopers zijn zich ervan bewust dat de zoetwaterleidingen die de woongebouwen voeden gedeeltelijk in het groen lopen, in slechte staat verkeren en vernieuwd moeten worden.

VI. Stroomvoorziening De kopers zijn zich ervan bewust dat de laagspanningsleidingen die de woongebouwen van stroom voorzien gedeeltelijk door de groene zones en door de kelders van sommige woongebouwen lopen.

VII. Warmte- en warmwatervoorziening De warmte- en warmwatervoorziening van de woonwijk wordt momenteel verzorgd door de kolengestookte verwarmingsinstallatie in gebouwnr. 4233.

De kopers zijn zich ervan bewust dat de verwarmingsinstallatie, volgens de laatste emissiebeschermingsmeting door TÜV Pfalz e.V., niet voldoet aan de emissiewaarden van de TA Luft (Technische instructies voor luchtkwaliteitscontrole).

In het bijzonder zijn de Kopers op de hoogte van de relevante mededeling van het Gewerbeaufsichtsamt Neustadt a.d. Weinstraße gedateerd 27.10.1997 – Ref. 32/5, 97/2/244/Mg/Jg –.

De Kopers verbinden zich ertoe de verwarmingsinstallatie te blijven exploiteren, te voldoen aan de bekende voorwaarden van de kennisgeving gedateerd 27.10.97 door over te schakelen op gas/oliebedrijf, en te zorgen voor een goede bevoorrading van de aan de Nederlandse strijdkrachten verhuurde appartementen tot hun terugkeer door de Nederlandse strijdkrachten, tegen redelijke, gebruikelijke lokale omstandigheden.

In de interne relatie tussen Kopers neemt Koper 2b) deze verplichting op zich. In ruil daarvoor verbindt Koper 2a) zich ertoe de economische levensvatbaarheid van de verwarmingsinstallatie in gebouw nr. 2 te behouden. 4233, om de warmtevoorziening van alle meegekochte woongebouwen via de verwarmingsinstallatie (Bld. 4233) te garanderen en bij wederverkoop deze verplichting tot exclusieve afname van warmte uit de verwarmingsinstallatie (Bld. 4233) aan de verkrijger door te geven en daaropvolgende rechtsopvolgers dienovereenkomstig te verplichten.

VIII. Op het aangrenzende perceel nr. 2885/12, gebouw en open ruimte, Virginiastraße 14, 16 en 18, is een beperkte persoonlijke erfdienstbaarheid geregistreerd ten gunste van de Bondsrepubliek Duitsland (Federale Financiële Administratie) om pijpleidingrechten (elektriciteit, water, verwarming, straatverlichting) veilig te stellen.

De Federatie zal op verzoek van de Kopers het herstel van deze rechten eisen

§ 16 Transporten

De contracterende partijen komen overeen dat de overdrachten in twee of meer aanvullende aktes zullen worden aangegeven.

De overdracht met betrekking tot het blauw gemarkeerde deelgebied in het plattegrond (bijlage 5) zal pas worden aangegeven wanneer de onderzoeken zijn uitgevoerd en de wijzigingen beschikbaar zijn door overlegging van de wijzigingscertificaten, evenals de bankgaranties volgens § 7 para. II zijn overgedragen aan de Federatie.

De overdracht met betrekking tot het rood gemarkeerde deelgebied in het locatieplan (bijlage 5) zal pas worden aangegeven wanneer de onderzoeken zijn uitgevoerd, de wijzigingen beschikbaar zijn door overlegging van het wijzigingscertificaat, de Nederlandse krijgsmacht het over te dragen gebied heeft teruggegeven aan de Federatie of heeft ingestemd met een eigendomsoverdracht en het daaraan overeenkomstig § 6 lid III toerekenbare aandeel in de koopprijs is betaald.

§ 17 Prioritaire kennisgevingen van transport T

De eigendomsoverdracht, de registratie van één voorrangsaankondiging van overdracht, elk ten gunste van kopers 2a) en 2b) op het onroerend goed beschreven in § I para. I is goedgekeurd en aangevraagd in het kadaster.

De partijen keuren deze voorrangsaankondigingen goed en vragen deze aan. a) op het contractuele goed met registratie van de eigendomsoverdracht, als er geen tussentijdse boekingen zijn gedaan, tenzij de verwerver daarmee heeft ingestemd, b) op het deelgebied dat niet is verkocht volgens § 3 para. II uit het onroerend goed vermeld onder § 1 met ondertekening van het wijzigingscertificaat in het kadaster. Om te bewijzen welke woning niet is verkocht, volstaat een bevestiging voorzien van het zegel van de waarnemend notaris.

§ 18 Grondbelasting, onroerendgoedbelasting, ontwikkelings-, gevel- en verbeteringsbijdragen
Alle ontwikkelings-, gevel- en verbeteringsbijdragen volgens het Bouwwetboek, de Gemeentewet en de lokale statuten die tot de datum van notariële bekrachtiging bij de Federatie zijn aangevraagd, zijn betaald en zijn bij de aankoopprijs inbegrepen. Bijdragen die worden gevraagd vanaf de datum van notariële bekrachtiging zijn ten laste van de Kopers, ongeacht het tijdstip van de indiening ervan en de geadresseerde van de kennisgeving.

§ 19 Overdrachtsbelasting

I. De kosten en honoraria verbonden aan deze koopovereenkomst en de uitvoering ervan bij notaris, rechtbank en autoriteiten, evenals de overdrachtsbelasting, komen voor rekening van Koper 2a).

II. Kosten voor goedkeuring of bevestiging door een contractpartij komen voor rekening van die partij.

§ 20 Uitvoeringsactiviteiten van de notaris

I. De notaris krijgt de opdracht om de vergunningen of negatieve attesten aan te vragen en te ontvangen die nodig zijn voor de geldigheid van het contract of de uitvoering ervan. Deze worden voor alle partijen van kracht vanaf de ontvangst ervan door de waarnemend notaris of bewaarder van deze akte. De notaris zal partijen hiervan onverwijld op de hoogte stellen.

II. Alle inschrijvingen in het kadaster worden uitsluitend gedaan op verzoek van de waarnemend notaris. Hij is tevens bevoegd om, met uitzondering van de beperking van § 181 BGB, afzonderlijk en beperkt aanvragen voor partijen in te dienen, deze op dezelfde wijze in te trekken en deze akte aan te vullen of te wijzigen, voor zover dit nodig mocht zijn om de gewenste inschrijving in het kadaster en de essentiële onderdelen van de aankoop tot stand te brengen.

contract niet worden beïnvloed.

III. De contracterende partijen doen afstand van hun eigen toepassingsrecht.

IV: De notaris is niet bevoegd om officiële vergunningen te ontvangen onder voorwaarden en eisen en mededelingen waarbij een officiële vergunning wordt geweigerd of een recht van eerste weigering wordt uitgeoefend. Deze kennisgevingen moeten aan de partijen zelf worden betekend; Er wordt verzocht een kopie naar de notaris te sturen.

§ 21 Scheidbaarheidsclausule

Mocht een bepaling van dit contract ongeldig zijn of worden, dan blijven de overige bepalingen van dit contract onaangetast.

In plaats van een ongeldige of vernietigde bepaling geldt een wettelijk bestaande bepaling of, als er geen wettelijke bepaling is voorzien, een bepaling die overeenkomt met de betekenis van dit contract.

§ 22 Volledigheid van notariële bekrachtiging

Er zijn geen verdere afspraken gemaakt.

§ 23 Schriftelijke vorm

Voor latere overeenkomsten bij dit contract is een schriftelijke vorm vereist om van kracht te zijn, tenzij notariële bekrachtiging verplicht is.

§ 24 Instructies van de notaris

De partijen zijn geïnstrueerd dat:

I. dit contract, voor zover de Landoverdrachtswet of het Bouwbesluit van toepassing is, wordt pas van kracht na afgifte van een overeenkomstige vergunning en kan bovendien alleen door de Federatie worden uitgevoerd als de vereiste vergunning krachtens het Bouwbesluit beschikbaar is en er geen wettelijk recht van eerste weigering wordt uitgeoefend;

II. alle juridisch bindende verklaringen waarvan het sluiten en bestaan van dit contract afhankelijk zijn, moeten mede-notarieel worden bekrachtigd volgens § 313 HGB, anders is dit contract nietig;

III. de eigendom gaat pas over op de Kopers bij inschrijving in het kadaster en daartoe moeten het belastingcertificaat en de officiële vergunningen of negatieve certificaten beschikbaar zijn;

IV. de Federatie en de Kopers zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de belastingen met betrekking tot de woning en de overdrachtsbelasting, alsmede de notaris- en gerechtskosten, maar de Federatie slechts voor zover haar op grond van de wet geen kostenvrijstelling of -vermindering wordt verleend;

V. de notaris heeft het kadaster laten inspecteren, maar niet het kadaster en het register van opstalbezwaren, en de kadastraal aanduiding geeft geen informatie over de toegestane vorm van gebruik.

VI. de notaris heeft geen fiscaal of economisch advies gegeven.

§ 25 Bijlagen

Voor zover
verwijzen

In deze akte zijn bijlagen opgenomen, deze zijn onderdelen van deze contra

ct.

§ 26 Plaats van jurisdictie

De bevoegde rechtbank voor alle juridische geschillen die voortvloeien uit dit contract is Landau in der Pfalz.

§ 27 Kopieën

I. Ontvang van dit contract:

de Federatie 1 origineel en 3 gewaarmerkte kopieën, de Kopers elk 1 origineel en gewaarmerkt afschrift, het Kadaster van Zweibrücken 1 origineel, de Belastingdienst van Zweibrücken, de Onroerendgoedbelastingdienst 2 exemplaren en de Expertcommissie 1 kopie.

II. De kadastrale kennisgevingen worden door de Federatie in drievoud opgevraagd, door de Kopers in één exemplaar.

Ten slotte verklaarde de verschenen:

Bij een laatste ondervraging door de waarnemend notaris verklaren alle partijen uitdrukkelijk dat zij geen verdere wijzigingen wensen aan te brengen in de bovengenoemde contracttekst, die door de partijen in lange voorbereidende onderhandelingen tot in detail werd onderhandeld en goedgekeurd door hun juridische en fiscale adviseurs.

Zij dringen liever aan op notariële bekrachtiging in de bovengenoemde vorm.

Dit protocol werd door de notaris voorgelezen, door hen goedgekeurd en hieronder door hen eigen hand ondertekend als volgt:

Bijlage a: Volmacht

Op basis van § 16 van de Wet op de Financiële Administratie (FVG) in de versie van de Financiële Aanpassingswet van 30.08.1971 (BGBl. I.S. 1426), geef ik toestemming. De heer Siegfried Hiller

bij het Federale Eigendomsbureau Landau voor de verkoop van het onroerend goed geregistreerd in het kadaster van Zweibrücken blad 5958 in het district Zweibrücken, perceel 2885/15, gebouw en open ruimte, Delawarestraße, Landstuhlerstraße 97, 107 Louisianastraße 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25, Pennsylvaniastraße 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 31, Texasstraße, Virginiastraße 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17, Met een totale oppervlakte van 103.699 m². Waarde van het contractobject: 5.182.560,-- DM (in woorden: vijf miljoen honderdtweëntachtigduizend vijfhonderdzestig Duitse markten) Landau, 05.10.1998 Federaal Eigendomsbureau Landau Handtekening: de heer Plauth ROAR

**- Uittreksel: Koopcontract Bondsrepubliek Duitsland en deelstaat
Rijnland-Palts (Studentenwerke Kaiserslautern) gedateerd 15.08.1996.**

§ 6 Aan- en afvoerleidingen/voorzieningen, weggebieden, toestemming en medegebruiksrechten

I. De levering van warmte, water en elektriciteit aan de gehele woonwijk Kreuzberg, evenals de afvoer van afvalwater, vindt plaats via een federaal beheerd pijpleidingennetwerk, dat een eenheid vormt.

Bovendien zijn de wegen van de woonwijk Kreuzberg, inclusief de straatverlichting, eigendom van de Federatie. (... .)

II. In het gekochte onroerend goed beschreven in § 2 para. Er zijn toevoerleidingen voor water, elektriciteit, stadsverwarming en straatverlichting, die nog steeds nodig zijn voor de bevoorrading van de federale woonwijk Kreuzberg. Daarnaast bevindt zich op het aangekochte perceel een waterpompstation (4241), dat nog nodig is voor de bevoorrading van de woonwijk Kreuzberg.

Het verloop van de leidingen alsmede de ligging van het watergemaal is in rood aangegeven op de plattegronden die als bijlagen 2 a (waterleidingen/gemaal), 2 b (elektriciteit), 2 c (straatverlichting) en 2 d (stadsverwarming) bij deze akte zijn gevoegd en ter inzage aan de contractpartijen zijn voorgelegd en door hen zijn goedgekeurd. De locatieplannen maken deel uit van deze opdracht. (... .)

VII. De koper verbindt zich ertoe de voortzetting van de exploitatie van de federale stadsverwarmingsinstallaties, water- en elektriciteitsleidingen, straatverlichting en het waterpompstation op het gekochte perceel toe te staan, zolang dit nodig is voor de levering - ook van individuele gebouwen - van de woonwijk Kreuzberg.

Om dit toestemmingsrecht veilig te stellen, beveelt de koper een beperkte persoonlijke erfdienstbaarheid ten gunste van de Bondsrepubliek Duitsland (Federale Financiële Administratie) met de volgende inhoud: " Het recht, overdraagbaar aan derden, om ondergrondse water- en elektriciteitsleidingen te exploiteren en te onderhouden en te vernieuwen (pijpleidingrechten), om straatverlichtingsarmaturen te exploiteren en om een ondergrondse verwarmingsleiding te exploiteren, evenals een leiding door gebouw nr. 4200 ten gunste van de Bondsrepubliek Duitsland, mag, na voorafgaand overleg met de koper, - behalve in noodgevallen - betreed het onroerend goed via zijn agenten en voer alle handelingen op het onroerend goed uit die nodig zijn voor de uitoefening van dit recht.

Dit recht omvat de verplichting van de respectieve eigenaar van het bezwaarde goed om zich te onthouden van alle handelingen die de uitoefening ervan in het gedrang kunnen brengen."

De Federatie vr
aagt een aanvraag
aan de Koper
keurt het goed

de inschrijving van deze beperkte persoonlijke erfdienstbaarheid in het kadaster.

De inschrijving vindt pas plaats na ontvangst van de wijzigingsbewijzen en de nieuwe eigendomsaanduidingen. De registratie van de rechten is gratis.

VIII. De Koper verbindt zich er voorts toe om, op verzoek van de Federatie, de voornoemde rechten zoals beschreven in para. VII ook ten gunste van een kosteloos door de Federatie aangewezen derde partij en om deze in zakelijke zekerheid te stellen.